Istorie, cultură, civilizație

Scrisul

O MARE INVENȚIE A OMULUI

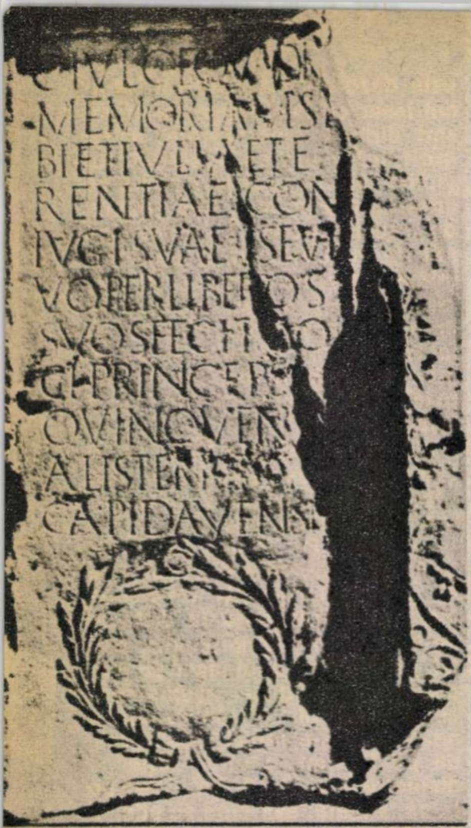

Inscripție romană din sec. I—II e.n. descoperită într-o cetate dacică din Dobrogea.

Scrierea, această „minunata invenție prin care omul poate să vorbească cu cei care vor exista peste 1 000 sau 10 000 de ani", cum spunea Galileo Galilei, a apărut acum circa 5 000 de ani. Scrisul conferă trăinicie cuvîntului rostit care, astfel, poate sa comunice, peste timp, despre legile, despre felul de a trăi, a munci și a gîndi al unei comunități de oameni. Mesajele rămase pînă astăzi înscrise pe tăblițe de argilă, pe basoreliefuri sau pergament reprezintă valoroase documente ale gîndirii și cunoașterii civilizațiilor antice. Mai întîi au fost semne pentru fiecare lucru (hieroglifele egiptene), apoi semne pentru silabe (în scrierea cuneiformă) și abia mai tîrziu (prin secolul al XV-lea î.e.n.) a apărut, la Biblos și la Ugarit, în Fenicia, alfabetul fonetic — cîte un semn (o literă) pentru fiecare sunet. Alfabetul chinez, apărut prin anul 2 000 î.e.n., era pictografic (desenat) și este singurul alfabet hieroglific folosit și azi.

Felul de a scrie al unor popoare este diferit de acela folosit de noi, europenii. Noi înșirăm litere de la stînga la dreapta, pe linii orizontale și de sus în jos. Chinezii scriu însă de la dreapta la stînga, ca și arabii, dar nu în rînduri orizontale, ci pe verticală, adică pe coloane. Dar există — la indieni, de pildă —, scrierea de la stînga la dreapta, apoi, ajungînd la capătul rîndului, se continuă scrisul de la dreapta la stînga și iar de la stînga la dreapta. Parcă ar fi o potecă în serpentine. Acestui fel de a scrie grecii i-au zis bustrophedon.

Pînă la alfabetele grec, chirilic, latin sau german, în care există un semn pentru fiecare sunet (vocală sau consoană), drumul a fost lung. Chinezii aveau, pînă nu de mult, cîte un semn pentu fiecare obiect sau idee, așa că pentru a ști să scrii trebuia să cunoști... 40 000 de semne! Azi au rămas numai vreo 3 000. Știi să scrii copac? Atunci alătură două semne de copac și ai cuvîntul... pădure. Baza scrierii chineze este astăzi silaba. Ea se scrie cu un singur semn, dar poate fi pronunțată în... opt feluri! De pildă, silaba „ma" poate însemna mamă, cînepă, cal, a jigni. Depinde de accent. În ultimele decenii s-au introdus alfabete fonetice pentru că altfel chineza nu s-ar putea scrie la mașină, fiind nevoie de mii de semne!

Arta și... scrierea arabă

Unele alfabete au litere mari și mici, de mînă și de tipar. Cel slavon are aceleași caractere pentru literele mari și mici, iar cel arab are un singur tip de literă „de mînă și de tipar" și nu are litere mari și mici, ci doar un singur semn. Arabii au o scriere fără vocale, iar litera se deosebește dacă este la începutul, la mijlocul sau la sfîrșitul cuvîntului. Ca în stenografie. Literele se leagă între ele din răsuciri elegante, cu frumoase încolăciri florale. Noi le zicem „arabescuri". În urmă cu sute de ani, scrierea arabă s-a dezvoltat în două forme diferite: una cursivă, folosită pe papirusuri și pe hîrtie, iar alta desenată — scrierea cufică (de la orașul Kufa), folosită la scrierea pe monumente sau în cărți.

Scrisul și... alfabetul Morse

Cea mai veche scriere este considerată cea cuneiformă, născută în Mesopotamia. Semnele, care la început au reprezentat obiecte și apoi silabe, erau alcătuite din „cuie" (semnul lăsat de stilet pe o tăbliță de argilă care era apoi coaptă în cuptor). Scribii au inventat însă și... plicul. Documentul se scria în dublu exemplar: primul era la vedere, iar al doilea se învelea într-o foiță de argilă, care se înlătura cînd era nevoie să se facă dovada că ceea ce era scris pe primul nu fusese falsificat.

Incașii și maiașii, vechii locuitori ai Americii de Sud și Centrale, aveau semne („glife") pentru fiecare silabă. Pînă acum s-au descifrat cam 270 de glife. Ciudată și, în același timp, interesantă este scrierea cifrelor la maiași! Punctul însemna 1, iar linia — 5. Deci trei puncte, iar dedesubt o linie însemnau 8, iar patru linii însemnau 23.

Celții, care prin secolele de la începutul erei noastre stăpîneau toată Europa Centrală (urmașii lor trăiesc în Irlanda și Țara Galilor din Anglia), aveau un alfabet pe cît de simplu pe atît de ciudat: era format din puncte și linii, ca în alfabetul... Morse. Liniile ce reprezentau litere erau scrise deasupra, dedesubt sau traversau rîndul. Un punct sau o linie însemna o literă, două puncte sau două linii — altă literă și așa mai departe.

Un loc aparte în ciudățeniile scrierii unor limbi dispărute îl ocupă scrierea runică. Ea a aparținut popoarelor migratoare germanice. Alfabetul lor a avut inițial 24 de rune, apoi 16. Este interesant de știut că pe un inel din „Tezaurul de la Pietroasa" s-a găsit o inscripție cu caractere runice compusă din 15 rune, pesemne o dedicație. Puteți vedea acest obiect la Muzeul de istorie al R.S.R. din București, unde este expusă „Cloșca cu puii de aur".

Odată cu apariția și perfecționarea scrisului, omenirea avea la dispoziție un mijloc de comunicare extraordinar, prin care mesaje importante puteau fi trimise la mare distanță sau păstrate vreme îndelungată. Semnele scrise au stat la baza unei alte mari invenții a omului — tiparul — și, de aici, la apariția mijloacelor moderne de comunicare în masă.

SEVER NORAN

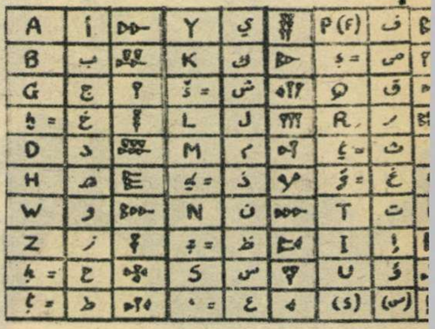
A
B
G
D
H
W
Z
Y
K
L
M
N
S
P (F)
R
T
I
U
(S)

Elemente de comparație între alfabetele latin, arab și ugarit.

◆

Între scrierile dispărute se află și cea runică, întrebuințată de popoarele migratoare germanice.

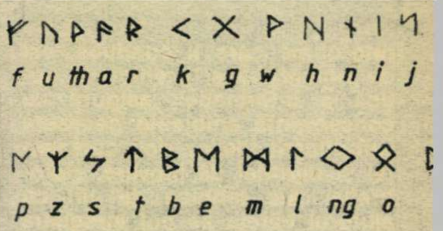

De la pictograme la alfabetul cuneiform.

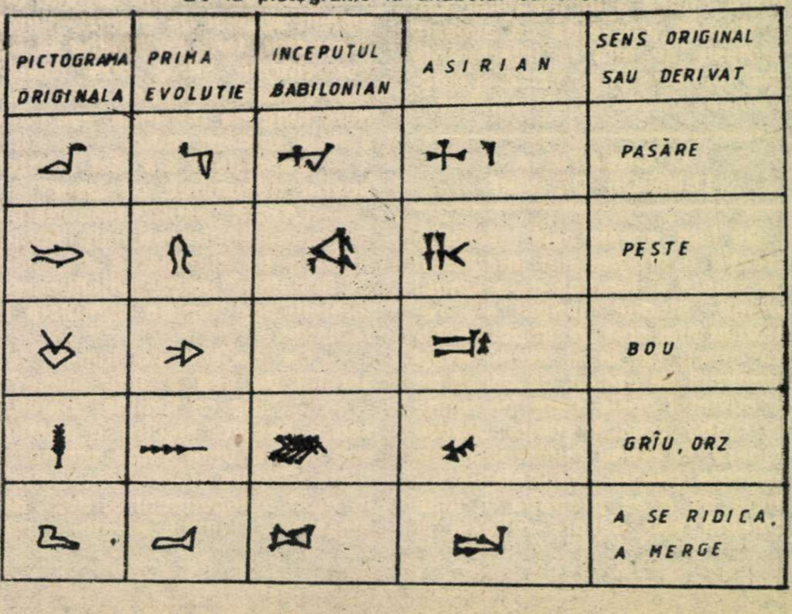
PICTOGRAMA ORIGINALĂ
PRIMA EVOLUȚIE
ÎNCEPUTUL BABILONIAN
ASIRIAN
SENS ORIGINAL SAU DERIVAT
PASĂRE
PEȘTE
BOU
GRÎU, ORZ
A SE RIDICA, A MERGE

Prietenii adevărului științific

APARIȚIA ȘI CRIZA RELIGIILOR

Un om primitiv străbătea pădurea fără capăt care acoperea locul în care trăiseră ai săi dintotdeauna. De după fiecare arbore putea să apară un urs, de pe fiece ram putea să-i sară în spate un rîs, dintre ierburile pe care le călcau picioarele lui goale putea oricînd țîșni un șarpe.

Starea naturală a omului primitiv în fața naturii era teama. Oricînd se putea dezlănțui o furtună, fapt inexplicabil și înspăimîntător, cerul se putea incendia de fulgere, trăsnetele puteau da foc pădurii. Neînțelese, tunetele, fulgerele îl îngrozeau.

Acest om, ignorînd cu desăvîrșire legile naturii, apărînd aproape dezarmat în fața animalelor sălbatice, incapabil să-și explice mai nimic din fenomenele naturale cele mai simple, se simțea cel mai adesea neputincios. Niciodată, pornind la vînătoare, nu putea fi sigur dacă el, singur sau împreună cu ceilalți membri ai tribului, va fi vînătorul sau va forma vînatul fiarei jinduite. Mai tîrziu, deprinzînd formele primitive ale agriculturii, acest om nu putea fi sigur că semănăturile sale vor beneficia suficient de ploaie și de soare, că nu vor fi călcate în picioare de vreo turmă de mamuți sau incendiate de inamici.

Așa se prezenta omul primitiv și așa îl regăsim astăzi în triburile care s-au mai păstrat.

În trecut, ca și astăzi, omul a căutat să identifice cauzele neîmplinirilor sale, mijloacele de a ocoli primejdiile care-l înconjurau. Mai întîi imaginația lui a personificat răul, ca și binele. Fiara primejdioasă, și-a spus omul primitiv, poate fi înduplecată să-l cruțe. Înainte de a-i adresa această rugăminte, i-a reprodus aspectul în figurine de os, pe zidurile peșterilor etc. Pentru a face ca vînatul să se lase atins, profilul acestuia a fost crestat pe armele primitive. Efectul trăsnetului, focul, pe care încă nu știa să-l stăpînească, a căpătat în ochii primitivului forțe magice. Să-și manifeste supunerea în fața unui arbore în flăcări i se părea normal cîtă vreme nu cunoștea cauza incendierii lui și ce este focul însuși. Tot astfel dependența vieții de marele astru al zilei îi apărea limpede omului primitiv, care nu-și putea însă explica natura Soarelui, prezența lui pe cer și cu atît mai puțin absențele lui „întîmplătoare" prilejuite de eclipse. Cum soarta recoltelor depindea de „bunăvoința" lui, nu rămînea, după omul primitiv, decît ca aceasta să-i fie smulsă dedicîndu-i un cult.

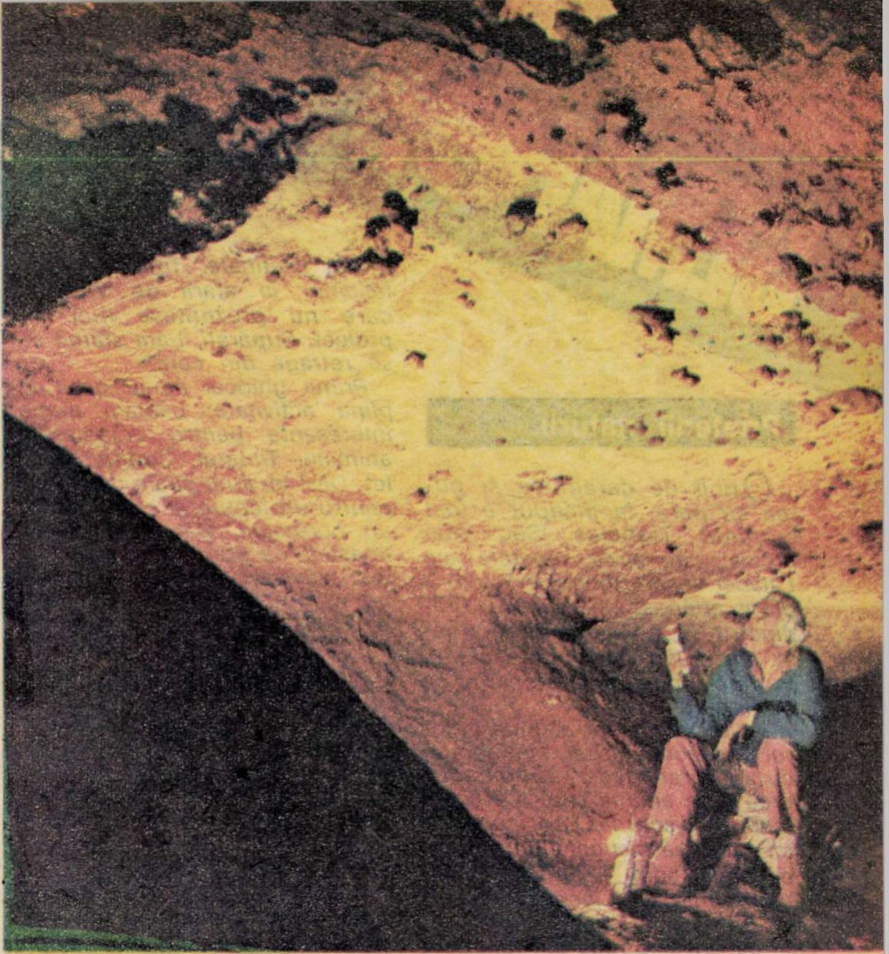

Arta rupestră (adică realizată pe pereții peșterilor), operă a omului primitiv, ne edifică și asupra modului acestuia de a înțelege lumea.

Evoluînd, obținînd primele răspunsuri mai conforme realității la nenumăratele sale întrebări, omul începuturilor a început să personifice în imaginația sa și unele forțe ale naturii (fulgerul, Soarele), și însușiri umane demne de jinduit. Astfel au apărut, de pildă, zeii din spațiul balcano-elenic, ca să ne rezumăm la ei. Zeus era deținătorul fulgerului. Helios întruchipa Soarele, Atena personifica înțelepciunea, Artemis era zeița vînătorii, Demeter a recoltelor. În mitologia greacă, Hercule, progenitură a zeilor, întruchipa forța neobișnuită, invincibilă, Hefaistos înfățișa meșteșugurile, pe atunci adevărate minuni învăluite în taină.

Astfel, oglindirea fantastică în mințile înaintașilor noștri primitivi a realității ce nu putea fi încă înțeleasă, a forțelor naturii care le depășeau puterea de pătrundere, mai tîrziu chiar și a însușirilor după care tînjeau l-au făcut pe om să conceapă un întreg Olimp imaginar. Concretizînd în minte imaginea zeităților, acordîndu-le un chip, cioplindu-l apoi în os, în lemn, în piatră sau marmură, modelîndu-l în lut, omul trecutului îndepărtat credea că descoperă cauzele fenomenelor la care încă nu avea acces.

Așa au fost născociți zeii. Adevăratele răspunsuri la întrebările pe care omul și le adresa în fața spectacolului naturii, al vieții aveau să vină mult mai tîrziu, de-a lungul dezvoltării civilizației. Pentru omul modern, tot mai bine înarmat cu datele științei, cu o concepție înaintată despre lume, forțele supranaturale trec definitiv în uitare, în vreme ce naivele lor personificări se retrag în mitologie.

C. NICULESCU

RADIOTELESCOAPELE

Pot stelele să emită zgomote? Secole la rînd, orice astronom ar fi respins această idee, dar, de ceva mai mult de 30 de ani, specialiștii nu mai sînt de aceeași părere. Dintre corpurile cerești unele emit... foșnete, mîrîituri, ciripituri etc. atunci cînd emisiile lor de unde radio sînt amplificate și traduse în sunete de un difuzor.

Această descoperire a determinat nașterea unei științe noi: radioastronomia. Pînă atunci, pentru a se dezlega enigmele universului, se apela numai la telescoape optice. Dar păturile de nori împiedicau adesea efectuarea unor observații satisfăcătoare. În schimb razele radio pătrund prin orice strat de nori.

Pentru a recepționa impulsurile, în mare parte foarte slabe, din Univers, trebuiau instalate antene enorme. Așa au apărut radiotelescoapele. Cele montate rigid au pînă la 300 de metri diametru. În focarul antenei de forma unei oglinzi parabolice se concentrează undele radio, care sînt transmise unui amplificator.

Tipul și intensitatea undelor radio emise de stele dau informații esențiale privind substanțele din care sînt alcătuite și temperaturile existente la suprafața lor etc.

Alte radiotelescoape au antena orientabilă. Unul dintre cele mai mari radiotelescoape de acest fel se află în Joadrell Bank, în Anglia. Antena ei parabolică are un diametru de aproape 80 de metri. Ea poate recepționa impulsurile care vin de la o depărtare de mai multe miliarde de ani-lumină.

Cel mai mare radiotelescop orientabil din lume, care se află în construcție, va putea pătrunde în Cosmos pînă la o distanță de 12 miliarde de ani-lumină.

Pînă în prezent, cu ajutorul radiotelescoapelor moderne s-au putut înregistra peste 2 000 de surse radio din Cosmos.

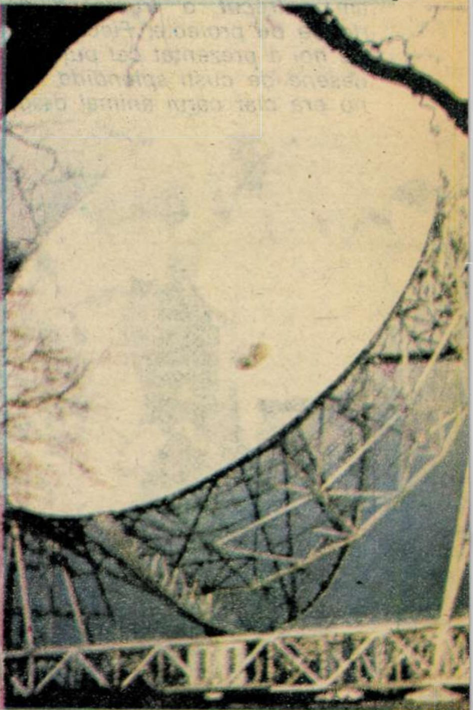

SEMAFOR!

Prietenii naturii

Oricît de caraghios ar putea să pară, la început a fost motanul Tighelaș. Sau, mai precis, istorisirile repetate ale Lilianei despre modul în care i-a oferit adăpost, îngrijindu-l, hrănindu-l, după ce mai întîi l-a găsit mieunînd pe scara blocului în care locuiește. Era speriat ca un iepure.

A urmat imediat disputa în jurul subiectului: dar sînt iepurii cu adevărat fricoși? Nu-mi aduc prea bine aminte cine a aruncat mănușa discordiei. Tot ce știu e că Victor a cîștigat fluturînd un exemplar din „Știință și tehnică", mirosind încă a cerneală tipografică, în care se afirma că în ce privește fuga din fața pericolelor, toate animalele procedează la fel, chiar și lupul.

Ideea de a înființa un cerc al prietenilor naturii nu ne-a găsit, așadar, întru totul nepregătiți. Au apărut însă alte întrebări referitoare, de pildă, la modul în care urma să construim cuștile pentru micuțele și drăgălașele animale care urmau să fie îngrijite de noi. Se înțelege de la sine că într-un fel se construiește o cușcă pentru iepuri și într-un cu totul alt chip o colivie pentru canari. E drept, nici măcar nu știam ce fel de animale vor găzdui aceste adăposturi, dar am petrecut o frumoasă perioadă de proiecte. Fiecare dintre noi a prezentat cel puțin trei desene de cuști splendide, deși nu era clar cărui animal drăguț îi sînt destinate. Toți au primit felicitări în afară de Valentin care nu prezentase nici un proiect. Supărați, l-am sfătuit să se retragă din cerc.

Primii ghiocei ne-au găsit în plină activitate: căutam nume interesante pentru drăgălașele animale: Țintatul, Codiță, Albuleț. Deși încă nu știam care va fi pentru un iepure și care pentru un porumbel, trebuie să recunoașteți că erau frumoase. Numai Valentin n-a născocit nici un nume

Toată lumea avea ceva de făcut, întîlnirile noastre erau deosebit de fructuoase (singurul lucru care ne mai lipsea acum ar fi fost doar animalele pentru popularea cuștilor) Ne distram de minune discutînd întruna. Și iată că într-o după-amiaza am dat de Valentin care purta în brațe nimic altceva decît o barză!

– Asta-i o barză adevărată, Valentine?! a întrebat cineva și răspunsul a venit ca un mormăit confuz, și de altfel n-am mai avut timp să ne gîndim la el pentru că aproape concomitent s-a auzit o a doua întrebare „Ce-i cu barza?". Atunci Valentin n-a mai fost posac, ba ne-a povestit cu lux de amănunte cum găsise el barza aceea rănită la un picior, cum o îngrijește pentru a fi iarăși gata de zbor.

Și barza stătea liniștită ascultîndu-și propria poveste și privindu-ne cu ochi negri și rotunzi.

Iar noi ne uitam la Valentin gîndindu-ne că abia din clipa aceea cercul nostru de prieteni ai naturii începea să existe cu adevărat.

ȘTEFAN TIȚĂ

TRIBUNA CITITORULUI

La intrebările din articolul „Ana-Maria și bunicul, doi reporteri pe teren", răspunde astăzi ELENA BOGOȘ, cl. a VIII-a, Școala Crizbav, jud. Brașov.

● **Cînd intrăm intr-o librărie trebuie să dăm „bună ziua"? Sigur că da!** Este exact aceeași situație ca atunci cînd intri în școală sau în orice altă instituție: trebuie să saluți.

● **Ana-Maria spune că nu știe ce să creadă despre elevii care nu-și cedează locul pe scaun in autobuz nici măcar propriilor părinți sau bunici.** Eu cred că știe, dar, din politețe, nu vrea să spună! O s-o spun eu: sînt sută la sută necuviincioși! Mă întreb cum le admit părinții și bunicii această situație...

● **Li se intimplă și altora ca la coborirea din autobuz să arunce biletele pe jos?** Recunosc: chiar mie mi s-a întîmplat o dată, cînd eram mai mică! Mama a observat și nu vă mai spun ce săpuneală mi-a tras! De atunci nu mai repet greșeala. Problema ar fi că nu trebuie să așteptăm să ne atragă alții atenția asupra a ceea ce trebuie sau nu trebuie să facem. Să **gindim** noi, asta e important!

Cine este punctual?

FERI KRAFTSIK, cl. a V-a, Mociu — Cluj, este (ca și sora lui, Erica, dintr-a VII-a) unul dintre corespondenții noștri cu „vechime". Mai nou, ne povestește o intîmplare foarte grăitoare:

Tatăl meu se scoală la ora 4 dimineața pentru a lua autobuzul la 4,30. Zilele trecute, ceasul deșteptător s-a stricat. Tata s-a trezit însă fix la ora 4. Întîmplător, m-am trezit și eu. Auzindu-l cum se pregătea de plecare, mi-am amintit de unii colegi ai mei care, cînd e vorba de disciplină și punctualitate, una spun și alta fac. Eu cred așa: cine iubește munca e intotdeauna punctual și disciplinat!

Intr-adevăr, Feri. Ai pus punctul pe i.

Povestea unui „Semafor"

Trecînd pe coridorul Școlii nr. 1 din Cehu Silvaniei, privirea ni s-a oprit asupra unui panou atrăgător, frumos colorat, bogat rubricat și... anevoie de realizat!

Dar iată că dăm cu ochii și de gospodarii acestuia, ce s-au grupat într-un „colegiu de redacție". Îi cunoaștem bine. Sînt pionieri de treabă, buni și harnici. Ei au fost aleși de ceilalți pionieri să se ocupe de „Semaforul" unității.

Odată aleși, ortacii noștri și-au fixat și funcțiile: reporter, caricaturist etc. Ce frumos caligrafiate sînt numele lor și ce mîndrie pe ei că oricine intră în școală le vede calitatea de „redactori"!

Numai că atunci cînd trebuie să fie pregătită o nouă ediție...

Fuge care unde-apucă;
Reporterul e grăbit,
Pe poet nu l-a zărit,
Pictorul bate din gură
Că el nu-i caricatură!
Doi redactori mai micuți,
Totdeauna-s mai drăguți,
Caută, citesc, întreabă
Și toți scriu ceva în grabă!
Lucrurile se animă,
Dă-mi desenul, vreau o rimă!
Nimeni nu e fără treabă,
Toți vorbesc și toți întreabă
Și, de ninge sau de plouă,
Iată o ediție nouă
Care mult ne place nouă!

Subredacția pionierească din Cehu Silvaniei
Prof. îndrumător VICTOR BECHEANU

Rubrică îngrijită de
OVIDIU ZOTTA

Epigrame

de **GH. ZARAFU**

Unui elev inconstant

Pînă ieri, elev de frunte,
Ți-au fost notele pe... munte!
Cum de-ai reușit matale
Să le-aduci acum în... vale?!

Unui leneș

Plin de-o candidă mirare,
Mai acum vreo săptămînă,
Stînd cu mătura în mînă
M-a-ntrebat: „Ce nume are?"

Unui „elegant"...

„Moda" care l-a vrăjit
N-are multă chibzuială:
*E cu **maxi** la chiuleală*
*Și cu **mini** la... citit!*

? Ați întrebat? Vă răspundem! !

Cea mai mică pasăre din Europa

• „Care este cea mai mică pasăre care trăiește pe continentul nostru?“ — întreabă VIORELA COZMA din CRAIOVA.

Cea mai mică pasăre europeană și din țara noastră este **aușelul,** din familia paridelor, o gîgîlice deosebit de vioaie care cîntărește de abia vreo cinci grame. Trăiește și cuibărește în pădurile de conifere și de foioase. Penele-i sînt de culoare verde-măsliniu pe spate, albicioase pe abdomen, cu o pată caldă galben-roșcat pe cap. Este o pasăre folositoare care distruge un mare număr de insecte. Iarna migrează în sud.

Următoarea pasăre mică este ochiul boului, care la o lungime de 9,5—11 cm cîntărește vreo zece grame. Este comună în pădurile de conifere, dar iarna coboară în cîmpie și în parcuri. Pe la jumătatea lunii aprilie, masculul construiește cîteva cuiburi sferice, din care femela alege doar unul pe care-l căptușește cu frunze, mușchi și iarbă uscată. După care, de două ori pe an, femela depune cîte 4—6 ouă. Se hrănește tot cu insecte. Ciripitul îi sună ca „Tit-tit-tit“.

(Claudiu Vodă)

Zero absolut

• „Am întîlnit adesea expresia «zero absolut» și vreau să știu ce înseamnă?“ — VIRGIL CHINDEA din BRAȘOV.

Orice materie care a fost răcită foarte mult mai păstrează în ea o oarecare căldură, ce este produsă de mișcarea neîntreruptă a moleculelor, care dispun de energie cinetică. Dacă am continua răcirea pînă cînd mișcarea moleculelor s-ar opri complet, spunem că am atins „zero absolut“. Pe scara termometrului Celsius acest „zero“ se află la minus 273,15 grade, iar pe aceea a lui Fahrenheit, la minus 459,6 grade. Singura scara Kelvin, de măsurare a temperaturilor, pornește de la „zero absolut“, deci „zero“ aici este minus 273,15 grade C. La scara Kelvin, punctul de topire al gheții se află la 273,15 grade (egal cu zero grade Celsius), iar punctul de fierbere la 373,15 grade (egal cu 100 grade C). Azi laboratoarele au reușit să realizeze temperaturi care să atingă un grad Kelvin (adică minus 272 grade C). La aceste temperaturi foarte scăzute materia capătă proprietăți neobișnuite, ca, de exemplu, supraconductibilitatea, stare caracterizată prin anularea rezistivității electrice, suprafluiditatea, iar metalele devin casante ca sticla. Plumbul la 7,2 grade K nu mai are rezistență electrică, iar curentul electric trece prin el fără a slăbi în intensitate. **(Mihai Dianu)**

Caii sălbatici

• „Cunosc multe lucruri despre cai, dar nu și despre caii sălbatici — ne scrie DENIS COMĂRNICEANU, clasa a VIII-a, CONSTANȚA. V-aș ruga să scrieți și despre acest lucru“.

Caii au jucat, se pare, un rol mai important în istoria omenirii decît orice alt animal. Ei l-au purtat pe om de-a lungul a mii de kilometri, din stepele Asiei pînă la Oceanul Atlantic. Au contribuit astfel la popularea continentelor, la schimburi de unelte, de obiceiuri, de idei. Marile migrații ale popoarelor s-au făcut pe șeaua calului.

Aceste animale sînt amenințate astăzi cu dispariția. Și cînd spunem asta nu ne gîndim doar la caii sălbatici, ci și la cei domestici, înlocuiți de civilizație prin tractor și automobil.

În regiunile de deșert de la hotarul dintre R.P. Chineză și R.P. Mongolă mai puteau fi întîlnite, acum cîteva decenii, herghelii mici de cai sălbatici. Cîndva numărul lor era considerabil. Astăzi însă aproape au dispărut. În 1947, o expediție sovietică abia a mai zărit un grup de șase cai. Alte expediții, mai recente, n-au înregistrat nici unul. Se putea trage concluzia că spița lor s-a stins din locurile de baștină. Dar iată că în vara anului 1967, în ținuturile muntoase ale Mongoliei a fost observat un grup de cai sălbatici alergînd pe un platou, la 2 300 m înălțime. Deci calul sălbatic încă n-a pierit!

Pînă în a doua jumătate a secolului trecut, calul din această regiune era necunoscut oamenilor de știință. El a fost descoperit de exploratorul rus **N.M. Prjevalski,** cu ocazia unei expediții. Zoologii i-au spus, după numele descoperitorului, **calul lui Prjevalski** sau **Equus caballus prjewalskii.**

Calul lui Prjevalski este scund. Are capul relativ mare, cu urechile ceva mai scurte decît ale măgarilor, pe grumaz o coamă scurtă, țepoasă, de culoare brun-închis. Jumătatea superioară a cozii este lățoasă, dar nu are fire lungi, cum au caii domestici. Abia în a doua jumătate a cozii apare părul lung și negru. Pe corp, culoarea predominantă a părului este sur-gălbuie, ceva mai deschisă, aproape albă, pe burtă. Părul de pe cap este roșcat; vîrful botului alb. În timpul iernii animalele sînt acoperite cu un păr mai lung, ușor ondulat, ce le ține de cald. Picioarele sînt relativ groase.

Calul sălbatic trăiește în herghelii mici, conduse de un armăsar bătrîn. Cînd nu-i în primejdie este foarte jucăuș. În general este însă prevăzător, fiind înzestrat cu miros, auz și văz foarte dezvoltate. Se întîlnește foarte rar, prin locurile cele mai sălbatice ale deșertului, de unde se deplasează spre adăposturi. Ca toate animalele pustiului este deosebit de rezistent. Poate îndura mult timp de sete, mulțumindu-se doar cu seva unor plante suculente, ce conțin prețiosul lichid dătător de viață. (Biolog dr. **Gh. Mohan)**

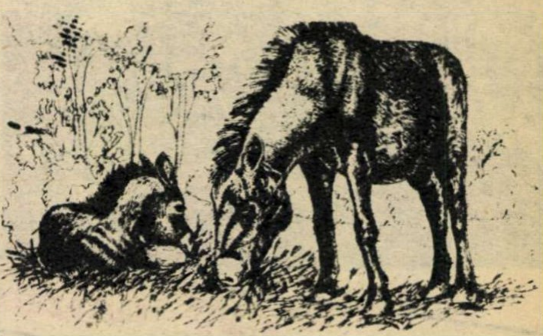

Pe scurt

• Daniel Dincă — Făgăraș, județul Brașov. Echidna a fost descoperită în 1824 și face parte, alături de ornitorinc, din categoria mamiferelor primitive, ordinul monotreme. Se găsește în Australia și Noua Guinee, între specii existînd diferențe de mărime, colorit și înveliș (țepi, peri). Caracteristice pentru acest animal sînt marsupiul — prezent în perioada de alăptare —, limba lungă și subțire care poate fi proiectată în afara gurii, absența dinților (posedă unul singur doar în faza embrionară), ciocul cilindric, mirosul foarte dezvoltat. Ouăle echidnei sînt ovale, lungi de 15 mm și late de 12 mm. Puii rămîn în pungă pînă ating o lungime de 80—90 mm, apoi sînt scoși afară

• Marian Firu — Ișalnița, județul Dolj. Tigrul asiatic face parte din familia felidelor, este un carnivor cu o lungime de cca 3 m și favoriți destul de dezvoltați. Caracteristica principală o constituie dungile negre transversale ale blănii sale galben-roșcate. Trăiește în sudul și estul Asiei, cele mai mici exemplare fiind tigrii de Sumatra. Se disting două forme: în stepă, una nordică, cu părul blănii lung, iar în junglă, una sudică, cu părul scurt. **(Nina Popescu)**

ATELIER PRACTIC

Cultivator manual

În figura alăturată vedeți un model de cultivator acționat cu mîna, util pentru a înlătura stratul de iarbă sau buruienile izolate și mărunțirea la suprafața solului a terenului de cultură. Ca urmare a folosirii lui, vi se reduce mult efortul fizic, corpul este ținut într-o poziție corectă, timpul de lucru se micșorează simțitor, iar lucrarea are un caracter uniform.

Materialele necesare (metalice și lemnoase) sînt simple și lesne de procurat. Acestea, precum și modul de prelucrare și montare a pieselor componente le observați cu detalii clare în desenul alăturat. Gabaritul cultivatorului este de 200x200 mm, dar îl puteți mări (proporțional), însă efortul fizic depus la folosirea lui va fi sporit în acest caz. Dispozitivul este compus din șase piese principale, plus mînerul. Remarcați îndeosebi cuțitul 5 ale cărui muchii tăietoare trebuie să fie bine ascuțite. Modul de lucru pe sol este indicat în desenele notate cu **A** și **B,** din colțul dreapta-jos.

ȘTEFAN VODĂ

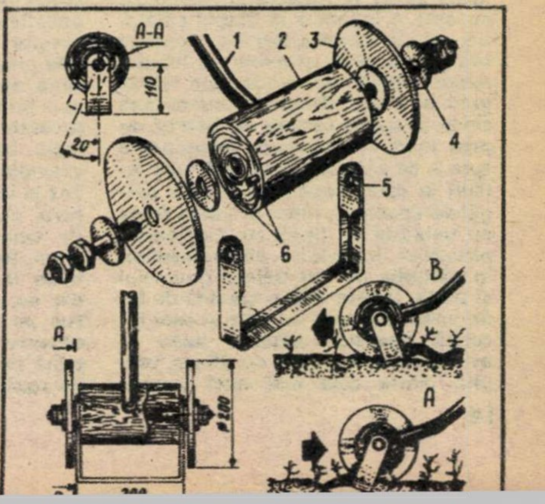

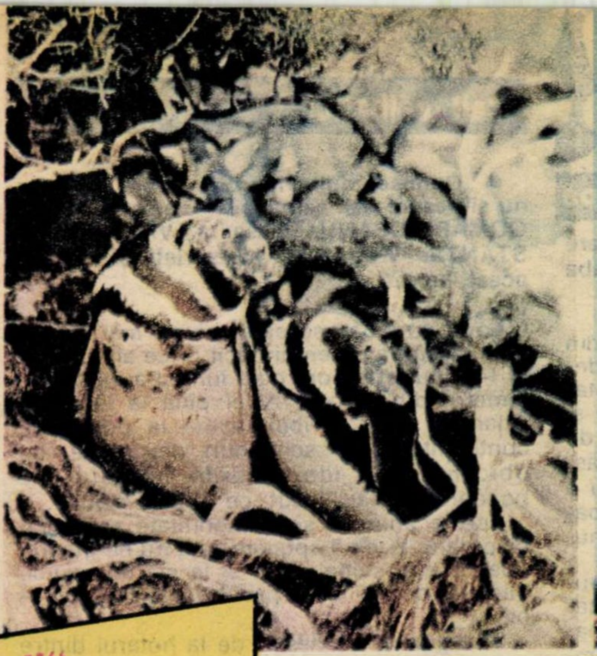

Microenciclopedie „Cutezătorii"

VIEȚUITOARELE DE LA... CAPĂTUL LUMII

Cea mai sudică zonă a Americii de Sud, Patagonia și Țara de Foc, este partea din planetă care avansează cel mai mult spre Antarctica. Întinzîndu-se pe o lungime de 1 800 km și acoperind o suprafață de 900 000 kmp, această zonă prezintă un ansamblu natural cu contraste dintre cele mai interesante. La vest se află o zonă cu caracter muntos andin foarte accidentat, acoperit cu păduri, în timp ce la est — relieful este format din vaste platouri. Acestei arii îi corespunde o mare varietate de viețuitoare.

Pădurile în care cresc copaci de esențe specifice, între care fagi australi și araucaria, adăpostesc numeroase păsări. Pasărea colibri, de pildă, poate fi întîlnită atît în Anzii patagonezi, pînă la 2 000 m altitudine, cît și în Țara de Foc. Tot aici mai poate fi găsită și cea mai australă specie de papagali — Micrositteа ferruginea. Pădurile din toată extremitatea meridională a continentului adăpostesc o pasăre cu penaj negru-albăstrui căreia specialiștii i-au dat numele de ciocănitoarea lui Magellan. Între familiile de păsări tipice zonei se numără și tapaculos, pe care a întîlnit-o în timpul călătoriei sale și Charles Darwin. Aproape exclusiv terestră și avînd un temperament timid, tapaculos este foarte greu de văzut, deoarece atunci cînd simte prezența omului ea aleargă cu pași mari în zigzaguri dezordonate spre a se ascunde în primul tufiș întîlnit în cale. Dacă nu i-ar auzi strigătele specifice, omul ar putea trece cu ușurință pe lîngă ea. La poalele piscurilor înzăpezite ale vulcanilor, în pădurile de fag trăiesc guemalul și pudu. Primul este o cervidă de talia unei căprioare cu care și este înrudită. Cea de-a doua — pudu —, avînd o lungime doar de 35 cm, este una dintre cele mai mici cervide care trăiesc pe planetă. Foarte sălbatică, pudu trăiește mai mult singuratică. Din cauza vînării excesive, atît pudu, cît și guemalul au devenit astăzi foare rare.

În pădurile patagoneze mai trăiesc și alte specii de mamifere, precum opossumul, pisicile sălbatice și numeroase rozătoare. Cea mai spectaculoasă dintre feline este puma, supranumită impropriu leul munților, un animal de talie mare, cu o lungime de circa 2 m și o greutate de pînă la 100 kg. Cînd se naște, puma este acoperită cu o blană pestriță, dar, pe măsură ce crește, aceasta devine uniformă și se colorează într-un brun auriu. Pentru a-și învăța puii să vîneze, puma-mamă poate ucide într-o singură noapte 20—25 de oi

Veritabilă prelungire a pampasurilor argentiniene, stepa patagoneză este locuită de o faună cu totul diferită. În această zonă trăiește tatu-ul, animal solitar care foarte rar poate fi întîlnit în mici grupuri. Foarte abil rîmător, tatu își poate săpa, cu mare rapiditate, o groapă în care să se ascundă sau să-și caute hrana. Insectivor și vegetarian, tatu se hrănește cu rădăcini și tuberculi, ierburi și insecte. Acest animal cu corpul acoperit de o veritabilă platoșă compusă din solzi cornoși, osificați și strîns lipiți de corp, pare că vine din preistorie. Tot un locuitor ciudat al acestor cîmpii este mara sau iepurele patagonez. Numele îi vine de la vaga asemănare cu iepurele sălbatic. Unele exemplare pot atinge o greutate de 16 kg. Animal diurn, mara trăiește în grupuri de 8—30 exemplare, locuind în mari vizuini. Tot în vizuini trăiește și tuco-tuco, al cărui nume vine de la strigătul său de teamă. Dar spre deosebire de mara, tuco-tuco poate ști ce se petrece în afara vizuinii fără să iasă din ea. Ochii săi sînt plasați foarte sus pe cap, fapt care-i permite să observe împrejurimile fără să se expună pericolelor. De pe urma acestui rozător trăiesc numeroase carnivore, mai ales vulpile și lyncodonul de Patagonia, un animal foarte rar astăzi. Tipic pampasurilor australe, acest mic carnivor negricios are o lungime de circa 30 cm și o coadă foarte scurtă. Obiceiurile îi sînt foarte puțin cunoscute deoarece și el este greu de observat.

Cel mai caracteristic dintre viețuitoarele pampasurilor este guanaco, singurul mare ierbivor rumegător din cîmpiile meridionale. Rudă apropiată cu vicuna care trăiește în Anzi, este singura camelidă sălbatică din America de Sud, celelalte două rude ale ei — luma și alpacana — găsindu-se doar în stare domestică. Vînate excesiv, la ora actuală numărul exemplarelor de guanaco este în scădere. Asemenea cămilelor și suratelor ei, guanaco calcă pe cele două degete mari care se sprijină pe pămînt prin intermediul unor pernițe moi și elastice. Guanaco trăiește în grupuri de pînă la 100 de exemplare. Acest curios animal cu coadă scurtă și urechi lungi are supărătorul obicei de a scuipa atunci cînd este iritat. Nandu, o pasăre dotată cu simțuri ascuțite care-i permit să se apere de eventualele pericole putea fi deseori întîlnit în tovărășia grupurilor de guanaco care, profitînd de aceste calități, se amestecau cu cîrdurile de păsări ce le serveau drept paznici. Numit odinioară struțul Americii de Sud, nandu nu are decît o asemănare superficială cu struțul african și este de talie net inferioară acestuia. Nandu este o pasăre terestră cu aripi pe care nu le folosește. Picioarele sale lungi și musculoase îi permit să depășească în cursă calul cel mai rapid. Odinioară, păsările nandu erau urmărite de vînători care le prindeau cu ajutorul unei curele din piele la capătul căreia erau legate niște pietre. Atunci cînd acestea erau aruncate se înfășurau rapid în jurul picioarelor păsării.

Alături de aceste păsări tipice șesurilor acoperite cu ierburi, amintim de prezența particulară a gîștei lui Magellan.

Cîrduri numeroase de astfel de gîște intră în competiție cu oile în ceea ce privește hrana, șase astfel de păsări consumînd cît o oaie. Deși sînt vînate din această cauză fără milă, ele sînt încă deosebit de numeroase.

Apele care scaldă Patagonia sînt cele mai agitate din lume, căci presiunea atmosferică foarte scăzută determină marile vînturi de vest. Curenții violenți se încrucișează, iar jocul mareelor este extrem de complex, amplitudinea lor atingînd aproape 14 m. Cu toate acestea, în apele reci trăiesc o mulțime de viețuitoare.

Dintre numeroasele păsări care trăiesc aici, cele mai ciudate sînt „rațele vapor", voluminoase și grele. Două din cele trei specii existente și-au pierdut deprinderea de a-și folosi aripile pentru zbor, utilizîndu-le doar ca rame pentru a se deplasa pe apă. Atunci cînd Darwin a călătorit în aceste regiuni, își nota că aceste rațe mari, care cîntăresc uneori pînă la 22 de livre, au fost numite de vechii navigatori „cai de curse", datorită puterii lor extraordinare de a vîsli și a bate apa. În prezent li s-a dat un nume mult mai apropiat, acela de „rațe vapor". Viteza cu care se deplasează „rațele vapor" poate atinge 25 km/h pe lungi distanțe. Cormoranii numără și ei numeroase specii, proprii acestor regiuni.

Iarna, atunci cînd numeroase păsări din Patagonia și Țara de Foc migrează spre nord, locul lor este luat de alte păsări venite din sud. Între acestea se numără fulmarii și numeroși pescăruși antarctici. Specia de pinguini ai lui Magellan, cuibăresc, de asemenea, în această regiune. Dincolo de Capul Horn, o ghirlandă de insule stabilește trecerea spre Antarctica. Clima fiind foarte aspră, cu ierni deosebit de friguroase și veri reci și noroase, aceste insule nu adăpostesc nici un mamifer terestru autohton, singurele viețuitoare întîlnite fiind cîteva păsări care vin să se hrănească și animale marine.

În luna mai, cînd se anunță iarna australă, insulele devin singuratice, păsările fiind tot mai rare. Pe întinderile infinite ale oceanului pot fi văzuți jucîndu-se în valuri elefanții de mare, animale impresionante, care, uneori, pot atinge o lungime de 8 m. Ei înoată în grupuri de 15—30 de indivizi. Pentru a se hrăni se scufundă pînă la 800 m adîncime, căutînd mai ales calmarii. Elefantul de mare sau foca cu trompă este un mamifer al cărui pui cîntărește la naștere circa 100 kg și are o lungime de 110—130 cm. Deoarece nu știe să înoate, puiul este ținut de mama sa pe o insulă penru a fi protejat de prădătoarele terestre și de marile maree.

ECATERINA ROȘCA

CALEIDOSCOP

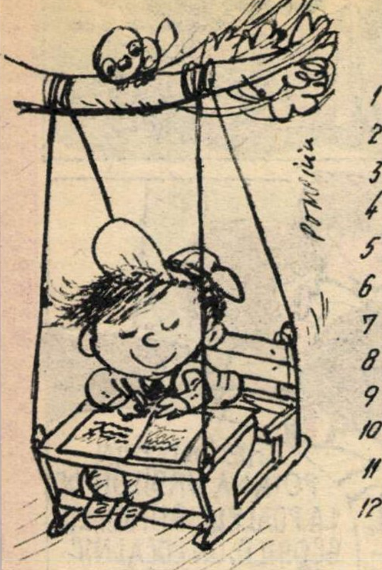

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	G	R	I	G	O	R	E	S	C	U	▲	P
2	▲	A	M	A	N	▲	T	I	N	E	R	I
3	O	R	I	G	I	N	A	L	A	▲	U	O
4	T	A	T	U	T	▲	T	I	▲	A	B	N
5	I	▲	A	R	A	T	E	▲	A	L	E	I
6	L	A	K	I	▲	I	▲	P	L	I	N	E
7	I	N	I	▲	S	C	O	L	I	▲	S	R
8	A	G	E	R	A	▲	M	A	S	A	▲	I
9	▲	H	▲	O	▲	T	A	T	▲	T	A	▲
10	P	E	D	A	G	O	G	▲	N	E	N	
11	A	L	A	D	I	N	▲		A	N	E	
12	X	▲	M	A	T	U	R	I	T	A	T	E

Din lumea copilăriei

ORIZONTAL: *1) Cel mai mare pictor român din secolul al XIX-lea (1838–1907), care a început să picteze de la vîrsta de 12 ani, creator al tabloului „Portretul fetiței Nacu". 2) De pe șevaletul acestui pictor clasic român (1831–1891) a ieșit pînza „Copil cu vioară". Nu mai sînt copii. 3) Fără copii! Două din „Cuore" 4) Tătic. Cutie! Fiu în limba arabă. 5) Terenuri pregătite pentru însămînțări. Șerpuiesc prin parcuri. 6) Vast (pl.). Încărcate. 7) Iată (reg.). Lumină pentru mlădițele tinere (pl.). Sere! 8) Deșteaptă. Aici se fac lecțiile. 9) Tată (pop). În tabără! 10) Om al școlii. Fratele mai mare. 11) Posesorul unei faimoase lămpi fermecate. Pictor și gravor francez (1832–1883), autor al pînzei „Băiatul cu fluierul". 12) După copilărie, adolescență și tinerețe...*

VERTICAL: *1) Eroina unui roman de George Călinescu. Copil de casă în secole trecute. 2) Prețioasă. Sculptor român, autor al unor remarcabile lucrări avînd ca temă mama și copilul (Gheorghe). 3) Copii (sing. fem.). Decametru (abr.). 4) Efect comic într-un film sau într-o piesă (pl.). Fruct. 5) Creatoarea sculpturii „Copilărie fericită". Piesă de harnașament. Trecătoare îngustă. 6) Mișcare involuntară. Derivat de la Anton. 7) Vîrstă. Plantă erbacee. 8) A-și da osteneala. Obișnuit (fig.). Nota... trei. 9) Rîu în U.R.S.S, afluent al Pripetului. Regiune din Grecia antică, celebră din orașul Olimpia, în care se organizau Jocurile Olimpice. Fecior bănățean. 10) Udrescu Emil. „....Baba și cei patruzeci de hoți". Fiica iubită a lui Zeus (mit.). 11) Celebru pictor flamand (1577–1640), de la care ne-a rămas frumoasa compoziție „Portretul Helenei Fourment și al copiilor săi". Violonist francez, elev al lui Corelli (1660–1755). 12) Mîndrii purtători ai cravatei roșii cu tricolor. Printre fete!*

DICȚIONAR: ABN, INI, TONU, OMAG, CNA, ALIS, ANET.

Georgeta Dumitru

Șah

Alb — **Rh3, Db5, Ce5; pioni: a3, b2, f4, g3, h2;**

Negru — **Rh5, Df6, Tc2; pioni: a7, b7, f5, g6, h6.**

În această poziție, după 1... Da6, albul a cedat. Cu o calitate în plus, negrul forțează schimbul damelor (dacă albul retrage dama, negrul dă mat cu dama în f1. Dacă albul acceptă schimbul damelor, negrul cîștigă). Totuși albul putea să cîștige. Soluția în numărul următor.

DIN OPT ÎN OPT

Pornind de la o anumită căsuță și citind de fiecare dată a opta literă în sensul de deplasare al acelor de ceasornic, veți afla numele a patru cunoscute lacuri din patria noastră. Primul se află în zona de cîmpie a Bărăganului și are o suprafață de 150 ha. Al doilea este cel mai important dintre cele cinci lacuri ale stațiunii Sovata. Al treilea este un lac de origine glaciară, situat în Munții Făgărașului. Cel de-al patrulea lac ține de Stațiunea balneoclimatică „1 Mai" de lingă Oradea și este singurul din Europa în care crește o specie rară de lotus, relict din era terțiară.

G. Dumitru

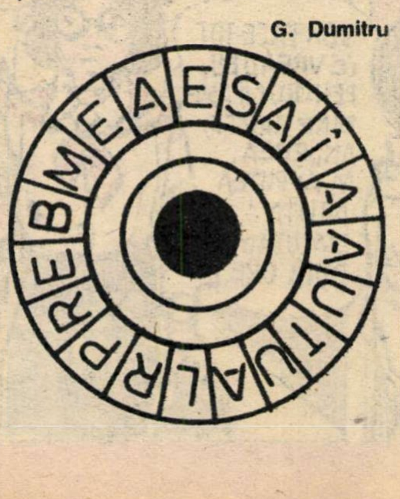

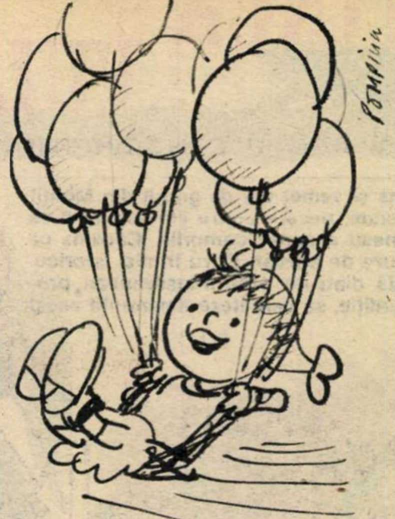

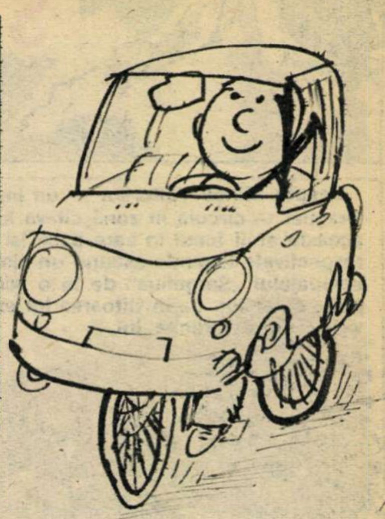

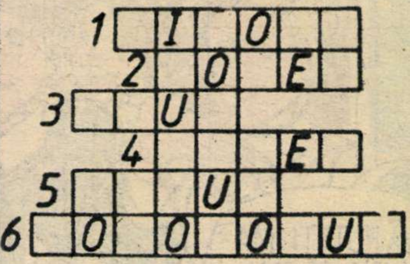

Completați literele lipsă ale careului alăturat, potrivit definițiilor ce se referă la nume de rîuri din țara noastră. 1 = afluent al Jiului (la Filiași); 2 = **Mare, Mic, Cald** și **Rece**; 3 = ultimul afluent al Dunării; 4 = curge și prin Pitești; 5 = cel mai lung care curge în întregime pe teritoriul țării noastre; 6 = amintit de G. Topîrceanu. Pe verticala indicată de săgeată, constituie cheia jocului, un afluent al Oltului, care-și aduce ape din crestele Parîngului.

Claudiu Vodă

RĂSPUNDEȚI ÎN ZECE SECUNDE:

Dacă nouă mii nouă sute se scrie 9 900, cum veți scrie douăsprezece mii douăsprezece sute doisprezece?

Mihaela Feroiu
Subredacția „Cutezătorii"
Slatina — Olt

TICUȚĂ CEL UITUC

TICUȚĂ VREA SĂ TAIE TRANDAFIRII DIN CURTE, DAR NU-ȘI AMINTEȘTE UNDE A LĂSAT CLEȘTELE DE TĂIAT. AJUTAȚI-L VOI! (SE AFLĂ UNDEVA, ÎN PAGINILE REVISTEI.).

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT:

DESPRE CURAJ

1) Seneca. Hugo. 2) Inimă. Roman. 3) Ot. Asachi. 4) Nimic. Boltă. 5) Talas. Er. 6) Lăsa. Ej. Ine. 7) It. Tineret. 8) Net. Vinovat. 9) Re. Lad. Tr. 10) Epictet. Via. 11) Robot. Eroic.

ȘAH: 3... Dd1+!! 4. R:d1 Ng4+ (se cîștigă dama albă și, negrul rămînind cu o calitate în plus, cîștigă).

Foto: TUDOR CRISTEA

COPERTA NOASTRĂ

Lucrări de primăvară în livada pionierilor de la Școala Vrîncioaia, județul Vrancea.

CUTEZĂTORII 12 **Redacția revistelor pentru copii — București**

REDACTOR ȘEF: **ION IONAȘCU**
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: **OVIDIU ZOTTA**

RESPONSABIL DE NUMĂR. **CONSTANTIN DIACONU**; *PREZENTAREA ARTISTICĂ:* **POMPILIU DUMITRESCU**; *PREZENTAREA TEHNICĂ:* **VIOREL SÂMPETREAN**

Redacția Piața Scînteii nr. 1. București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA Editura „Scînteia TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București. Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. **Index 41836 16 pagini 1,50 lei**

1

STÎNCA VULTURILOR

SCENARIU: CONSTANTIN DIACONU DESENE: PUIU MANU

Despre Stînca Vulturilor — un imens și semeț vîrf de granit din Munții Orăștiei — circulă în zonă cîteva legende, fiecare dintre ele sugerînd că aceasta ar fi locul în care dacii își țineau ascunse comorile. Convins că respectivele legende ascund un sîmbure de adevăr, Doru Irimie, istoricul echipajului „Sargetius" de la o școală dintr-un oraș transilvănean, propune colegilor ca, în viitoarea lor expediție, să cerceteze amănunțit acest vîrf și împrejurimile lui.

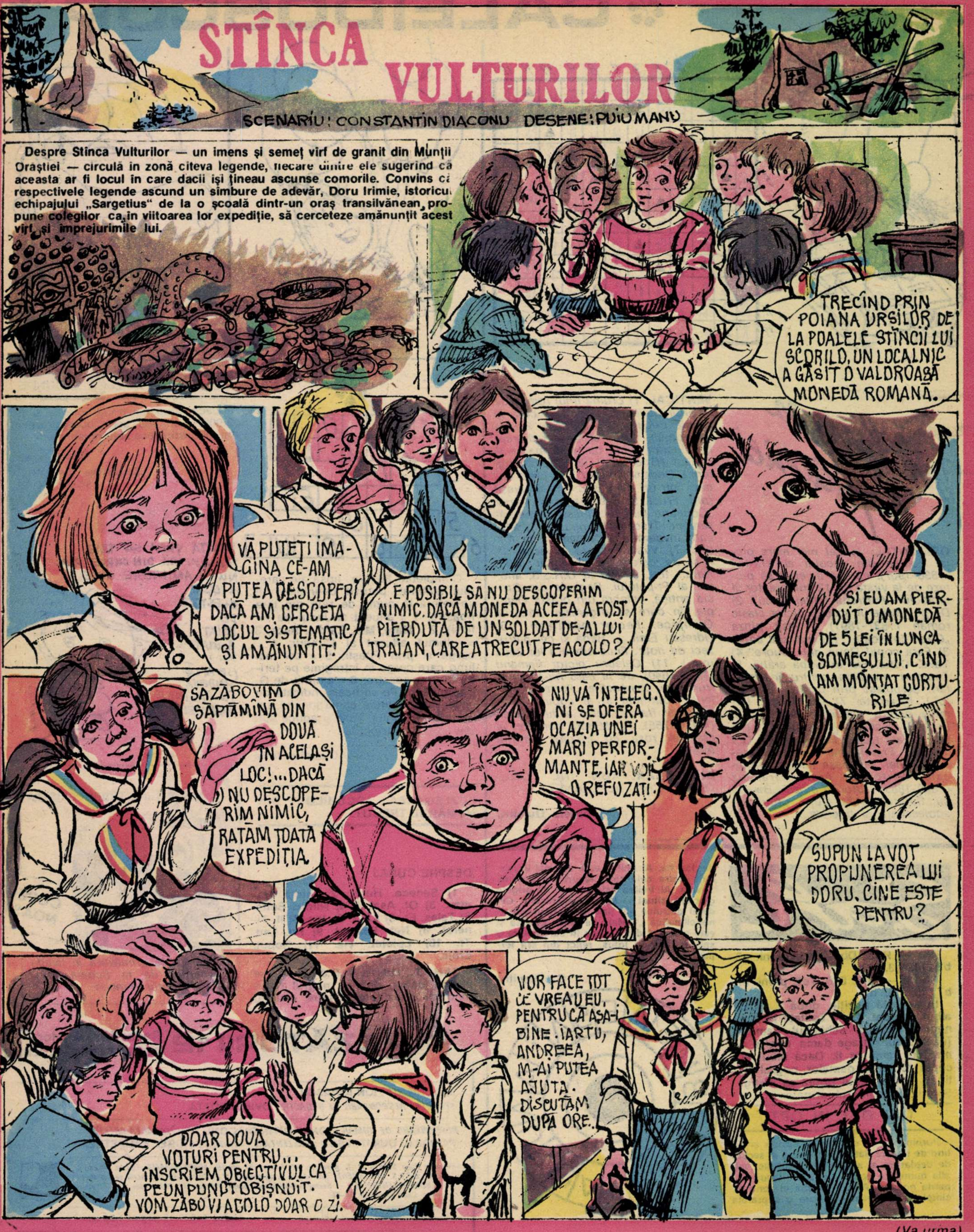
TRECÎND PRIN POIANA URSILOR DE LA POALELE STÎNCII LUI SCORILO, UN LOCALNIC A GĂSIT O VALOROASĂ MONEDĂ ROMANĂ.
VĂ PUTEȚI IMAGINA CE-AM PUTEA DESCOPERI DACĂ AM CERCETA LOCUL SISTEMATIC ȘI AMĂNUNȚIT!
E POSIBIL SĂ NU DESCOPERIM NIMIC. DACĂ MONEDA ACEEA A FOST PIERDUTĂ DE UN SOLDAT DE-AL LUI TRAIAN, CARE A TRECUT PE ACOLO?
ȘI EU AM PIERDUT O MONEDĂ DE 5 LEI ÎN LUNCA SOMEȘULUI, CÎND AM MONTAT CORTURILE.
SĂ ZĂBOVIM O SĂPTĂMÎNĂ DIN DOUĂ ÎN ACELAȘI LOC!... DACĂ NU DESCOPERIM NIMIC, RATĂM TOATĂ EXPEDIȚIA.
NU VĂ ÎNȚELEG. NI SE OFERĂ OCAZIA UNEI MARI PERFORMANȚE, IAR VOI O REFUZAȚI!
SUPUN LA VOT PROPUNEREA LUI DORU. CINE ESTE PENTRU?
DOAR DOUĂ VOTURI PENTRU... ÎNSCRIEM OBIECTIVUL CA PE UN PUNCT OBIȘNUIT. VOM ZĂBOVI ACOLO DOAR O ZI.
VOR FACE TOT CE VREAU EU, PENTRU CĂ AȘA-I BINE. IAR TU, ANDREEA, M-AI PUTEA AJUTA. DISCUTĂM DUPĂ ORE.

(Va urma)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

13

JOI, 30 MARTIE 1989,
ANUL XXIII (NR. 1 120)

În sumar:

- Ingenioșii de la Școala nr. 16, Oradea
- Navele din... laborator!
- Ghețarul Scărișoara
- Viitorii campioni ai șahului
- Turnuri moderne

CADRAN POLITIC

În atmosfera de puternică angajare a întregului nostru popor pentru îndeplinirea în cele mai bune condiţii a programelor de dezvoltare economico-socială, pentru înfăptuirea exemplară a măsurilor stabilite de recenta şedinţă a Comitetului Politic Executiv al C.C . al P.C.R., săptămîna trecută s-a desfăşurat vizita de lucru a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, împreună cu tovarăşa Elena Ceauşescu, în judeţul Hunedoara.

În drum spre municipiul-reşedinţă al judeţului Hunedoara, tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi tovarăşa Elena Ceauşescu au făcut o escală la Sibiu, unde au fost întîmpinaţi de tovarăşul Nicu Ceauşescu, prim-secretar al comitetului judeţean de partid, de mii de oameni ai muncii. Locuitorii frumoasei aşezări de la poalele Cibinului şi-au exprimat vibrantele lor sentimente de dragoste faţă de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, faţă de tovarăşa Elena Ceauşescu, precum şi adeziunea deplină la politica internă şi externă a partidului şi statului nostru.

Şi în judeţul Hunedoara, la Întreprinderea electrocentrale Deva, la Combinatul siderurgic Hunedoara, la Întreprinderea minieră Lupeni, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, tovarăşa Elena Ceauşescu au fost întîmpinaţi de cei ce trăiesc şi muncesc în această parte a ţării cu mare bucurie, cu multă căldură şi însufleţire. Într-o emoţionantă unitate de cuget şi simţire, ei şi-au reafirmat sentimentele de profundă stimă, preţuire şi recunoştinţă faţă de secretarul general al partidului, pentru grija statornică şi sprijinul acordat dezvoltării economico-sociale a judeţului Hunedoara, pentru neobosita activitate consacrată, cu dăruire şi înflăcărat patriotism, progresului multilateral al ţării.

Întîlnirea conducătorului partidului şi statului cu energeticienii, cu minerii şi siderurgiştii acestor străvechi meleaguri româneşti a prilejuit o analiză amplă, efectuată cu factori de răspundere, muncitori şi specialişti, cu reprezentanţi ai organelor de partid şi de stat, a căilor şi direcţiilor de acţiune prin care judeţul să-şi îndeplinească, în condiţii de înaltă calitate şi eficienţă, sarcinile deosebite care îi revin, pentru a aduce astfel o contribuţie tot mai mare, pe măsura puternicului său potenţial tehnic şi uman, la creşterea producţiei de cărbune, energie electrică şi de metal a ţării, potrivit planurilor şi programelor prioritare stabilite în aceste domenii.

Cu vie satisfacţie, energeticienii, siderurgiştii şi minerii judeţului Hunedoara au înfăţişat marile prefaceri înnoitoare pe care aceste ţinuturi româneşti le-au cunoscut în perioada inaugurată de Congresul al IX-lea al partidului în toate domeniile vieţii economico-sociale. Totodată, oamenii muncii din întreprinderile vizitate l-au informat pe conducătorul partidului şi statului despre măsurile întreprinse pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor pe întregul an 1989 şi posibilităţile de creştere mai accentuată a producţiei de cărbune, de energie electrică şi de metal, prin aplicarea unor tehnologii moderne. Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a subliniat că judeţul Hunedoara dispune de o puternică bază tehnico-materială, de muncitori cu o înaltă calificare, cu spirit revoluţionar, de specialişti cu o bună experienţă, de tot ce este necesar pentru a obţine rezultate superioare în toate domeniile şi o îmbunătăţire a întregii activităţi. Comuniştii, oamenii muncii au transmis secretarului general al partidului asigurarea că toţi cei ce trăiesc şi muncesc în această zonă a ţării vor face totul pentru transpunerea neabătută în viaţă a orientărilor şi indicaţiilor primite, pentru înfăptuirea, la un înalt nivel calitativ, a prevederilor de plan, pentru creşterea aportului lor la progresul neîntrerupt al patriei noastre socialiste.

Manifestările entuziaste ale oamenilor muncii din judeţul Hunedoara, dragostea lor neţărmurită faţă de conducătorii partidului şi statului şi-au găsit o nouă şi emoţionantă expresie la marea adunare populară din municipiul Petroşani. În atmosfera vibrantă, sărbătorească, participanţii au dat glas bucuriei tuturor oamenilor muncii din acest judeţ de a se fi reîntîlnit cu tovarăşul Nicolae Ceauşescu, a cărui vizită de lucru se înscrie ca un eveniment de primă importanţă în viaţa social-politică a ţării.

În aclamaţiile şi ovaţiile mulţimii, a luat cuvîntul tovarăşul Nicolae Ceauşescu, care a adresat comuniştilor, tuturor locuitorilor din Valea Jiului, din judeţul Hunedoara, un salut călduros şi cele mai bune urări de noi şi noi succese în toate domeniile de activitate. Au fost subliniate realizările obţinute de întregul popor în anul 1988, la care o contribuţie importantă şi-au adus-o şi oamenii muncii din Hunedoara, din Valea Jiului.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a cerut participanţilor la marea adunare populară din municipiul Petroşani să facă în aşa fel încît Valea Jiului să devină un puternic detaşament revoluţionar al luptei pentru a da ţării mai mult cărbune, dar şi al activităţii în slujba dezvoltării patriei, a socialismului şi comunismului.

Cuvîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu a fost primită cu deosebită satisfacţie, cu puternice aplauze şi urale, expresie a dragostei cu care este înconjurat secretarul general al partidului de către întregul popor, a puternicei unităţi în jurul partidului – forţa conducătoare a naţiunii noastre socialiste.

Adresînd tovarăşului Nicolae Ceauşescu, tovarăşei Elena Ceauşescu, cele mai vii mulţumiri pentru vizita de lucru întreprinsă în judeţul Hunedoara, cei prezenţi s-au angajat solemn să acţioneze, alături de întregul popor, în spirit revoluţionar, cu răspundere comunistă, pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor care le revin, întîmpinînd cu rezultate tot mai bune glorioasa aniversare a zilei de 23 August şi cel de-al XIV-lea Congres al Partidului Comunist Român.

Spre viitor

Ceasuri înalte de primăvară,
De muncă și tinerețe, de hămicie!
Ctitoriile urcă, pămîntul se ară,
Rodul, spre viitor, se pregătește cu bucurie.

Semințele cîntă în arături,
Satele înnoite își clădesc etaje-n lumină,
Izvoarele se-mpodobesc cu crînguri,
Hămicia-i tînără și deplină.

Radu Negreanu
clasa a VII-a,
Arad

PREGĂTIREA TINEREI GENERAȚII PENTRU VIAȚĂ, PENTRU VIITOR

Congresul al IX-lea al partidului a inaugurat și pentru tînăra generație epoca unor mari înfăptuiri, în care au fost puse pe deplin în valoare marile resurse de energie, dăruire, cutezanță în gîndire și elan creator ale tinerilor, în folosul dezvoltării generale a societății românești. În anii rodnici ai Epocii Nicolae Ceaușescu au devenit trăsături definitorii ale politicii partidului grija pentru creșterea și formarea tinerei generații a patriei, preocuparea de a i se asigura minunate condiții de învățătură, de pregătire și afirmare profesională și socială. Exemplarele fapte de muncă, participarea cu întregul elan creator la înfăptuirea măreţelor programe de dezvoltare ale patriei constituie cel mai elocvent răspuns al tineretului la părinteasca grijă cu care este înconjurat de către partid, de către secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de către tovarășa Elena Ceaușescu.

Cu contribuția hotărîtoare a tovarășului Nicolae Ceaușescu s-a cristalizat în această perioadă o nouă concepție larg cuprinzătoare privind locul și rolul tinerei generații în opera de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism. Din perspectiva acestei concepții, tineretul reprezintă o puternică forță socială, un factor de seamă al operei de edificare a noii orînduiri în măsură să aducă o fructuoasă contribuție la mersul înainte al patriei socialiste pe calea progresului. „Avem un tineret minunat — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu —, care desfășoară o activitate multilaterală, fiind prezent în toate sectoarele, pe șantiere, aducîndu-și împreună cu toți oamenii muncii o contribuție activă la dezvoltarea patriei noastre."

Tînăra generație reprezintă garanția dezvoltării națiunii noastre socialiste, viitorul socialist și comunist al României. Din această realitate decurge statornica preocupare a partidului, a tovarășului Nicolae Ceaușescu, a tovarășei Elena Ceaușescu, pentru creșterea și educarea tinerei generații în spiritul celor mai înalte tradiții de muncă și luptă ale poporului, grija profundă pentru a se asigura cele mai bune condiții în vederea unei temeinice pregătiri politice, profesionale, tehnico-științifice și de cultură generală a tineretului patriei. O elocventă expresie a încrederii, dragostei și grijii cu care partidul înconjoară tînăra generație a patriei o constituie prezența sistematică a tovarășului Nicolae Ceaușescu, a tovarășei Elena Ceaușescu în mijlocul tinerilor, participarea la lucrările forumurilor tineretului, la manifestările consacrate deschiderii anului de învățămînt. De fiecare dată cînd se află în mijlocul tinerilor, secretarul general al partidului le adresează vibrantul îndemn de a învăța și a se pregăti temeinic spre a deveni cetățeni de nădejde ai societății, de a-și pune plenar în valoare forța de creație, puterea minții și brațelor, marile lor energii revoluționare, angajîndu-se cu întreaga lor capacitate în făurirea unei Românii tot mai puternice și mai prospere.

Însemnătatea pe care partidul nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu o acordă formării tineretului, pregătirii sale temeinice, multilaterale prin muncă și pentru muncă își are suportul în faptul că în anii ce vin România socialistă își propune mărețe obiective pe calea dezvoltării economico-sociale, îndeplinirea lor solicitînd oameni bine pregătiți profesional, cu un larg orizont de cunoaștere, gata să facă totul pentru continua înălțare a patriei. Tinerii sînt formați pentru a desfășura o muncă de cea mai înaltă calitate — munca fiind unicul criteriu al afirmării lor profesionale și sociale, cea mai importantă sursă a progresului țării. Ei sînt formați pentru a învăța permanent, nu numai în anii de școală, învățătura fiind singura condiție pentru ca într-o epocă de mari prefaceri în cunoașterea umană ei să se mențină mereu în actualitate, să fie continuu la înălțimea răspunderilor timpului cu care sînt contemporani.

Tinerii de astăzi ai patriei sînt chemați să contribuie cu tot ce au mai bun — cunoștințe, spirit de inițiativă, de creativitate, elan tineresc — la asigurarea noii calități a muncii. Pentru ei, ca și pentru întregul nostru popor, munca, principala avuție națională, reprezintă o datorie, o onoare, o cinste, dar și un factor de continuitate în ceea ce privește participarea lor la procesul revoluționar de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate. Pentru tineri a munci înseamnă, azi, a fi pregătiți — așa cum sublinia recent tovarășul Nicolae Ceaușescu, la consfătuirea de lucru pe probleme economice de la C.C. al P.C.R. din 2—3 martie a.c. — să asigure un înalt randament al mașinilor-unelte, să contribuie la ridicarea productivității, a calității produselor, la reducerea consumurilor de materii prime și de energie, într-un cuvînt să fie competitivi. Iar pentru a fi competitivi, a crea produse de înaltă calitate, în orice loc de muncă s-ar afla, ei trebuie să se pregătească la un înalt nivel, să învețe permanent.

În România socialistă de azi munca reflectă marile prefaceri înnoitoare petrecute în economia națională, în consens cu comandamentele noii revoluții tehnico-științifice, ale noii revoluții agrare, ale perfecționării continue a întregii noastre societăți. În acest generos univers al muncii, al cunoașterii, tinerii sînt pe deplin integrați, beneficiind de un vast cîmp de afirmare a aptitudinilor și vocațiilor lor creatoare. Prin faptele lor de zi cu zi, toți cei aflați la vîrsta marilor năzuințe, însuflețiți de puternice idealuri de progres, de imperativele trecerii României, pînă în anul 1990, într-un nou stadiu de dezvoltare, se dovedesc a fi un factor de seamă al activității de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate, chezășia viitorului de aur al patriei, al mersului său înainte spre comunism.

Cum aplicăm cunoștințele dobîndite în clasă?

RĂSPUND PIONIERII
DE LA ȘCOALA NR. 16, ORADEA

INGENIOȘII

DINTR-a VII-a ȘI COLEGII LOR

În această după-amiază pauza li se păru mai lungă. Băieții, mai ales, erau nerăbdători. De cum sună de intrare au și dispărut din curte. Pornim pe urmele lor și ajungem în atelierul de lăcătușărie și sudură. Adrian Neamțu, Eugen Tripon și Răzvan Sandu, din clasa a VII-a C, lucrează la menghine cu mult zel, ca și cum s-ar afla în întrecere. Din cînd în cînd se opresc și măsoară piesele cu atenție. Este firesc. Au de confecționat partea metalică a unor panouri ce vor fi montate în laboratoarele de fizică și chimie. Și totul trebuie executat la dimensiuni foarte precise. Aceste cerințe... tehnice nu-i sperie însă. Au de-acum destulă experiență în materie de lăcătușărie. Sînt pricepuți și îndemînatici, adică buni, așa cum sînt de altfel și la învățătură.

Exerciții la... prisma metalică

Unii afirmă că totul a început în ziua în care Raul Bozu, Radu Nemeth și Silviu Bunta, toți, acum, în clasa a VIII-a, au adus cîteva desene care reprezentau niște prisme. Acestea ar urma să constituie, ziceau ei atunci, schema părții metalice a meselor care vor fi instalate în noile cabinete. Lucrarea ar putea fi realizată de ei. Toți au fost de acord să înceapă cît mai repede. În atelierul de lăcătușărie și sudură din cadrul Școlii nr. 16 Oradea — aici s-a petrecut totul — a început să se lucreze intens. Băieții de la a VIII-a C, în frunte cu Cornel Stanciu, și cei de la a VII-a E, cu Dan Olteanu și Sorin Petruț printre ei, au rămas uneori și după ore. În mai puțin de două luni, structura metalică a meselor, ca și instalația metalică pentru tabla multifuncțională — toate pentru cabinetul de limba română — au fost gata. Au urmat apoi lucrările pentru îmbogățirea dotării cabinetului de matematică și a laboratorului de fizică. Și cum adeseori, de pe terenul de sport se mai oprea cîte o minge în geamurile de la parter, elevilor dintr-a VII-a C le-a venit o idee care foarte curînd a și fost pusă în practică. Ce-ar fi să confecționăm niște panouri cu plasă de sîrmă, care să fie fixate la ferestre? Și au calculat tot ce le-ar trebui. Cu 70 m² de plasă vor proteja geamurile, iar cu alți 30 m² vor delimita terenurile de sport. Proiectul se află de-acum în lucru. Dar propunerile privind înfrumusețarea și buna gospodărire a școlii nu se opresc aici.

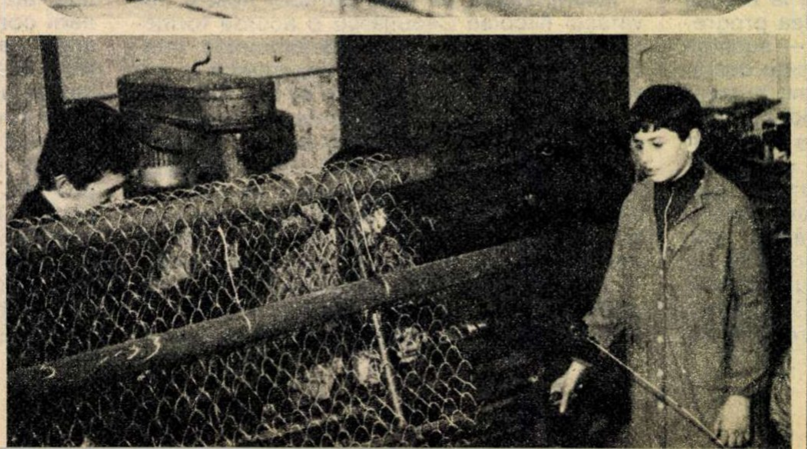

Arcul de cerc „trapezoidal"

Sorin Furtoș, Ciprian Ulici și Călin Iovan au venit primii în atelierul de tîmplărie. De mai multe zile tot fac socoteli. Formulele învățate la orele de geometrie apar tot mai des pe hîrtie. Vor ca dulapurile cu vitrină, pe care le execută, să fie cît mai frumoase, cît mai folositoare. În clasa lor, a VI-a A, a fost luat chiar un angajament în această privință. Singurele discuții au fost în legătură cu modul de asamblare. Acum lucrează cu toții, străduindu-se ca fiecare parte componentă să fie cît mai bine executată. Cu ochii minții fiecare dintre ei vede aceste obiecte împodobind clasele, laboratoarele, cabinetele. Vor trece pe lîngă ele, le vor folosi și ei și se vor bucura în adîncul inimii că au contribuit prin priceperea și puterile lor la dotarea și înfrumusețarea școlii. Așa cum s-au bucurat și atunci cînd au transformat mesele vechi care fuseseră scoase din uz. Le-au „tăiat" și refăcut, și mesele, odinioară pătrate, au devenit trapezoidale. Amplasate apoi sub forma unor arce de cerc în cabinetele de literatură și de matematică, acestea dau nu numai un aspect original fiecăruia dintre cabinete, ci oferă avantajul unei mai bune vizibilități fiecărui elev din clasă, indiferent de locul pe care îl ocupă în bancă.

Îndeminare pe firul de mătase

Mașinile de cusut zumzăie molcom ca un roi de albine. Doina Pako, Atemiza Păcurar și Monica Pelle trag cusătură după cusătură. La mesele alăturate — în atelierul de croitorie și cusături —, colegele lor Cristina Tripon, Mariana Marton, Florina Flonta și Angela Chicuță brodează cu fire de mătase. Toate sînt grăbite. Perdelele trebuie să fie puse, cel tîrziu, pînă sîmbăta, iar astăzi este joi. Vorbele sînt puține. Aflăm totuși că multe lucruri din școală — perdele, draperii, huse, fețe de masă, ca și fustele, bluzele pentru echipele de teatru și diferitele echipamente sportive au fost și sînt confecționate în acest atelier de elevele claselor a VIII-a și a VII-a. Și toate sînt mîndre de faptul că în orele lor de practică realizează lucruri atît de frumoase și utile.

*

Școala nr. 16 din Oradea este frumoasă și primitoare. Cei peste 2 000 de elevi ai ei sînt mîndri că la frumusețea școlii au contribuit și ei prin hărnicia și spiritul lor gospodăresc. Prin modul în care învață și împletesc cunoștințele însușite la ore cu activitatea lor practică, productivă, sub îndrumarea maiștrilor instructori, a celorlalte cadre didactice, ei își descoperă și își cultivă aptitudinile și lucrează cu pasiune apropiindu-se tot mai mult de momentul cînd își vor alege calea spre meseria viitoare. În același timp, rezultatele muncii lor de acum oferă certitudinea că în viitor, fiecare, la locul lui de muncă, va fi un om de nădejde.

ION SBÂRNEA

1

FOTO REPORTER „Cutezătorii"

- „Bine-ai venit, primăvară, în patria mea frumoasă!" spune salutul... fotografic al pionierilor de la **Școala Sita Buzăului,** județul **Buzău** (foto 1).

2

- „Tînăra noastră livadă are nevoie de prezența pionierilor care, bineînțeles, nu se lasă deloc așteptați". Instantaneu ai cărui protagoniști sînt elevi ai **Școlii Leordeni,** județul **Argeș** (foto 2).
- O mică amintire oferită de către membrii cercului foto al C.P.Ș.P. din Galați, colegelor de la cenaclul literar, cu prilejul unei întîlniri dedicate marelui nostru poet Mihai Eminescu (foto 3).

Dragi prieteni, din scrisorile primite la redacție aflăm că în detașamentele și unitățile din țară se organizează numeroase activități dedicate celei de-a 40-a aniversări a Organizației Pionierilor. Sîntem siguri că și în aceste împrejurări deosebite ale vieții de organizație veți fi împreună cu colegii voștri... Însoțiți de aparatele de fotografiat. Așteptăm!

3

Post-scriptum la un reportaj

În articolul „Noi și colegii noștri" de la Școala nr. 128 București, apărut în luna februarie, se relata, între altele, și despre unele nemulțumiri ale pionierilor clasei a III-a C, a căror grijă pentru curățenie nu era respectată de către colegii lor mai mari dintr-a VII-a C, care învățau în aceeași sală de clasă cu ei. Și la a VII-a B se petrecea ceva cu totul nedorit: doi dintre elevii acesteia aveau obiceiul ca în recreații să se ia la hartă, să-și pună piedici etc.

Ce noutăți avem în prezent de la prietenii noștri ai căror oaspeți am fost la începutul lunii februarie? I-am reîntîlnit, de curînd, la Festivalul Național „Cîntarea României". Erau emoționați și fericiți. Brigada lor artistică ocupase locul I la etapa pe municipiu. Scenariul — cu titlul „Atenție la stop!" — criticase tocmai unele „întîmplări adevărate" din unitatea lor, care, din fericire, puteau fi socotite de-acum de domeniul trecutului! Am mai aflat atunci că pionierii clasei a VII-a C au devenit deosebit de prevenitori cu cei dintr-a III-a C și... nu numai cu ei! De altfel, din discuția purtată în cadrul comandamentului, după apariția articolului, a reieșit că și alți colegi, din alte clase, au tras anumite concluzii, au luat măsuri ca, în orice împrejurare, comportarea tuturor să fie ireproșabilă. Chiar zilele acestea, pionierii unității au organizat o dezbatere în cadrul căreia au avut un foarte interesant dialog cu specialiști privind unele norme de conduită în societate și cunoașterea legilor țării. „O întîlnire bine organizată, interesantă și deosebit de utilă", ne spunea comandanta unității.

Să-i felicităm pe pionierii de la Școala nr. 128, atît pentru succesul artistic repurtat, cît și pentru comportarea lor din ce în ce mai frumoasă, în deplin acord cu normele „Codului etic al pionierului".

TRIBUNA EXPERIENȚEI PIONIEREȘTI

Recorduri ale spiritului gospodăresc

Asemeni purtătorilor cravatei roșii cu tricolor de pe întreg cuprinsul patriei, și pionierii din județul Neamț întîmpină aniversarea a 40 de ani de la crearea Organizației Pionierilor cu rezultate dintre cele mai bune la învățătură, în activitățile cultural-artistice, în acțiunile de muncă patriotică.

Sîntem bucuroși că în toate unitățile de pionieri spiritul de inițiativă a rodit bogat și în organizarea acțiunilor de muncă patriotică, astfel încît, în prezent (5 martie n.n.), angajamentul pe care ni l-am asumat este realizat în proporție de peste 50% la toți indicatorii. Între aceste inițiative se înscriu „Săptămînile hărniciei" devenite adevărate săptămîni record în colectarea și valorificarea materialelor refolosibile, reușindu-se strîngerea a peste 500 tone de materiale feroase și a peste 228 tone de hîrtie. O altă acțiune inițiată în județul nostru este „Ziua record a celor 3 R", organizată la sfîrșitul fiecărei săptămîni. Aceasta a avut ca rezultat colectarea unor însemnate cantități de hîrtie, polietilenă, plută, deșeuri textile și materiale feroase. La școala în care învăț, în aceste zile-record s-a reușit strîngerea, pînă acum, a peste 8 tone de hîrtie.

Sub genericul „Fiecare pionier, o faptă de muncă pentru înflorirea patriei", în municipiul Piatra-Neamț a fost lansată o chemare la întrecere între școlile municipiului pentru colectarea, săptămînal, a cel puțin 2 tone de hîrtie. Rezultatele obținute dovedesc că și această inițiativă a fost fructuoasă, pentru că la înfăptuirea ei au participat pionierii tuturor unităților.

Realizările de pînă acum, înregistrate în toate unitățile din localitățile județului – și în special la școlile nr. 3, 4 și 12 din Piatra-Neamț, nr. 2 și 5 din Tîrgu Neamț și școlile Borca, Brusturi – Dragomirești, Ceahlău, Grințieș, Moldoveni, Stănița și Tarcău, ne oferă certitudinea că, pînă la Ziua pionierului, angajamentul nostru va fi îndeplinit într-un procent de peste 80%.

Vasile Manuel Odae,
Clasa a VII-a, Școala nr. 5,
Tîrgu Neamț
pionier locțiitor al președintelui
C.N.O.P.

Ritm

Aniversarea a 40 de ani de la crearea Organizației Pionierilor este întîmpinată pretutindeni, în detașamente și unități prin bogate activități • **Sub genericul „Zilele pionieriei",** în municipiul Tîrgoviște au loc numeroase acțiuni pionierești dintre care amintim simpozionul „Tradiții revoluționare ale Organizației Pionierilor" și vernisajul expoziției de artă plastică și fotografică „Creștem odată cu țara", precum și al expoziției filatelice „Cravatele roșii cu tricolor" • **Recent pionierii din Orșova** s-au întîlnit cu cîțiva dintre membrii primelor detașamente de pionieri din localitate, astăzi muncitori și specialiști, fruntași în producție • **O întîlnire asemănătoare** a avut loc și între pionieri de la Școala nr. 3 din Drobeta-Turnu Severin cu fruntași în producție de la I.C.N.P.C. din localitate, cu prilejul recentei vizite făcută în întreprindere • **Peste 300 de pionieri** de la școlile din Tîrgu Lăpuș, județul Maramureș, au participat la simpozionul intitulat „Pionieria la a 40-a aniversare", organizat de către colegii lor, membri ai clubului de dezbateri politico-ideologice de la C.P.Ș.P. din oraș • **Peste 50 de pomi fructiferi** au fost plantați în această primăvară pe lotul școlar de către pionierii Școlii Leu, județul Dolj. Înscrisă sub genericul „Ștafeta generațiilor", acțiunea a fost dedicată aniversării Organizației Pionierilor • **„Săptămîna record"** pe care pionierii școlilor Stînceni, Lunca Bradului, Deda, Aluniș, Brîncovenești, Răstolița, Rușii Munți, Ideciu de Jos, Petelea, Gornești, Ernei, Suseni, Hodoșa și Ogra, din județul Mureș, au organizat-o în scopul colectării unor mari cantități de materiale refolosibile s-a încheiat cu strîngerea mai multor tone de maculatură și fier vechi, dovedind încă o dată hărnicia și spiritul gospodăresc al copiilor mureșeni • **„Momente din istoria Organizației Pionierilor"** s-a intitulat concursul gen „Cine știe răspunde" la care au participat echipaje reprezentative ale tuturor unităților de pionieri din localitatea Costești, județul Argeș • **Și pionierii prahoveni** întîmpină cu frumoase fapte de muncă aniversarea organizației din care fac parte. Astfel, în comuna Brebu, ei au participat, alături de părinți, la înfrumusețarea localității, la reamenajarea spațiilor verzi și la curățirea și văruirea pomilor de pe raza localității • **„Cel mai bun mecanic",** iată genericul sub care s-a desfășurat de curînd concursul pe teme de mecanică organizat între pionierii claselor a VII-a și a VIII-a de la Școala Zlatna, județul Alba.

TIRGU NEAMT

• Cea mai modernă aparatură electronică pune elicei... cele mai grele întrebări.

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ:

NAVELE din... laborator!

Oricine dintre noi, văzînd chiar și numai în film o navă înfruntînd valurile, este impresionat. Atunci, firește, ne gîndim cu admirație la cei care se încumetă să pornească în lume pe mări și oceane, să plutească curajoși peste adîncuri care uneori depășesc 11 000 de metri, să înfrunte geruri aspre, să suporte canicule. E firesc să apreciem la acești oameni bărbăția, neînfricarea, destoinicia ca marinari. Stînd de vorbă cu oricare dintre acești „lupi de mare", vom constata că nu există povestire a lor din care personajul... **navă** să lipsească. Puternică, uriașă și totuși ascultătoare! Aparent fără viață și totuși... trăind atît de intens! Un colos care răspunde la comenzi ca unul dintre cele mai fine mecanisme.

O întrebare vine de la sine: „Cine, oare, poate crea asemenea perfecțiuni?" Pentru voi, dragi prieteni, în dorința de a vă oferi un răspuns la această întrebare, ne-am deplasat la **Institutul de cercetări și proiectări navale,** aflat într-unul dintre orașele de pe Dunăre, **Galați.**

— Orice navă construită în România vede lumina... reflectoarelor mai întîi aici, în institutul nostru!

Zîmbind, tovarășul inginer **Bogdan Nicolescu,** de fapt un excelent matematician, ne conduce la bazinul acoperit, luminat ca ziua. Acolo o navă, părînd o jucărie uriașă, se zbate curajoasă în valuri furioase, mult mai înalte decît propriul catarg. Pe marginea bazinului, de jur-împrejur, spectatori.

— Toți cei prezenți aici sînt specializați în cîte un domeniu, ne explică tovarășul inginer. **Au venit să constate peformanțele hidrodinamice ale navei prototip. În funcție de prognoza de bazin se continuă îmbunătățirile, se acceptă proiectul.**

— Un proiect poate fi și respins?

— La un proiect nu se pornește oricum. Avem două ateliere de studii și oferte care proiectează tot ceea ce se construiește în șantierele navale din țară atît pentru cerințele noastre, cît și pentru solicitările externe. În funcție de cerere — pot fi cargouri (nave mari care transportă mărfuri generale), petroliere, mineraliere, pasagere, împingătoare, remorchere etc. — se întocmesc și proiectele generale. Fiecare navă are identitatea sa, are personalitatea sa. Nu există două nave la fel. Se deosebesc prin viteză, prin consum de combustibil, prin capacitate. Și prin... traseu.

— Are importanță traseul?

— Nebănuit de mare! Inginerii proiectanți au și cunoștințe de geografie, de oceanografie. Pentru un vas care urmează să pornească pe un traseu cu dificultăți, de pildă, aceștia se vor gîndi mai mult, vor crea vasului posibilități de învingere a acestora. De altfel, proiectul conține totul, fiecare parte componentă — chiar și o bucățică ce pare fără nici o importanță. Nimic nu este omis. Greutatea, forma, materialul de construcție, chiar și culoarea, toate sînt în amănunt stabilite. O muncă plină de

---

Să descoperim împreună:

Ghețarul SCĂRIȘOARA

Drumul pe Arieș în sus este un drum de frumusețe și istorie. Valea este străjuită de pereți înalți sau se lărgește luminos, adăpostind așezări pitorești. La Cîmpeni, defilarea sa este primită de statuia „Crăișorului munților", Avram Iancu; la Albac — undeva, pe o coastă — se păstrează și acum modesta căsuță în care s-a născut Horea. Sînt eroii de legendă ai cetății de piatră care este Țara Moților. Și tot așa, cufundîndu-te treptat în inima munților, ajungi într-un tîrziu la Gîrda, adunare de case rînduite în strînsoarea văii.

Mai departe urmăm fie fantastica spintecătură în calcar a văii Ordîncușa, fie muchea de deal abrupt cu largi priveliști denumită Cununa. După un urcuș aprig de o oră, panta se domolește și ajungem pe un platou vălurit, cu pajiști debordînd de milioane de flori, dominate de austere păduri de molid. În acest decor de basm se află împrăștiată puzderia de căsuțe de lemn ale cătunului Ghețari, nume ce ne arată că ne-am apropiat de țelul călătoriei, Ghețarul Scărișoara. Un ultim efort și, după ce trecem pe lîngă o prispă de calcar, dintr-o dată în mijlocul pădurii se face un luminiș. De fapt, este un loc unde nu se mai află arbori căci terenul a fost tras în jos de un gigantic puț. Pe scări prinse îndrăzneț în pereții lui coborîm cei 60 de metri pînă în fundul troienit de mari acumulări de zăpadă și gheață. Sîntem strămutați brusc într-un dramatic peisaj arctic. Într-un perete al puțului este spartă poarta neagră a unei peșteri, în a cărei gură se învălătucesc aburi alburii: este apa furată gheții de razele soarelui ce doar o clipă mîngîie pereții puțului.

Pătrundem într-un fel de gigantică catedrală ale cărei margini de abia le întrezărești, cu bolta pierdută în beznă. Podeaua este un imens patinoar natural pe care, traversîndu-l, ajungem la marginea unei rupturi din fundul căreia se ridică ciudate siluete alburii. Sînt făpturi de gheață.

Ca peste tot în aceste lumi subpămîntene, apa este cea care a dăltuit imensul gol. Apa, în vrășmășie cu piatra, a atacat-o și, nimicind-o, a creat peștera. Dar a venit apoi, cu gînduri de împăcare, să arboreze steagul alb al frumuseților cristaline. Nu a apucat însă să le țeasă căci, surprinsă de frig, s-a sleit în gheață. Și, în grabă, a reușit doar să-și arate intențiile în transparente stalagmite de gheață, efemere năluciri ale unui veștmînt ce nu va fi niciodată îmbrăcat. Și totuși aceste firave și chinuite făpturi de gheață rezistă cu noblețe căldurii pustiitoare, efort nu inutil, căci pe aceste resturi se vor clădi, în iarna următoare, noile coloane. Și astfel, an de an, de creștere și topire, se împlinește

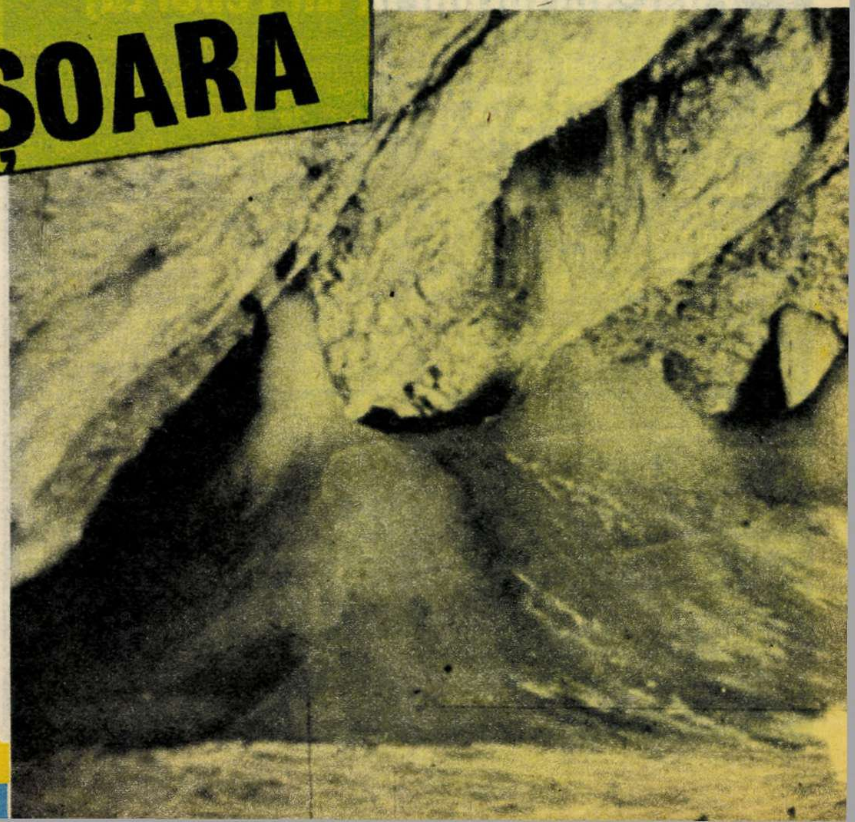

neprevăzut ne rezervă... elicea!

— Nu este, pur și simplu, proporțională cu mărimea și greutatea navei?

— Nu este chiar atît de... „pur și simplu". După proiectarea și construirea ei se fac probe de bazin care pot dura chiar și o jumătate de an, pînă cînd se obțin performanțele optime. În laboratorul așa-numitului „tunel de cavitație" se experimentează comportarea elicei montată pe un ax și introdusă în acest tunel cu apă. Acolo îi sînt create condițiile reale din natură, rezistența intîmpinată la înaintare. Datele experimentale se transmit direct unui calculator care le stochează, le prelucrează, extrapolîndu-le la elicea reală. Numai după aceea se poate da răspunsul dacă aceasta este exact ceea ce îi trebuie vasului în construcție sau dacă sînt necesare corecții, modificarea anumitor caracteristici geometrice. În cel de-al doilea caz, urmează alte calcule, alte încercări. Cînd, în cele din urmă, s-a ajuns la soluția cea mai bună, elicea este montată pe vasul machetă și supusă probelor de „seakeeping".

• Numeroși proiectanți ai institutului și-au descoperit pasiunea pentru meserie mai întîi la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Galați.

— Cuvîntul s-ar traduce „păstrînd marea"...

— Exact. Lucrul acesta încercăm să-l facem și noi: să redăm întocmai condițiile de mare sau de ocean, cu valuri, cu vînturi etc. Mai apoi trece și în bazinul de rezistență la înaintare și autopropulsie, de fapt, bazinul de performanță. Acesta dispune de echipamente și instrumente de măsură de mare complexitate, cu înalt grad de precizie unde, din nou, este supusă încercărilor nava respectivă. O instalație de fotografiere subacvatică înregistrează cu o anumită frecvență pozițiile în care se află nava, generatorul de valuri creează mereu noi situații de rezolvat, urmărindu-se mișcările navei: ruliul (înclinarea laterală), tangajul (aplecarea în față și în spate), mișcarea pe verticală, mișcarea de derivă (laterală), rotația în jurul verticalei.

— Toate modificările, toate îmbunătățirile apărute pe parcurs trebuie executate și pe modelele respective. Cine se ocupă de lucrările acestea?

— Așa cum am adus aici și fluviul, și marea, și oceanul, am chemat și... constructori de nave. În atelierele de tîmplărie, în cele mecanice, în cele de tapițerie, de instalații electrice se meșteresc cu multă artă navele, ce par atît de reale încît îți vine să crezi că doar o lentilă nevăzută le-a micșorat.

Constructori. Pretutindeni în institut îți sînt prezentați constructori. În fața planșetelor, în laboratoare, în sălile bazinelor de încercări. Chiar dacă ei au, de fapt, pregătire de fizicieni, precum **Scarlet Georgiu**, de matematicieni, ca **Bogdan Nicolescu**, de ingineri geodeziști, ca **Nicu Reti**, sau de ingineri navaliști, ca **Ion Ungureanu, Radu Voineasa, Roman Pîrvulescu, Liviu Crudu, Sever Popovici** și încă mulți alții. Tuturor le place să-și spună constructori! Și au dreptate. Acești oameni tineri, a căror medie de vîrstă nu depășește 35 de ani, construiesc cu mintea și înfăptuiesc cu sufletul. Ei își dăruiesc anii de frumoase visuri unor realizări de mare prestigiu care poartă în lume faima țării.

ELENA MĂNESCU

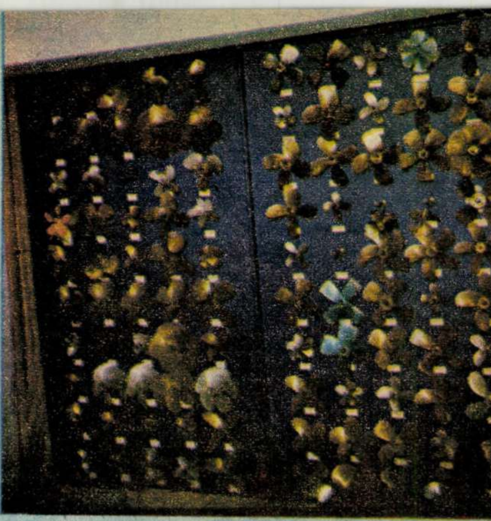

• Fiecare dintre aceste elice — proiectate și testate aici — este acum, la dimensiuni uriașe, parte componentă a unei nave.

• O vizită la institut echivalează cu o adevărată călătorie pe mare!

---

ciclul inexorabil ce pune în evidență un ritm necunoscut îndeobște în lumea subterană, ciclul anual. Acest ciclu este mai evident în masa blocului de gheață, dar pentru a-l cunoaște și mai bine trebuie să coborîm într-o prăpastie ce se deschide între gheață și peretele de calcar al peșterii, coboriș aventuros, pe scări de funii.

Pe sub splendide cristale de chiciură ne avîntăm în necunoscutul de întuneric. Ajunși, după 20 de metri, jos, ne aflăm în fața unui perete al blocului de gheață, vrîstat de benzi albe și negre. În această secțiune verticală, blocul de gheață ne dezvăluie taina sa. Stivuite în tranșe orizontale se află straturile de timp: strat alb de gheață — de iarnă; strat negru, de frunze, crăci și praf — de vară. O iarnă, o vară, o iarnă, o vară. Și tot așa, de mii de ani, aceeași repetare, un timp pe care fiecare an nou îl îngroapă și nu-l mai lasă să piară. Prins în capcana gheții, timpul prizonier dezvăluie cercetătorilor secretele unor vremi de mult trecute.

Vizitarea Ghețarului Scărișoara nu s-a terminat însă aici. Cu un coboriș și mai greu, și mai aventuros, pe o pantă înclinată ce ține mai bine de 70 de metri, ajungem în „Rezervația Mare". Aici nu mai este nici atît de frig și nici atît de umed, pentru că aici gheața a dispărut. Înfrîntă de căldura din adîncurile pămîntului, ea a cedat resemnată. Am ajuns acum în lumea calcarului, în solida, eterna lume a pietrei tari. În față ți se ridică ziduri din care se răsfrîng, valuri-valuri, cascade împietrite, însîngerate de prelingeri roșii de argilă adusă și depusă de apă. Printr-o imensă spintecătură ajungem în inima „castelului". Printre coloane afli mici bazinașe cu ochiuri de apă, atît de limpede și de nemișcată, încît cu greu le vedem. Mai departe ne întîmpină tot felul de forme ciudate, ce nu sînt decît rezultatul depunerii în mii și mii de ani a calcarului din picăturile de apă. Știind însă că acum creează pentru eternitate, apa a lucrat mai cu grijă, mai cu fantezie, mai cu migală, cu mai multă profesionalitate. Broboane, gurguie, boabe, petale, toate cizelate în detaliu, sînt parcă adunate în atelierul naturii care încearcă aici, în secret și în întuneric, să creeze tiparele lumii de la exterior: din boabe va face struguri, din broboane — știuleții de porumb, din petale — diafane flori măestrite, din gurguie — corali, din coloane — copaci.

Să mergem mai departe. O trecere dificilă, printr-o fereastră deschisă spre alte forme și alte rosturi. Bolta golului stă acum teșită, urmînd predestinarea unei fețe a stivei de calcar. Stă înclinată, parcă gata să alunece într-o parte. Dar apa, care a sculptat golul cu trudă, nu acceptă ca vicisitudinile structurale să nimicească munca ei milenară. Și atunci, în grabă, a ridicat o armată de coloane care să țină bolta. În această luptă, unele coloane chiar s-au rupt, trase de pantă. Dar celelalte au rezistat și astăzi ne putem plimba în acest impresionant templu al coloanelor.

Departe, în străfundurile peșterii, ne mai așteaptă o surpriză, un minuscul gîndac umil, dar cu nume pompos: Pholeuon proserpinae glacialis. Și el ascunde un simbol, acela al triumfului vieții asupra vicisitudinilor mediului, al puterii de necrezut al acelui ceva care se numește viață și care rezistă, în virtutea propriilor sale forțe interne, celei mai cumplite agresiuni creată din înlănțuirea dintre frig, umezeală și întuneric.

Peștera Scărișoara este inegalabilă în privința originalității, perfecțiunii și frumuseților formelor pe care natura le-a dăltuit în lumea ghețarului.

MARCIAN BLEAHU

Aurelian Voicu a găsit, în sfîrșit, mutarea cea mai bună.

Computerul a pus o „problemă" nu numai lui Alexandru Godra, ci și colegilor săi...

O ZI PRINTRE VIITORII CAMPIONI AI ȘAHULUI

Concentrați, elevii antrenorului Gabriel Georgescu studiază un „mat tipic".

Clubul central de șah din București a fost, de curînd, instalat într-o clădire frumoasă, cu pereții pictați de marele pictor român Ștefan Luchian, autorul cunoscutelor tablouri cu anemone. Răsfoind revistele din biblioteca clubului, aflăm că multe celebrități din istoria omenirii au jucat șah. Printre ei s-au aflat matematicieni ca Descartes și Leibnitz, filosoful Immanuel Kant (care spunea că șahul este cel mai bun mijloc pentru mișcarea creierului), D'Alembert, fondatorul primei enciclopedii din lume, Shakespeare (există un tablou care-l înfățișează pe celebrul dramaturg, în 1606, jucînd șah cu poetul Robert Southwell), apoi Beethoven, celebrul compozitor, precum și cunoscutul violonist David Oistrah. Nu trebuie să-l uităm nici pe Napoleon, care a jucat la Viena, în 1805, cu.... strămoșul computerului de șah, un robot construit de baronul von Kempelen. Unii istorici spun că și grecii ar fi jucat șah în timpul asediului Troiei, care a durat 10 ani, și că și Alexandru Macedon ar fi practicat acest joc. Marele nostru scriitor Mihail Sadoveanu (care în anul 1930 avea, la Iași, un gen de club unde dădea lecții de șah) a scris cartea „Aventurile șahului". El juca șah zile de-a rîndul cu sculptorul Ion Jalea, cu scriitorul Camil Petrescu și cu academicianul Iorgu Iordan.

— Ce calități trebuie să ai pentru a fi un bun jucător de șah? — l-am întrebat pe maestrul sportului Gabriel Georgescu, antrenorul grupelor de pionieri și școlari de la Clubul central de șah.

— Trebuie, mai întîi, să ai o memorie excepțională — ne-a răspuns dînsul. Apoi să-ți formezi puterea de a calcula (de aceea mulți mari șahiști sînt matematicieni) și să ai multă inventivitate, forță creatoare. Aici, candidați la locuri de frunte sînt... scriitorii și poeții.

— De la ce vîrstă începeți pregătirea cu copii?

— De la 6 ani. Pînă la această vîrstă ei învață de la părinții lor care, de regulă, sînt și ei șahiști.

— Pentru că revista noastră se adresează pionierilor, ați putea să ne dați cîteva exemple de... precocitate în șah?

— Desigur. Iată-l pe campionul mondial actual, Garri Kasparov. A cucerit acest titlu la vîrsta de 22 de ani, după ce la 13 ani fusese campion mondial la copiii de vîrsta lui. Marele maestru internațional Florin Gheorghiu a devenit campion al României la... seniori cînd avea numai 16 ani, dar juca șah de la 6 ani.

Între timp, „elevii" profesorului Gabriel Georgescu, pionieri pînă la 12 ani, se așezaseră la mese și începuseră să joace șah. Cel mai bun dintre ei — Alexandru Godra, de 9 ani — juca cu Aurelian Voicu (10 ani), din Vatra Luminoasă. Nicoleta Drăgan (11 ani), din Militari, juca cu Nicoleta Gongu (9 ani). Printre ei se strecurase și un... șoim: Ștefan Găcan, de 6 ani...

— Cum au ajuns în grupa dumneavoastră? — l-am întrebat pe antrenor.

— Pe cei mai mulți i-au adus părinții pe care i-a încîntat rezultatul Corinei Peptan, care la mondialele de anul trecut, de la Timișoara, a devenit campioană mondială la categoria „Copii sub 10 ani". Am mai avut asemenea copii talentați: pe Cristina Bădulescu, azi maestră internațională, care la 14 ani a fost campioană a țării; pe Smaranda Boicu, care în 1986 a devenit maestră internațională și a ocupat locul 3 în campionatele naționale de... senioare, unde a jucat și marea maestră internațională Elisabeta Polichroniade și Margareta Mureșan, care s-a clasificat în turneul candidatelor la titlul mondial, ceea ce reprezintă cel mai mare succes al unei șahiste din țara noastră...

— Dar dintre băieți?

— L-aș cita, mai întîi, pe Marin Mihail, fost campion național la copii, care a obținut prima notă de mare maestru internațional. Apoi pe Takacs Bela (15 ani), maestru internațional, cu un punctaj care reprezintă al doilea rezultat al unui sportiv român...

— Cum procedați cu începătorii?

— Mai întîi îi învăț tehnica finalurilor, cum anume se dă „mat tipic" cînd ai rămas numai cu anumite piese. Apoi îi învăț jocul de mijloc și abia la urmă le predau teoria deschiderilor. Pentru cei care sînt deosebit de dotați, le ofer ca partener pe... „Mephisto", un computer de șah care e capabil de mii de variante de joc. Faci mutarea și „Mephisto" îți răspunde, alegînd varianta cea mai bună. Cînd a găsit-o, scoate un clinchet... vesel, ca un copil fericit.

Între timp, Alexandru Godra i-a dat mat lui Voicu. Ceilalți s-au strîns ciorchine lîngă „Mephisto".

— La „cursurile" noastre vin, deseori, maeștri internaționali, care le împărtășesc copiilor din experiența lor. Pionierii sînt deosebit de fericiți că pot juca șah cu ei, chiar dacă pierd.

Abia spusese aceste cuvinte, că în sală a apărut Gheorghe Candrea, secretarul Federației române de șah. Cîteva clipe mai tîrziu el juca cu Godra. Mișca cîte o piesă și comenta. Ceilalți ascultau cu atenție.

— Avem — ne-a mărturisit dînsul la sfîrșitul partidei — tinere talente care pot ține în... șah pe cei mai buni tineri șahiști din lume, așa cum au demonstrat-o campionatele mondiale pentru copii de anul trecut, de la Timișoara.

SEVER NORAN

O speranță a șahului nostru

Evaluînd cu atenție șansa și importanța fiecărei mutări, practicînd „un joc deosebit de ingenios", cum l-a caracterizat echipa de arbitri, pioniera Aurora Nicoleta Andreescu a cîștigat detașat semifinalele Campionatului național de șah, desfășurat cu puțin timp în urmă la Eforie Nord. Deși inscrisă la categoria junioare IV, Nicoleta a participat în aceste zile la un turneu în cadrul căruia a avut drept partenere și senioare. Turneul, găzduit de frumoasa stațiune Sinaia, a fost un bun prilej de antrenament înaintea finalelor Campionatului național. Membră a Clubului sportiv „Petrolul", eleva antrenorului Gheorghe Văsii are mari șanse să obțină titlul de campioană, tot așa cum și la școală — elevă în clasa a VI-a B, la Școala nr. 29 din Ploiești —, păstrează șanse la... premiul I.

Ați întrebat? Vă răspundem!

Compoziția stelelor

● **„Cum se formează și din ce este alcătuită o stea?", vrea să știe EMILIA GAVRILĂ din BOTOȘANI.**

O stea se naște din norii de hidrogen și praful cosmic, care circulă în imensitatea Universului, atunci cînd aceste elemente se găsesc în anumite condiții. „Inima" unei stele este formată, în general, din 70 la sută hidrogen, 28 la sută heliu și carbon și 2 la sută diverse materii grele. În fiecare secundă, sute de milioane de tone de hidrogen sînt antrenate în reacții termonucleare, transformîndu-se în heliu. Deci o stea este, de fapt, o centrală termonucleară naturală. În plus, ea emite fotoni, respectiv lumină, astfel că unele pot fi văzute și cu ochiul liber, în timpul nopții. În timpul reacțiilor termonucleare gazele calde, magnetizate sînt aruncate la mari distanțe în spațiu. Din categoria stelelor face parte și Soarele, a cărui temperatură în interior atinge 15 milioane de grade, iar la suprafață 6 000 grade Celsius. **(Mihai Dianu)**

Cum iau naștere vulcanii?

● **„Aș vrea să știu cum iau naștere vulcanii", ne-a scris ROBERT KÖRÖȘI din CUGIR, județul Alba.**

Vulcanii se formează în urma erupției la suprafața scoarței terestre a materiei fluide din interiorul Pămîntului și a gazelor încinse aflate sub presiune; un canal relativ mic, numit coșul vulcanului, face legătura în profunzime cu rezervorul magnetic. Vulcanul este deci o formațiune geologică reprezentînd, de cele mai multe ori, o proeminență de formă conică, formată prin erupția la suprafața pămîntului a lavelor dintr-un focar cu topituri magnetice aflate în adîncime.

În ultimele decenii, datorită noilor cuceriri ale științei Pămîntului care este tectonica globală, s-a ajuns la concluzia că vulcanismul ia naștere, se manifestă atunci cînd două din plăcile, mai mari sau mai mici, care se îmbină formînd învelișul Terrei, se depărtează suficient de mult pentru a face loc magmei subcrustale să se ridice. Tot în ultima vreme s-a constatat că, pe lîngă vulcanismul care se manifestă pe uscat, așadar la zi, numit și subaerian, mai există și un vulcanism subacvatic, mult mai extins și important. S-a descoperit, astfel, că fundul oceanelor — ceea ce înseamnă circa 2/3 din suprafața planetei — este în întregime format din lave și că cel mai mare lanț muntos de pe Terra, lung de aproape 60 000 km, lat de mii de kilometri și înalt de cîteva mii de metri, respectiv Marea Dorsală Oceanică, nu este altceva decît o succesiune neîntreruptă de vulcani. În imaginea alăturată este prezentată formidabila erupție vulcanică submarină ce a dat naștere, în 1963, insulei Surtsey, în extremitatea sudică a Islandei. **(Dr. Silviu Neguț)**

Pe scurt

● **Felicia Berindean — Cluj-Napoca.** Sînt cunoscute peste 85 de specii de cameleon, reptile arboricole și insectivore care se găsesc mai mult în Africa și Madagascar. Capul lor este înălțat în formă de coif (unele specii au două sau trei coarne), trupul este puternic comprimat lateral și coada poate fi strînsă în spirală; ochii sînt acoperiți cu o pleoapă rotundă cu solzi și se pot mișca în sensuri diferite, iar limba poate fi azvîrlită înainte. Caracteristica principală a acestor animale este homocromia, adică schimbarea culorii în funcție de o serie de factori interni sau externi (iritare, climă) ● **Daniel Vasiliu — București.** Cangurul este un marsupial erbivor — cu o înălțime de cca 1,5 m — care poate fi întîlnit în Australia și Noua Guinee. Înfățișarea aparte a acestui animal se datorează, mai ales, pungii marsupiale (puii stau în pungă, uneori, chiar atunci cînd devin... părinți) și picioarelor posterioare foarte dezvoltate. Datorită acestora, atunci cînd este în primejdie, cangurul realizează salturi de peste 10 m. În principal se deosebesc două categorii de canguri: mari și mici (diurni, respectiv, nocturni) în cadrul lor existînd o varietate de specii diferențiate și prin colorit. Cel mai mic reprezentant este cangurul așa numit al lui Brown. **(Nina Popescu)**

Olguța

VĂ SFĂTUIEȘTE

Într-o ambianță plăcută și sub îndrumarea competentă a tovarășei Elena Pînzariu, la cercul de Artă decorativă de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Vaslui, fetele au învățat să confecționeze singure baticuri și eșarfe cu buline, de transparența pînzei de păianjen.

Să urmărim împreună, dragi prietene, și să deprindem cele cîteva operații care se execută ușor și repede. Mai întîi se confecționeaza un gherghef cu laturile de 80 x 80 cm. Se gradează gherghеful la distanțe de 1–1,5 cm (lăsîndu-se un spațiu de 7–8 cm de la fiecare colț al gherghefului pentru franjurii baticului) și se bat cuie în punctele marcate pe cadru.

Odată procurată materia primă (fire de mătase, bobine sau papiote, în culorile dorite, ulei „Duco", diluant), se urzește pe gherghef mai întîi pe orizontală, apoi se întoarce gherghеful și se urzește și pe verticală. Cînd urzitul este gata, se aplică „Duco", cu ajutorul unei seringi de plastic, formînd buline mici în pătrățelele conturate de intersecția firelor urzite. Se lasă să se usuce vopseaua aproximativ 30 de minute. Cu o lamă se taie firele de urzeală de lîngă cuiele bătute pe rama gherghefului. Baticurile și eșarfele atît de vaporoase le puteți oferi în dar mamelor, surorilor sau prietenelor voastre.

Enciclopedie „Cutezătorii"

TURNURI MODERNE

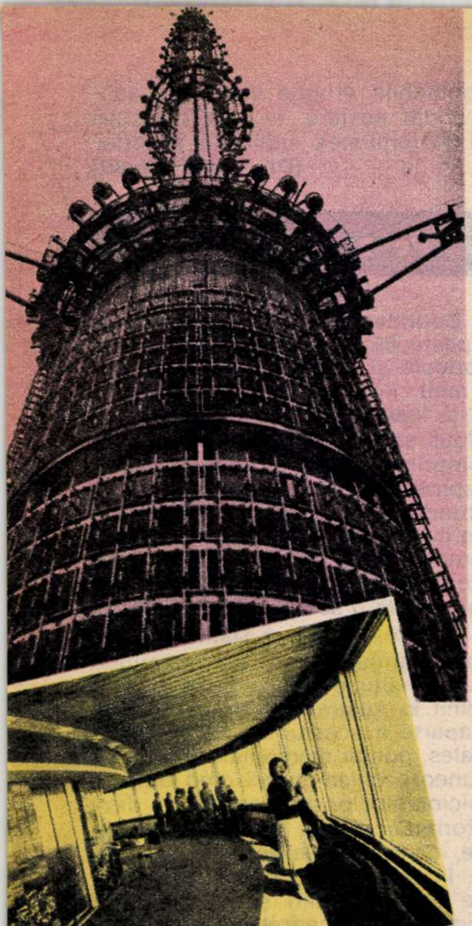

Partea activă a turnului TV de la Ostankino. Mai jos, la „numai" 337 de metri, o plimbare prin coridorul circular.

De la Turnul Eiffel încoace, deci în ultima sută de ani, au apărut pe Terra sute de construcții care l-au depășit ca înălțime, indiferent dacă acestea se numesc zgîrie-nori, turnuri de televiziune ori construcții industriale.

Încă din 1931 supremația Turnului Eiffel (320 de metri), socotit pînă atunci drept cea mai înaltă construcție de pe Terra, a fost preluată de clădirea Empire State Building, înaltă de 381 de metri, din centrul New-York-ului. În 1975 a apărut Turnul de Televiziune din metropola canadiană Toronto, înalt de 553,5 metri. Amplasat chiar pe malul lacului Ontario, turnul a fost construit în 40 de luni. Turnul primește anual cam 1,8—2 milioane de turiști, iar la altitudinea de 447 de metri — unde se află cel mai înalt punct de admirare a priveliștii — „temerarii" primesc un document special atestînd fapta lor curajoasă...

Ca o dovadă că Turnul Eiffel este totuși departe de a fi fost... uitat, amintim că în centrul orașului Tokio a apărut acum mai mulți ani o replică a lui ceva mai înaltă (333 m), construită însă din oțel, și nu din fier. Sub turn se află o expoziție permanentă intitulată „Electronica în viața noastră de zi cu zi", precum și un muzeu al figurilor de ceară. Vopsit în alb și roz, turnul nipon servește ca mijloc de orientare în navigația pe mare.

Dar să revenim în Europa. Terminat în toamna lui 1967, Turnul de Televiziune Ostankino din capitala sovietică măsoară 540 de metri. Aici serviciile turistice sînt organizate într-o clădire din vecinătate. Odată ajunși la baza turnului, turiștii sînt preluați direct de liftul rapid care-i catapultează în 70 de secunde pe platforma de admirare a priveliștii, situată la 337 de metri deasupra Moscovei. Turnul Ostankino este singurul care dispune de un restaurant turnant cu trei săli situate una sub alta, amplasate sub platforma de belvedere. Turnul moscovit oferă ceea ce n-am mai întîlnit la o altă construcție similară: un serviciu de informare-documentare impecabil, constînd în explicații exacte, date succint într-o sală anume amenajată, în fața unei machete a turnului, utilizîndu-se și diapozitive.

În celălalt capăt al Europei, la Rotterdam, un turn înalt de 185 de metri are o singură utilizare, aceea turistică. Dacă nu înălțimea îl aduce în prim-plan și nici valențele turistice nu ajung pentru a-l face celebru, acest „mic" uriaș oferă totuși cîteva elemente de inedit. Turnul a fost construit inițial (1960) cu înălțimea de 100 de metri; apoi i s-a adăugat un fel de pilon din oțel mult mai subțire decît turnul din beton. Înalt de 85 de metri, pilonul este totuși suficient de solid pentru ca pe suprafața lui exterioară să se poată înălța în spirală ascendentă un lift special, circular. „Călătoria" cu acest ascensor capătă un puternic caracter de insolit. Amplasat într-un splendid parc de lîngă întinsul port olandez, turnul din Rotterdam oferă panorama întregului oraș, în special asupra portului, cu diversele sale construcții și cu navele de toate tipurile, mărimile, formele și destinațiile.

Despre Turnul Televiziunii din centrul Berlinului, situat lîngă imensa Alexanderplatz, se cunosc, de asemenea, o sumedenie de lucruri. Înălțimea de 365 de metri îl plasează printre cele mai înalte construcții din Europa, iar uriașa sferă strălucitoare a „capsulei turistice" este un unicat în peisajul arhitectural și tehnic al lumii. Turnul TV din capitala R.D.G. nu are o fundație propriu-zisă, ci este ancorat cu ajutorul unui sistem original de odgoane și greutăți, fixate lateral, la mică adîncime în subteran. De notat: stabilitatea turnului este impecabilă.

La noi în țară, o construcție înaltă care poate purta titlul de unicat este coșul Întreprinderii miniere de metale neferoase de la Zlatna. El are înălțimea de 220 de metri și a fost foarte ingenios amplasat pe unul din piscurile munților dimprejur, astfel că domină peisajul pînă la mari distanțe, îndeplinindu-și în același timp funcția esențială, cea productivă.

CONSTANTIN CHIFANE-DRĂGUȘANI

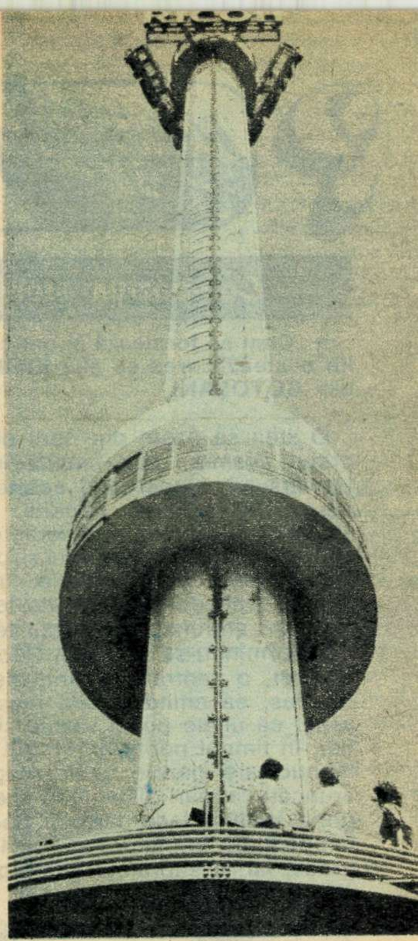

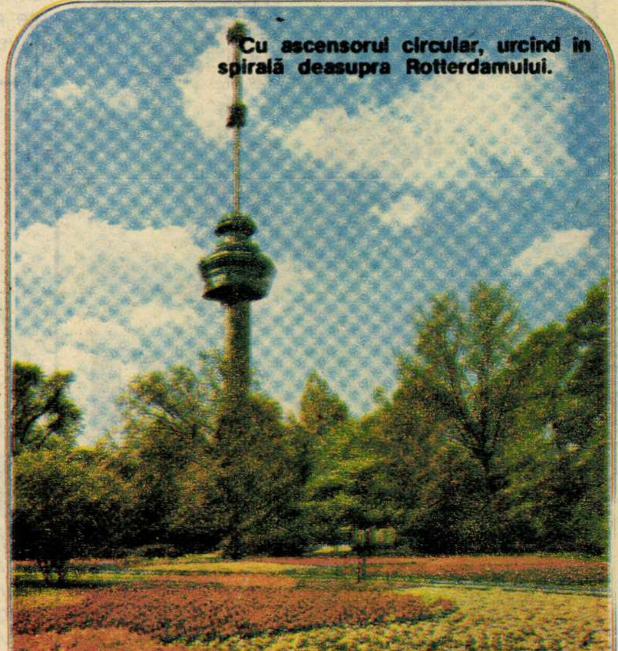

Cu ascensorul circular, urcînd în spirală deasupra Rotterdamului.

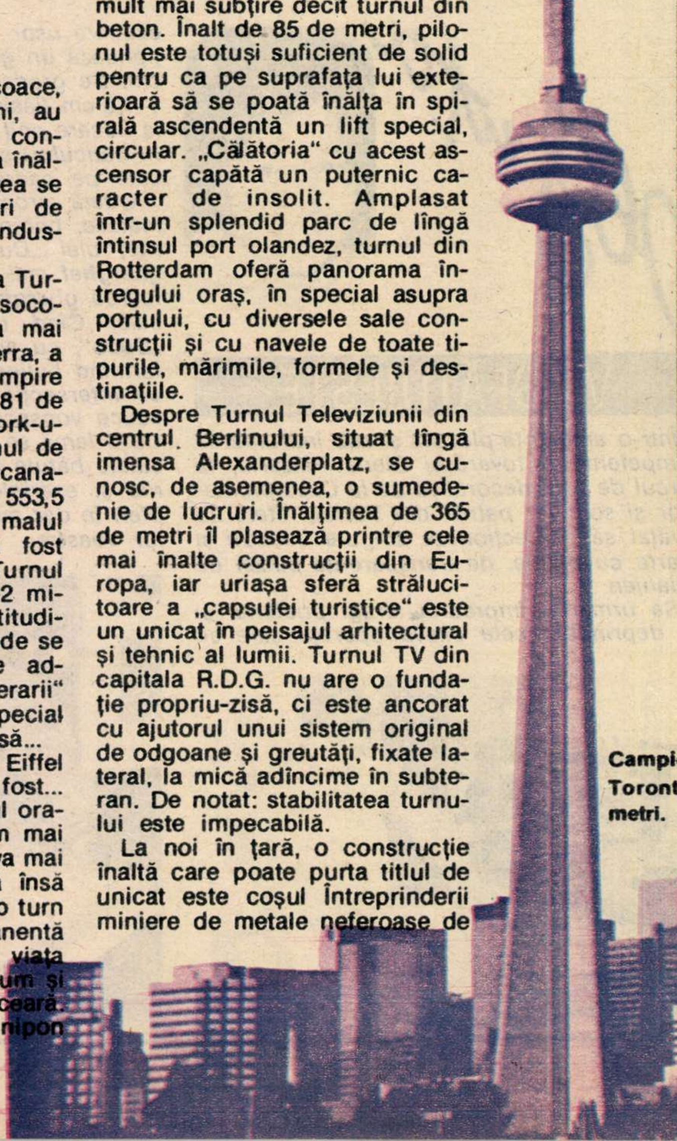

Campionul din Toronto: 553,5 metri.

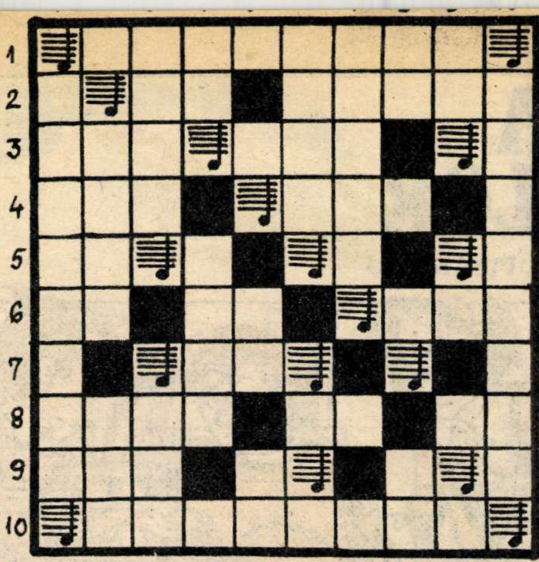

Fantezie muzicală în RE MAJOR

Cititorii vor observa că în acest joc-surpriză, pe lîngă obișnuitele căsuțe negre, apare... o notă muzicală. Citită corect, ea intră în întregime în componența cuvintelor-soluție.

ORIZONTAL: 1) Rememorare sistematică a materiei predate într-o anumită perioadă școlară. 2) Loc în care se desfășoară spectacole de circ sau întreceri sportive. Sportiv care practică atletismul. 3) Distinși sau premiați. Grupare etnică din Etiopia. 4) Piesă la războiul de țesut. Adevărate. 5) Plantă ornamentală cunoscută și sub numele de bună-dimineața. Haină. Revistă (abr.). 6) Măsură agrară. Primele litere! A se strînge laolaltă. 7) Semne care ușurează orientarea. 8) Armate (înv.). Intrare în gară! Totul luat de la început! 9) Metal prețios. Mari perioade geologice. Peste măsură. 10) Refacerea unei construcții pe baze noi.

VERTICAL: 1) Înfăptuitor (fem.). 2) Fondator. Băutură răcoritoare. 3) Publicații anuale. Cuvînt care reflectă o întoarcere în timp (cu referire la modă, muzică etc.). 4) Divizibile cu 2 (fem. pl.). Lanț muntos european. 5) Deține. Cămașă cu înflorituri. În est! 6) Persoane aparținînd unor triburi mongole (fem.). Părere de rău. 7) Înzestrarea unui atelier. 8) Bile! Rîu din Anglia. În... putină! 9) Ifose. Animal nordic. Între doi și patru. 10) Oglindă mobilă la automobile.

DICȚIONAR: RER, REV, URE.

Ioan Maier,
Tîrgu-Mureș

ȘAH

Controlul poziției

Alb — Rg1, Df4, Td3, Nc3; pioni; a2, b2, c4, f2, g2, h3;
Negru — Rg8, De2, Ta8, Tf8, Nb7; pioni; a7, b6, c7, f7, g7, h7.

În această poziție, albul a mutat 1.Df6, la care negrul a cedat, întrucît sacrificiul de damă pare perfect. Dacă negrul ia dama cu pionul din g7, albul dă șah cu turnul în g3 și, cu nebunul din c3, dă mat în f6. Totuși negrul ar fi putut cîștiga. Încercați să găsiți prima mutare de salvare a negrului. Soluția în numărul următor.

PENTRU COPIII LUMII

(6)

F

Ilie Șeclăman
profesor,
Dănciulești-Gorj

Aritmogrif

Înlocuind cifrele cu litere, veți obține pe orizontală numele a opt sporturi sau probe sportive, iar pe coloana A—B numele „sportului sporturilor".

Subredacția „Cutezătorii",
Ialomița

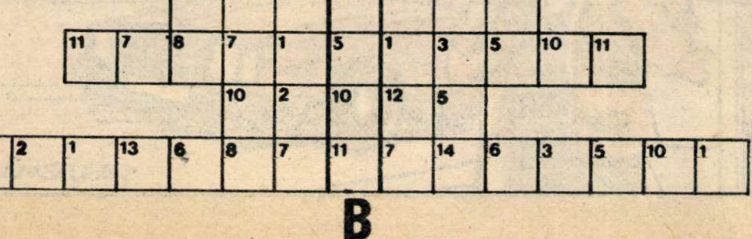

CALEIDOSCOP

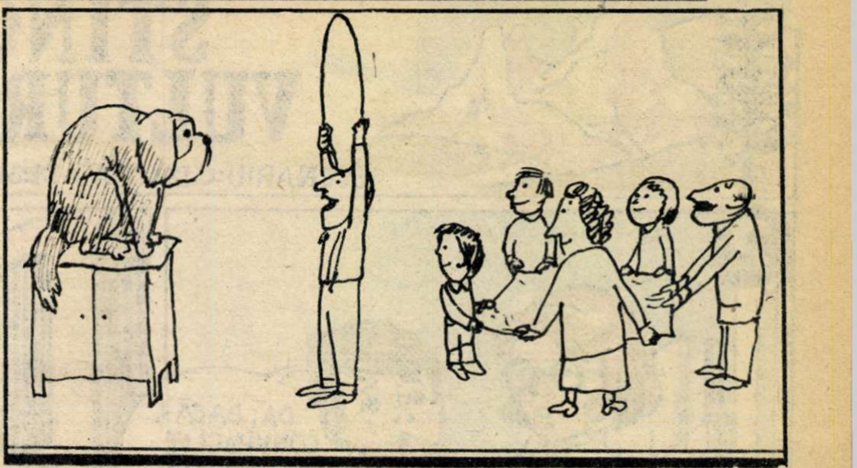

CURSA ÎN PĂTRATE

Desenați, cu creta, pe alei sau pe trotuar, 10—12 pătrate, mai mari și mai mici, la distanțe diferite, fără a depăși însă un pas. Apoi numerotați-le. Jucătorii au voie să memoreze poziția pătratelor și fiecare, pe rînd, legîndu-se cu o batistă la ochi, trebuie să le străbată pe toate. Cursa va fi ușoară pentru aceia care dovedesc un bun spirit de orientare. Dacă în timpul cursei unul dintre jucători calcă în afara pătratului sau pe laturile acestuia, iese din joc, obținînd însă un număr de puncte egal cu cel înscris în ultimul pătrat prin care a trecut fără să-i încalce marginile. Cel care dirijează jocul va nota punctele realizate de fiecare jucător. La sfîrșit, firește, cîștigă jucătorul care totalizează cel mai mare număr de puncte.

M. Mitrea

Unui elev de la școala de muzică

S-ajungă instrumentist
Costeluș de mult visase
Însă ceea ce-i mai trist,
E că ia note prea... joase.

* * *

TICUȚĂ CEL UITUC

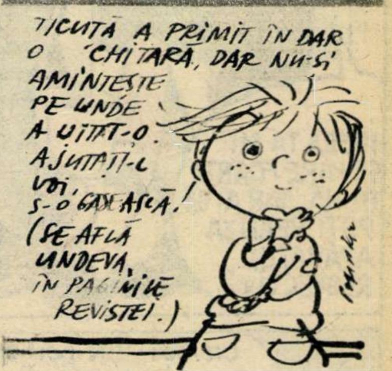

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT:

DIN LUMEA COPILĂRIEI: 1. Grigorescu. P. Aman. Tineri. 3. Originala. UO. 4. Tatut. Ti. Abn. 5. I. Arate. Alei. 6. Lați. I. Pline. 7. INI. Scoli. Sr. 8. Agera. Masa. I. 9. H. O. Tat. Ta. 10. Pedagog. Nene. 11. Aladin Manet. 12. J. Maturitate.

DIN 8 ÎN 8: Amara, Ursu, Bîlea, Pețea.

ȘAH: 1.g4+! F:g4 2.C:g4! g5 3.De8+ Dg6 4.Cf6 mat.

Ce v-a plăcut din acest număr?
Ce ați dori să mai publicăm?

Foto: M. NIEDL

COPERTA NOASTRĂ

Pioniera Lelia Iancovici, laureată internațională (Capri — 1988).

CUTEZĂTORII 13 Redacția revistelor pentru copii — București

REDACTOR ȘEF: ION IONAȘCU
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: OVIDIU ZOTTA

RESPONSABIL DE NUMĂR: ION CRINGULEANU; *PREZENTAREA ARTISTICĂ:* POMPILIU DUMITRESCU; *PREZENTAREA TEHNICĂ:* IOAN MIHĂESCU

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. Index 41836 12 pagini 1,50 lei

STÎNCA VULTURILOR

SCENARIU: C. DIACONU DESENE: PUIU MANU

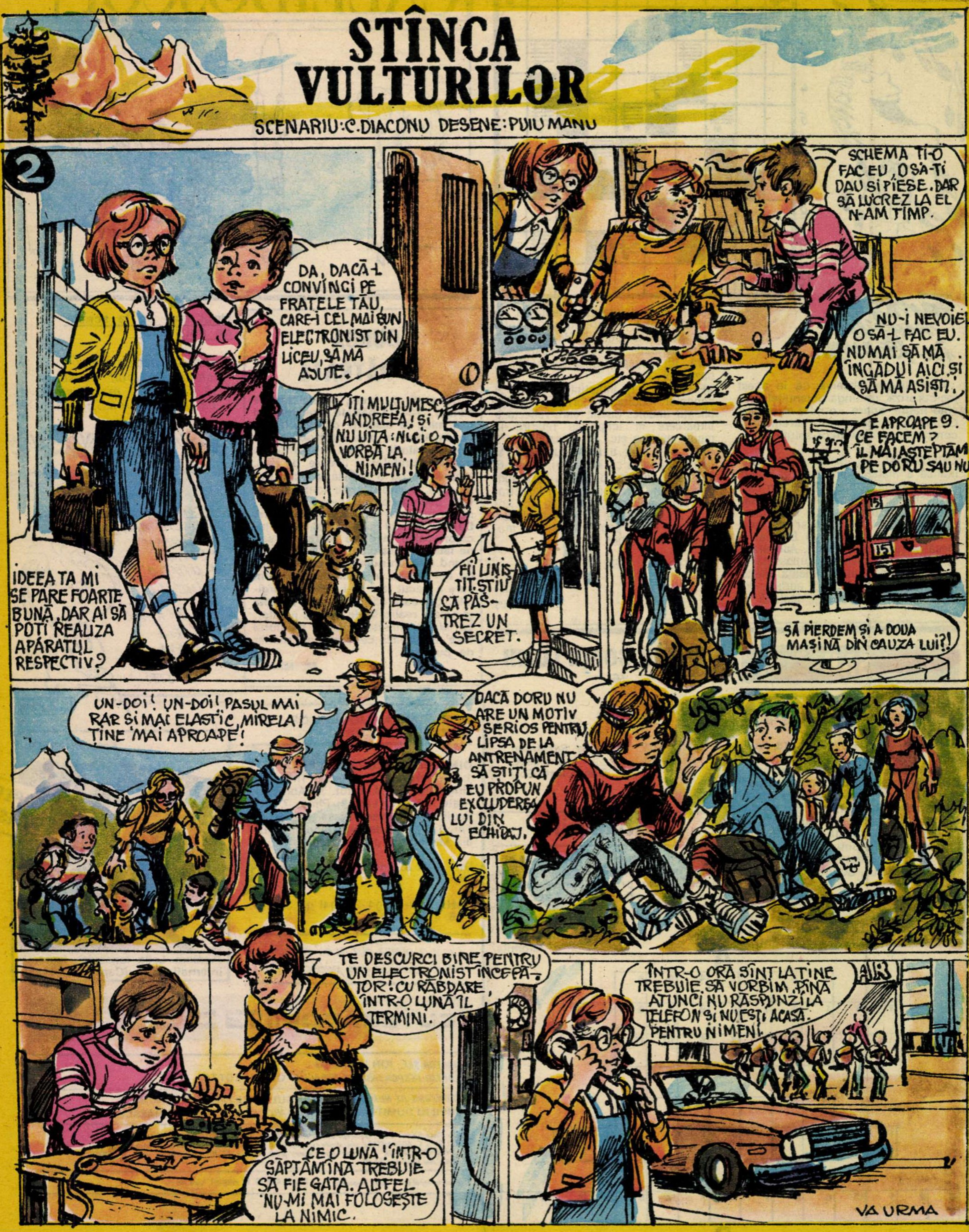
2
IDEEA TA MI SE PARE FOARTE BUNĂ, DAR AI SĂ POȚI REALIZA APARATUL RESPECTIV?
DA, DACĂ-L CONVINGI PE FRATELE TĂU, CARE-I CEL MAI BUN ELECTRONIST DIN LICEU, SĂ MĂ AJUTE.
SCHEMA ȚI-O FAC EU, O SĂ-ȚI DAU ȘI PIESE. DAR SĂ LUCREZ LA EL N-AM TIMP.
NU-I NEVOIE! O SĂ-L FAC EU. NUMAI SĂ MĂ ÎNGĂDUI AICI ȘI SĂ MĂ ASIȘTI.
ÎȚI MULȚUMESC, ANDREEA! ȘI NU UITA: NICI O VORBĂ LA NIMENI!
FII LINIȘTIT, ȘTIU SĂ PĂSTREZ UN SECRET.
E APROAPE 9. CE FACEM? ÎL MAI AȘTEPTĂM PE DORU SAU NU?
15
SĂ PIERDEM ȘI A DOUA MAȘINĂ DIN CAUZA LUI?!
UN-DOI! UN-DOI! PASUL MAI RAR ȘI MAI ELASTIC, MIRELA! ȚINE MAI APROAPE!
DACĂ DORU NU ARE UN MOTIV SERIOS PENTRU LIPSA DE LA ANTRENAMENT SĂ ȘTIȚI CĂ EU PROPUN EXCLUDEREA LUI DIN ECHIPAJ.
TE DESCURCI BINE PENTRU UN ELECTRONIST ÎNCEPĂTOR! CU RĂBDARE, ÎNTR-O LUNĂ ÎL TERMINI.
CE O LUNĂ! ÎNTR-O SĂPTĂMÎNĂ TREBUIE SĂ FIE GATA. ALTFEL NU-MI MAI FOLOSEȘTE LA NIMIC.
ÎNTR-O ORĂ SÎNT LA TINE. TREBUIE SĂ VORBIM. PÎNĂ ATUNCI NU RĂSPUNZI LA TELEFON ȘI NU EȘTI ACASĂ PENTRU NIMENI.
VA URMA

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

14

JOI, 6 APRILIE 1989.
ANUL XXIII (NR. 1 121)

În pagina a 9-a, regulamentul marelui nostru concurs fotografic „O ZI DIN VIAȚA ROMÂNIEI DE AZI"

CADRAN POLITIC

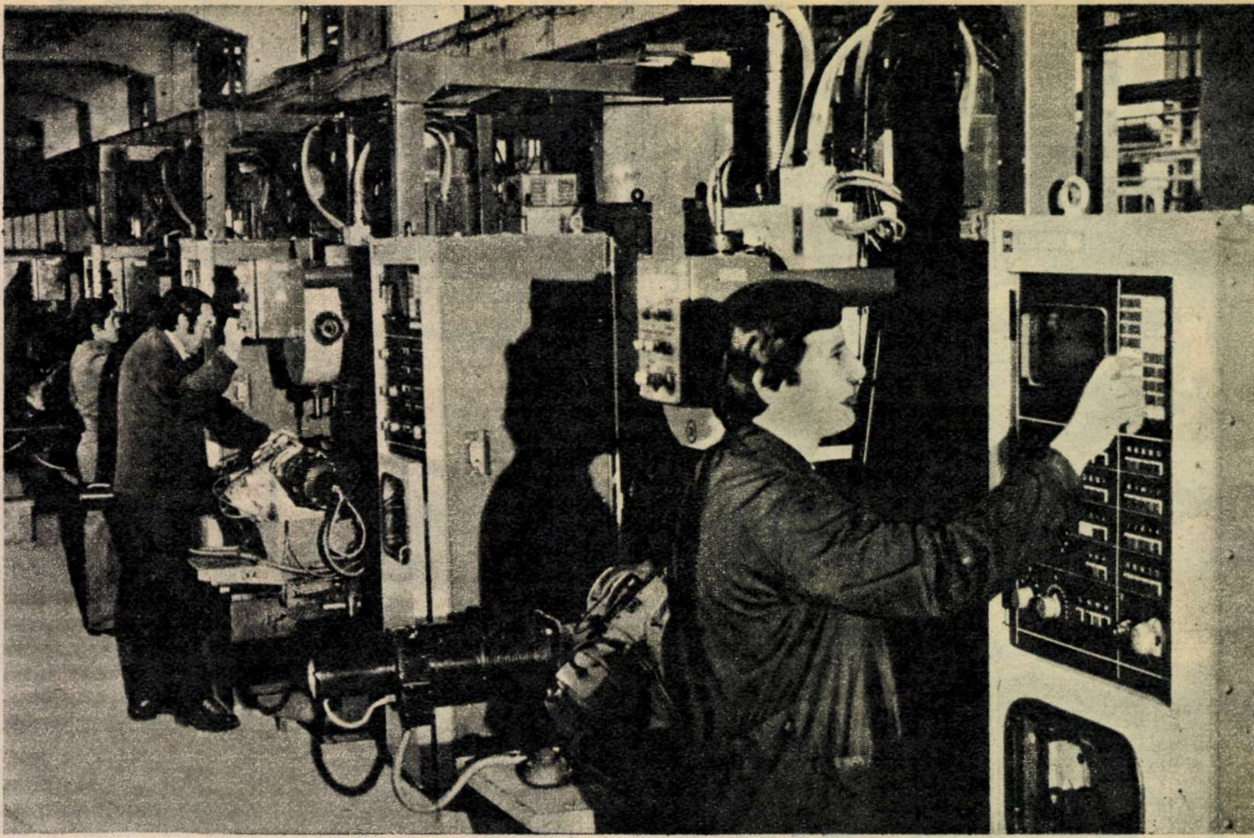

Acțiunile și inițiativele muncitorești, ale colectivelor din toate ramurile economiei naționale se desfășoară sub semnul mobilizării puternice a clasei muncitoare, a întregului popor pentru a întîmpina, prin fapte exemplare; cu abnegație și spirit revoluționar, măreţele evenimente politice ce marchează viaţa ţării în acest an – împlinirea a 50 de ani de la grandioasa demonstrație patriotică, antifascistă și antirăzboinică de la 1 Mai 1939, cea de-a 45-a aniversare a victoriei revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă și cel de-al XIV-lea Congres al P.C.R.

Urmînd neabătut orientările și indicațiile secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, colectivele de oameni ai muncii din industrie situează în centrul preocupărilor înfăptuirea programelor de organizare științifică și modernizare a producției și produselor. Experiența dobîndită în multe întreprinderi demonstrează că, pe această cale, se înregistrează importante creșteri ale productivității muncii, ridicarea nivelului tehnic și calitativ al produselor, sporirea competitivității produselor. Pentru economia românească – arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu – una din problemele centrale în momentul de față este aceea a organizării științifice și a modernizării produselor.

Cincinalul viitor – a subliniat secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în cadrul recentei ședințe a Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. – trebuie să fie cincinalul realizării programelor de modernizare, al creșterii eficienței, a nivelului tehnic și calitativ al întregii producții. Să facem astfel ca România să devină o țară a produselor de înaltă calitate, competitive, comparabile cu cele mai bune produse similare realizate pe plan mondial.

Puternica bază tehnico-materială existentă în fiecare unitate, precum și numărul mare de cercetători, ingineri, cadre de specialitate asigură condiții pentru introducerea în producție a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, pentru afirmarea potențialului de creativitate a oamenilor muncii.

Succesele raportate în aceste zile de colectivele din întreprinderile miniere și energetice, din metalurgie și construcții de mașini, din celelalte sectoare ale industriei demonstrează eficiența măsurilor de valorificare superioară a resurselor tehnice și profesionale, înfăptuirea exemplară a programelor de sporire a eficienței, de organizare și modernizare a producției.

Orizont românesc

În agricultură, eforturile cooperatorilor și mecanizatorilor sînt concentrate asupra finalizării însămînțărilor de primăvară. Succesul raportat de consiliul de conducere al C.A.P. Scornicești, unde s-a încheiat semănatul tuturor culturilor, evidențiază faptul că prin organizare temeinică, prin folosirea la maximum a tuturor utilajelor și mașinilor agricole, această activitate se poate încheia în termenul cel mai scurt și în condiții de calitate superioare.

- Colectivul Întreprinderii miniere Lonea, care în anul trecut s-a situat pe primul loc în întrecerea socialistă dintre unitățile din industria carboniferă a județului Hunedoara, raportează depășirea cu 16 000 tone de cărbune a prevederilor de plan ce i-au revenit de la începutul anului.
- Oamenii muncii din cadrul Combinatului de lianți și azbociment Bicaz au onorat în avans sarcinile producției destinate pieței externe. În primul trimestru al anului, ei au produs și expediat suplimentar partenerilor de peste hotare produse în valoare de 10 milioane lei.

Dicționar

NOUA REVOLUȚIE TEHNICO-ȘTIINȚIFICĂ

În concepția Partidului Comunist Român, una dintre caracteristicile fundamentale ale noii etape de dezvoltare economico-socială a țării, de perfecționare calitativă a întregii activități, o constituie *afirmarea științei și învățămîntului ca factori esențiali ai progresului societății noastre socialiste.*

Potrivit acestei concepții, înfăptuirea prevederilor actualului cincinal este posibilă numai pe baza celor mai noi cuceriri ale științei, prin rezolvarea de către colectivele de cercetători a unor importante obiective din domeniul industriei, agriculturii și celorlalte ramuri ale economiei naționale. Partidul, secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, au evidențiat faptul că evoluția științei și tehnologiei contemporane cunoaște, în actuala etapă, schimbări calitative, cu caracter revoluționar, că promovarea fermă a noii revoluții tehnico-științifice în România are un rol hotărîtor în realizarea nivelului de țară mediu dezvoltată și transformarea ei, în continuare, într-o țară socialistă multilateral dezvoltată.

Noua revoluție tehnico-științifică reprezintă forma actuală de manifestare a procesului de profunde schimbări calitative ce au loc în domeniile științei și tehnicii contemporane cu scopul de a se găsi soluții tot mai bune problemelor dezvoltării economico-sociale. Trăsăturile esențiale ale noii faze a revoluției tehnico-științifice sînt ritmul rapid al obținerii și aplicării rezultatelor cercetării, aportul acestora la accelerarea progresului științei și tehnologiei, apariția unor noi domenii de cercetare și utilizarea realizărilor științifico-tehnice, legătura strînsă dintre știință-învățămînt-producție. Noua revoluție tehnico-științifică este fundamental determinată de realizările unor discipline de vîrf, cum sînt chimia macromoleculară și de sinteză fină, automatizarea și robotica, informatica, ingineria genetică, energetica nucleară – toate orientate spre dezvoltarea noilor forțe de producție, pentru asigurarea dezvoltării industriale, ridicării gradului de civilizație a societății noastre.

În perioada de după Congresul al IX-lea al partidului, afirmarea puternică a științei și învățămîntului în întreaga dezvoltare economico-socială a determinat profunde transformări calitative ale forțelor de producție, ale sistemului de organizare și conducere din toate sectoarele de activitate, contribuind astfel la progresul continuu al patriei.

> ***Am considerat şi considerăm că dezvoltarea largă a formelor democratice de conducere, participarea tuturor claselor şi categoriilor sociale, a întregului popor la conducerea tuturor ramurilor de activitate, la elaborarea politicii interne şi externe, constituie factorul fundamental pentru edificarea cu succes a noii orînduiri sociale.***
>
> *NICOLAE CEAUŞESCU*

În concepţia partidului nostru, a secretarului său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, socialismul, umanismul şi democraţia sînt inseparabile. La consfătuirea de lucru de la C.C. al P.C.R., din 2—3 martie a.c., conducătorul partidului şi statului a subliniat: „Să ne conducem ferm, în întreaga activitate, după principiul ştiinţific al construirii socialismului cu poporul şi pentru popor!"

DEMOCRAŢIA SOCIALISTĂ, REVOLUŢIONARĂ

A conduce cu poporul, pentru popor — iată esenţa democraţiei socialiste, revoluţionare. Dintotdeauna, prin democraţie s-a înţeles puterea poporului. În condiţiile edificării socialismului, în ţara noastră, au fost desfiinţate pentru totdeauna clasele exploatatoare şi exploatarea, deschizîndu-se larg drumul maselor, al întregului popor către ştiinţă, învăţămînt şi cultură. Întregul popor a devenit, în anii revoluţiei şi construcţiei socialiste, cu deosebire după Congresul al IX-lea al partidului, în Epoca Nicolae Ceauşescu, participant activ la conducerea societăţii.

Aşa cum sublinia tovarăşul Nicolae Ceauşescu, în Expunerea din noiembrie 1988, în societatea noastră a fost creat „un cadru larg de manifestare a poporului, unic în felul său, care asigură ca tot ceea ce se înfăptuieşte în patria noastră să se realizeze cu poporul şi pentru popor". Ceea ce înseamnă asigurarea prezenţei active în întreaga viaţă a ţării, politică, economică, socială, culturală, a tuturor generaţiilor. Factorul dinamizator al sistemului democratic în ţara noastră este Partidul Comunist Român. De la el pornesc ideile, orientările ce însufleţesc munca poporului, întreaga sa activitate creatoare. Partidul pulsează viaţă nouă în toate arterele societăţii. Este limpede, aşadar, că democraţia socialistă nu poate fi concepută fără afirmarea puternică a rolului conducător al partidului. Pentru că în întreaga lor activitate, organismele democratice se subordonează înfăptuirii marilor obiective ale prezentului şi viitorului ţării, împlinirii înaltelor idealuri ale poporului. Partidul este forţa revoluţionară care asigură unitatea tuturor acestor organisme şi organizaţii în îndeplinirea îndatoririlor ce le revin.

Democraţia noastră socialistă are o puternică bază politică: deţinerea de către popor, sub conducerea partidului, a puterii de stat. Şi are o trainică bază economică: proprietatea socialistă, de stat şi cooperatistă. Oamenii muncii, realizatorii bunurilor materiale şi spirituale, sînt singurii deţinători ai bogăţiilor patriei şi ai dreptului de a hotărî în toate problemele care privesc prezentul şi viitorul ţării. De a hotărî singuri, aşa cum se exprimă voinţa lor, aşa cum o cer interesele lor supreme.

În societatea noastră socialistă, datorită măreţelor realizări înfăptuite de popor, sub conducerea partidului, în anii Epocii Nicolae Ceauşescu, tuturor cetăţenilor ţării le sînt asigurate dreptul la muncă şi la pregătirea pentru muncă, dreptul la afirmare socială, politică, profesională în raport cu pregătirea dobîndită şi cu munca desfăşurată, dreptul la ştiinţă, învăţămînt şi cultură. În sistemul democraţiei noastre muncitoreşti revoluţionare, toate aceste drepturi se împletesc cu răspunderile ce revin tuturor cetăţenilor şi fiecăruia în parte. Pentru că democraţia, în societatea noastră, reprezintă un sistem complex de drepturi şi îndatoriri. În raport cu modul în care îşi îndeplineşte îndatoririle, cu gradul de răspundere de care dă dovadă în muncă, în viaţa politică şi socială, fiecare se poate bucura pe deplin de drepturile ce-i revin prin legile ţării. Atitudinea înaintată faţă de muncă, faţă de îndatoririle sociale constituie dovada cea mai înaltă a înţelegerii esenţei democraţiei socialiste, revoluţionare.

Viaţa democratică a ţării se desfăşoară în forme concrete. De la congresele şi consfătuirile pe plan naţional, la consiliile oamenilor muncii şi adunările generale din unităţile economico-sociale, o gamă largă de forme, de organisme asigură participarea concretă şi reală a tuturor cetăţenilor la viaţa politică a ţării, la conducerea societăţii. Democraţia muncitorească revoluţionară este concepută de partid, de tovarăşul Nicolae Ceauşescu ca un ansamblu de drepturi şi îndatoriri egale pentru toţi fiii patriei. Ea se manifestă îndeosebi prin creşterea puternică a iniţiativei şi răspunderii tuturor cetăţenilor şi a fiecăruia în parte în dezvoltarea şi întărirea proprietăţii socialiste, în gospodărirea cu maximă răspundere a patrimoniului naţional, în asigurarea ridicării României pe trepte tot mai înalte de progres şi civilizaţie.

În România socialistă de astăzi, toţi fiii ţării de vîrstă şcolară sînt cuprinşi în instituţii de învăţămînt. Absolvenţilor şcolilor de toate gradele, dispunînd de o pregătire temeinică, în deplin consens cu cerinţele economiei, ale societăţii, le sînt asigurate, fără nici un fel de îngrădiri, locuri de muncă. Toate aceste realităţi sînt expresii ale democraţiei muncitoreşti-revoluţionare. Faptul că azi, în societatea noastră, toţi cetăţenii de cele mai diferite vîrste şi profesiuni participă activ la elaborarea şi înfăptuirea politicii partidului nostru, a statului socialist, constituie o elocventă dovadă că democraţia noastră socialistă, revoluţionară are un caracter real. Dacă, în prezent, partidul îşi propune drept ţel ca întreaga noastră naţiune să devină, aşa cum a arătat tovarăşul Nicolae Ceauşescu, „o naţiune a unei înalte ştiinţe şi a unei culturi înaintate", aceasta înseamnă că democraţia socialistă, revoluţionară din societatea noastră îşi afirmă din plin forţa constructivă.

SÎNTEM COPIII EPOCII DE AUR

MÎNDRIA DE A FI PIONIER ROMÂN

Pentru totdeauna îi va rămîne întipărită în inimă și în gînd pionierei **Laura Măgurean**, elevă în clasa a IV-a D la **Școala nr. 9** din **Slatina**, acea însorită zi de toamnă, în care a pășit pragul Muzeului din Scornicești unde se regăsesc atîtea pilduitoare mărturii despre cel mai de seamă fiu al patriei, tovarașul Nicolae Ceaușescu, care și-a închinat întreaga sa viață, de luptă și de muncă eroică, înaltelor idealuri de dreptate și libertate ale poporului nostru, înfloririi necontenite a patriei socialiste. „Eu și colegii mei de clasă, ca și numeroșii colegi din alte colțuri ale țării care am trăit aici emoționantul moment al primirii cravatei roșii cu tricolor, am fost adînc însuflețiți de dorința de a urma neabătut îndemnurile tovarășului Nicolae Ceaușescu pentru a ne forma ca adevărați tineri revoluționari comuniști și a deveni fii de nădejde ai patriei socialiste. Atunci am hotărît ca prin faptele mele de zi cu zi să-mi cinstesc mîndrul nume de pionier", ne mărturisește Laura.

STEJARUL DIN SCORNICEŞTI

Așa se și explică faptul că Laura Măgurean este an de an fruntașă la învățătură, fiind întotdeauna sufletul oricărei acțiuni organizate în detașamentul clasei a IV-a D. Dar ea se numără și printre protagoniștii tuturor activităților cultural-artistice desfășurate în unitate, îndeplinindu-și, totodată, exemplar și funcția de pionier-locțiitor al comandantului de unitate. Secretul acestor frumoase reușite care-i încununează activitatea de pionieră îl constituie în primul rînd exemplarul ei spirit de ordine și disciplină în tot ceea ce întreprinde. Dacă n-ar ști să valorifice fiecare minut, cum i-ar rămîne timp și pentru pasiunile ei — pianul, lectura, matematica? Deși modestă, ea nu poate să nu recunoască ce bucuroasă a fost cînd a primit mențiune la prima sa participare în cadrul concursului de interpretare muzicală „Ciprian Porumbescu", dar mai ales cînd, de pe scena celei de-a VI-a ediții a Festivalului Național „Cîntarea României", s-a întors... dublă laureată: și ca solistă instrumentistă, și ca recitatoare. Cel mai recent succes al său îl reprezintă tot o... dublă victorie: două note de 10 cucerite la faza municipală a concursurilor de limba și literatura română și de matematică. Iată cîte luminoase bucurii îi aduc Laurei acești ani minunați ai pionieriei, cărora ea se străduiește să le adauge noi împliniri.

Evenimentul pe care-l trăiesc în cel de-al II-lea trimestru elevii clasei a V-a — rostirea și semnarea „Legămîntului pionierului" — este precedat de mari emoții, dar și de mari ambiții. În avanpremiera acestui eveniment, detașamentul celor dintr-a V-a A își propusese îndeplinirea a trei obiective: nici o medie sub 7, realizarea angajamentului de muncă patriotică în proporție de cel puțin 85% și participarea în număr cît mai mare la concursurile pe obiecte de studiu. Pe **Marcel Bănulescu,** elev care în anii trecuți nu prea reușea să treacă pragul notei 6, hotărîrea colegilor săi l-a pus serios pe gînduri. Întors acasă, a scos carnetul de elev, nou-nouț (faptul se petrecea la debutul acestui an școlar) și a început să-și imagineze ce mîndru ar fi dacă filele lui s-ar umple cu note de 8—9... ba de ce n-ar aspira chiar și la „piscurile" lui 10?! Si Marcel n-a rămas doar la stadiul de... vis! Pentru că, apucîndu-se să învețe temeinic, zi de zi, consultîndu-se uneori cu colegii, a decolat cu curaj spre înălțimea notelor care astăzi demonstrează că își cinstește cu adevărat cravata de pionier. Firește că din aceleași resorturi interioare a pornit și ambiția colegului său **Lucian Preda** de a deveni un pionier sîrguincios. Dar, neîndoios, și ajutorul matematicianului numărul 1 al clasei, **Claudiu Constantinescu,** a contribuit la propulsarea lui în rîndul celor **28 de elevi** din clasa a V-a A cu note peste 8! Frumoasă coincidență: tot **28** au participat și la concursurile pe obiecte de studiu. În ceea ce privește angajamentul de muncă patriotică, **Mircea Tecuceanu,** care prin tradiție deține recordul hărniciei, a fost cel care a mobilizat toată clasa pentru ca la această oră să fie îndeplinit integral.

Două surori, **Ileana** și **Oana Miron** (eleve în clasa a VIII-a A și, respectiv, a VI-a A) realizează împreună un „duet" perfect în buna desfășurare a activității pionierilor din unitatea Școlii nr. 9 din Slatina. Ileana, comandanta unității, e plină de idei și o foarte energică organizatoare a activităților politico-educative. Ea a fost aceea care a inițiat pentru școlarii din clasele a II-a atît de frumoase, emoționante acțiuni premergătoare primirii lor în Organizația Pionierilor, iar pentru elevii claselor a VIII-a s-a preocupat consecvent de acțiunile-dezbatere pregătitoare pentru intrarea în U.T.C. În schimb, Oana, care o secondează în funcția de pionier-locțiitor al comandantului de unitate, e cea care impulsionează activitatea cultural-artistică, ea însăși fiind o foarte talentată recitatoare. Așadar, la performanța unității Școlii nr. 9 de a concura cu nu mai puțin de... 19 formații la etapa județeană a „Cîntării României" a avut și ea o însemnată contribuție. Apoi, după cum am aflat, tot ele i-au mobilizat pe colegii din fiecare detașament și pentru realizarea angajamentului de muncă patriotică (îndeplinit valoric, integral pe unitate încă de la sfîrșitul lunii martie!), și la îngrijirea tinerei livezi de meri a școlii, și la reamenajarea bazei sportive. Firește, surorile Ileana și Oana Miron constituie un exemplu pentru toți colegii lor. Pentru că sînt nu numai eleve de nota 10, ci și pioniere harnice, întreprinzătoare, care își onorează tot de nota 10 cravata roșie cu tricolor.

ILEANA PIȚA

Organizația Pionierilor, organizație revoluționară a copiilor din România, constituie o înaltă școală de educare comunistă, patriotică, revoluționară a celor mai tinere generații ale țării. În anii ce au trecut de la Congresul al IX-lea al partidului, beneficiind de permanenta îndrumare a tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, președintele Republicii, Organizația Pionierilor și-a perfecționat și îmbogățit substanțial conținutul întregii sale activități politico-educative. A fi purtător al cravatei în care tricolorul drapelului scump al patriei se îngemănează cu roșul steagului de luptă al partidului reprezintă o înaltă mîndrie — însăși mîndria de a fi pionier român. Acest simțămînt îl mobilizează pe fiecare pionier ca, prin întreaga sa activitate, să-și onoreze marile răspunderi ce-i revin ca membru al organizației revoluționare din care face parte, să se pregătească temeinic pentru muncă, pentru viață, pentru viitor.

40 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Fotoreporter „CUTEZĂTORII"

— Pe adresa rubricii continuă să sosească o adevărată avalanșă de fotografii în care îi putem recunoaște pe prietenii noștri de pretutindeni – pionierii –, în rolul de sîrguincioși elevi și excelenți gospodari. Felicitîndu-i pe aceștia pentru hărnicie, apreciem, în același timp, promptitudinea deosebită a colaboratorilor noștri. Iată cîteva dintre secvențele surprinse de fotoreporteri:

- „Un detașament în care «Banca de onoare» este viu disputată". E vorba despre detașamentul clasei a VII-a B de la **Școala nr. 13** din **Tîrgu Jiu — Gorj,** pe care ni-i prezintă pionierii fotoreporteri de la C.P.Ș.P. din municipiu.
- „Monumentul eroilor căzuți în augustul de foc al anului 1944 este întreținut cu multă grijă și respect de către pionieri", ne scrie **Daniela Chican** de la **C.P.Ș.P. Giurgiu,** trimițîndu-ne și instantaneul de față.
- „Bună dimineața, frumoasă magnolie!" Salutul este al membrilor cercului de floricultură de la **C.P.Ș.P. Oltenița,** iar imaginea aparține colegului lor, **Marian Filipescu.**

E. MĂNESCU

PIONIERI ÎN ANII DE LUMINĂ

• *Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România a fost de curînd gazda uneia dintre numeroasele manifestări dedicate aniversării a 40 de ani de la crearea Organizației Pionierilor. Aici s-a desfășurat Sesiunea de referate organizată de Consiliul Municipal al Organizației Pionierilor, în cadrul căreia au fost prezentate momente din istoricul Organizației Pionierilor, precum și îndatoririle ce revin organizației revoluționare a copiilor, în acești ani de mărețe împliniri socialiste. La lucrările sesiunii au participat numeroși pionieri din toate sectoarele Capitalei.*

Referatele privind concepția tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele Republicii, asupra locului și rolului organizațiilor revoluționare de tineret în societatea noastră socialistă, privind contribuția sa la îmbogățirea și perfecționarea conținutului activității politico-educative a Organizației Pionierilor în vederea formării în spirit revoluționar, comunist a celor mai tinere generații ale țării, a pregătirii lor pentru muncă, pentru viață, pentru viitor, susținute de către activiști de partid și de stat, istorici, cadre ale Organizației Pionierilor precum și de către purtători ai cravatei roșii cu tricolor au fost urmărite cu deosebit interes.

Pionierii participanți la această sesiune și-au exprimat sentimentele de dragoste și recunoștință față de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, față de tovarășa Elena Ceaușescu, pentru minunatele condiții de învățătură și muncă ce le sînt create tinerelor generații ale țării.

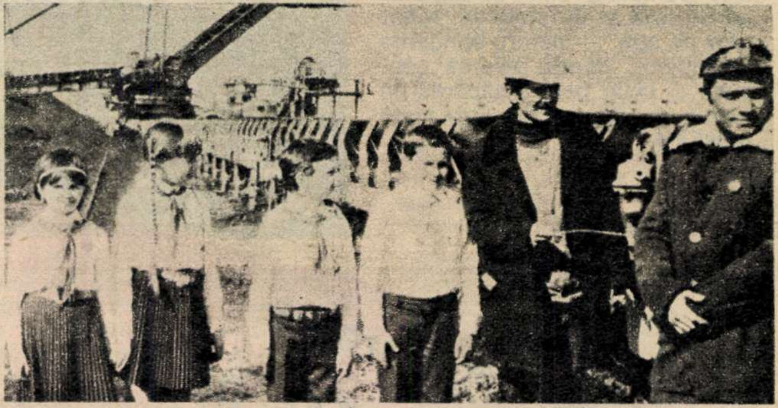

Ritm

• **„De la comuniști învățăm cutezanța"**, iată genericul pe care pionierii de la Școala nr. 9 din Bîrlad l-au dat vizitei pe care au întreprins-o la I.P.A. din localitate. Cu acest prilej ei au făcut cunoștință nu doar cu cîteva dintre meseriile viitorului, ci și cu muncitori, cu specialiști, membri ai primelor detașamente de pionieri create acum 40 de ani • **Pionierii de la Școala nr. 5** din Drobeta-Turnu Severin au vernisat o frumoasă expoziție de artă plastică, intitulată **„Copilărie fericită în anii de lumină"**, care reunește lucrări dedicate aniversării Organizației Pionierilor • **Detașamentul clasei a VI-a B** de la Școala nr. 2 din Moinești, județul Bacău, întîmpină aniversarea Organizației Pionierilor cu un frumos succes: **realizarea în proporție de 100% a angajamentului de muncă patriotică.** Felicitări! • **„Ne pregătim să devenim demni urmași ai comuniștilor"** este titlul pe care pionierii membri ai Clubului de dezbateri politico-ideologice de la C.P.Ș.P. Rovinari, județul Gorj, l-au dat vizitelor organizate de curînd la locurile de muncă ale părinților, întîlnirilor cu mineri și energeticieni din acest tînăr oraș al țării • **Tot despre dragostea pentru pădure** și despre hărnicia pionierească în acțiune este vorba într-o știre sosită de la subredacția „Cutezătorii" din Ploiești. Intitulată **„Recuperînd hîrtia, păstrăm pădurea"**, acțiunea lansată cu prilejul Lunii pădurii i-a atras îndeosebi pe pionierii din Ploiești, Mizil, Brebu, Vălenii de Munte, Sîngeru, ca și din alte localități, care au reușit să recupereze însemnate cantități de maculatură.

C. CRĂCIUN

Merit PIONIERESC

VALOROASELE DESCOPERIRI ARHEOLOGICE DE LA PECIU NOU

În toamna anului 1987, la marginea satului Peciu Nou, doi muncitori tractoriști care lucrau la un canal de desecare au simțit la un moment dat că lamele plugurilor s-au izbit de un obstacol. Coborînd din cabinele tractoarelor pentru că nu mai puteau înainta, au constatat că obstacolul îl constituiau niște fragmente de vase foarte mari, cum nu mai văzuseră niciodată și care păreau lucrate de mîna unor oameni din vechime. Dîndu-și seama că se aflau în fața unei importante descoperiri, s-au gîndit că cel mai nimerit ar fi să-i anunțe pe pionierii școlii din sat. De cum au aflat, pasionații arheologi s-au și înarmat cu unelte de lucru și au pornit în grabă, împreună cu tovarășa profesoară Sabina Frunză, spre punctul indicat. Ajunși la fața locului, s-au apucat să îndepărteze, cu deosebită grijă, pămîntul și nu mică le-a fost mirarea cînd în interiorul unui vas au găsit un pumnal de bronz. Imediat au făcut presupunerea că obiectele descoperite ar data din epoca bronzului. Ceea ce s-a și confirmat, odată cu sosirea specialiștilor de la Muzeul Banatului din Timișoara, care, anunțați de către pionierii Școlii din Peciu Nou, au început să întreprindă aici primele investigații. Acestea au demonstrat că descoperirea făcută atesta existența unui obiectiv arheologic de excepțională însemnătate și se impunea deschiderea unui șantier de cercetare. În primăvara și vara anului 1988, ajutați de către pionierii de la Școala Peciu Nou, colectivul de specialiști, condus de istoricul Florin Medeleț, a scos la iveală peste 25 (se presupune că ar exista aproape 300!) de asemenea vase datînd din secolele XIII–XI î.e.n. și reprezentînd urne de incinerație aparținînd tracilor nordici. În interiorul lor au fost găsite inele, cercei, brățări, alte fragmente de bijuterii care vorbesc despre „măiestria" meșteșugarilor de acum... peste trei milenii! Aprinși de curiozitate, membrii cercului de arheologie din Peciu Nou au început să cerceteze și alte zone ale localității lor. Și iată că doi dintre ei, Daniel Bogin (din clasa a VI-a) și Remus Aștefănesei (din clasa a VII-a) au avut șansa să descopere urme și mai vechi – fragmente ceramice, rîșnițe –, identificînd chiar o adevărată așezare neolitică. Și tot ei, continuîndu-și investigațiile „pe cont propriu", au dat ulterior peste dovezi materiale din epoca fierului și din feudalismul timpuriu și dezvoltat. Locurile unde acestea au fost descoperite vor constitui, de asemenea, puncte de cercetare pentru specialiștii de la Muzeul Banatului, la care își vor aduce, desigur, contribuția și membrii cercului de arheologie din Peciu Nou, localitate în care, iată, se confirmă o neîntreruptă locuire umană din cele mai vechi timpuri pînă azi.

I. PIȚA

Să descoperim împreună:

INIMILE DE METAL CU MARCA „AVERSA"

Oltul este, după cum știm cu toții, unul dintre cele mai mari rîuri ale țării, la vărsarea lui în Dunăre avînd un debit de mii de metri cubi pe minut. Ei bine, dacă am aduce pe malul lui, puțin mai sus de locul de confluență al acestuia cu fluviul, toate pompele care se fabrică pe parcursul unui an la Întreprinderea „Aversa" — București și le-am pune să soarbă această imensă cantitate de apă, nici o picătură din ea n-ar mai ajunge în Dunăre. Și asta pentru că în amintita întreprindere industrială din Capitală, situată în imediata vecinătate a Halelor Obor, se fabrică anual mii de pompe de diverse tipuri și mărimi, de la cele mai mici — de 0,2 m³ pe oră — pînă la cele cu adevărat uriașe — de 12 000 m³ pe oră. Și, adunată, capacitatea lor e atît de mare, încît apa Oltului nu le-ar ajunge pentru a-și potoli... setea. Dar dacă am face această experiență adunînd la un loc toate pompele fabricate aici în ultimele două decenii, adică în perioada în care astfel de agregate au fost produse la „Aversa" în mod masiv? Într-o asemenea situație cîteva fluvii ar putea fi... secate dintr-o sorbire.

Pompele la lucru

Multe, foarte multe pompe sînt fabricate zi de zi la „Aversa", numărul lor crescînd an de an, odată cu necontenita lor diversificare. Dar, de fapt, de ce este nevoie de ele? Și de ce de atît de multe și de diferite feluri?

O uzină în plin cimp — așa poate fi denumită moderna stație de pompare a apei de la Mostiștea, județul Călărași.

Inginerul Marin Călina, unul dintre specialiștii de bază ai întreprinderii, ne lămurește pe îndelete. Aflăm astfel că **fără pompe** pur și simplu **nu se poate,** ele fiind inimile care bat continuu în numeroase domenii ale activității noastre, dîndu-le viață acestora: în sistemele de irigare a ogoarelor și în cele de alimentare cu apă a localităților, pompele sînt izvoare ale vieții de zi cu zi. În exploatările petroliere, pompe de diverse mărimi și tipuri constructive sînt utilizate fie la introducerea sub mare presiune a unor emulsii în subteran la sondele de foraj, fie la absorbirea țițeiului de la mii de metri adîncime și apoi la împingerea lui — prin conducte de zeci, ba chiar de sute de kilometri lungime — spre rezervoare sau spre rafinării. În combinatele chimice, pompe special concepute și construite în așa fel încît să reziste perfect la presiuni și la temperaturi înalte, precum și la mediul corosiv, pun în mișcare lichidele prin complicate instalații, transformîndu-le astfel în produse atît de necesare. În marile amenajări hidrotehnice și de navigație, îndeosebi la cele dotate cu ecluze care sînt continuu cînd umplute, cînd golite de apă, pompele au un rol dintre cele mai importante în funcționarea acestora. În oțelării, în termocentrale și în multe alte întreprinderi mari consumatoare de apă industrială, pompele sînt cele care asigură circulația acesteia prin păienjenișul de conducte și de recipiente. Și tot ele, pompele, sînt utilizate la construcția și la folosirea „tunurilor de apă" — pentru stingerea incendiilor, pentru tăierea cocsului și chiar pentru săparea de tunele cu jet de apă sub mare presiune.

Ascultîndu-l pe inginerul Marin Călina ne dăm seama de importanța deosebită a acestor agregate, de rostul existenței marii întreprinderi industriale „Aversa" și înțelegem strădania necontenită a oamenilor care lucrează aici de a produce pompe cît mai multe și cît mai bune.

Un impresionant spectacol al muncii și creației

Ceea ce te impresionează în mod deosebit la „Aversa" în timp ce-i vizitezi vastele secții și ateliere sînt forța și priceperea cu care lucrătorii, tineri în marea lor majoritate, se luptă cu metalul, reușind permanent să-l învingă și să-l stăpînească. Manevrînd, cu calmul pe care numai competența ți-l poate da, numeroasele instalații și utilaje — cuptoarele de topit, forjele, mașinile de așchiat, polizoarele, aparatele de sudură, de măsură și control, ba chiar și calculatoarele electronice —, ei îmblînzesc atît de mult fonta și oțelurile speciale, încît acestea li se supun întru totul. Ai astfel prilejul să vezi cum metalul se lasă modelat ca lutul în mîinile olarului, în formele complicate cerute de complexul proces tehnologic: în axe și în rotoare, în lagăre și în carcase, în inele și în prezoane, în multe alte asemenea piese, unele atît de mici încît le ridici ușor cu mîna, altele atît de mari încît numai macaralele le pot transporta dintr-un loc într-altul. Vezi cum, sub mîinile oamenilor, piesele acestea cu străluciri de bijuterii se adună și se compun, vrăjite parcă, în fel de fel de pompe.

În secția a 4-a a „Aversei", precizia cu care se prelucrează piesele pentru pompele speciale e de ordinul cîtorva microni.

Impresionant este acest spectacol al muncii și creației. Îți dai însă repede seama că nu-i deloc ușor să concepi și să construiești asemenea agregate complexe și neașteptat de pretențioase. Pentru ca aceste inimi de metal să poată să bată necontenit și bine mii și mii de ore, să funcționeze perfect în diversele condiții în care sînt utilizate, ele trebuie să întrunească numeroase calități: compoziția metalului din care sînt confecționate trebuie să fie strict cea indicată în rețeta tehnologică a fiecărui tip de pompă și să nu aibă nici măcar un por în masa lui; cît privește execuția pieselor componente, toleranțele de prelucrare sînt de ordinul sutimilor și chiar al miimilor de milimetri. Mai ales la pompele destinate să lucreze în instalațiile cu presiuni și temperaturi ridicate — cum sînt, de pildă, cele din combinatele chimice sau din centralele termoelectrice.

La izvoarele unuia dintre „rîurile artificiale", destinate să potolească setea Bărăganului.

Nu-i ușor să realizezi zi de zi asemenea performanțe tehnice. Și totuși oamenii care lucrează aici reușesc prin strădania lor să le obțină. O dovedesc cu prisosință aprecierile elogioase la adresa pompelor cu marca „Aversa" ale numeroșilor beneficiari din țară și de peste hotare, o dovedește și **Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România", clasa I,** cu care a fost distinsă această mare întreprindere bucureșteană. Reușesc să răspundă acestor cerințe și strungarul Marin T. Ioniță, Erou al Muncii Socialiste, om cu tîmplele albite, aflat în prag de pensie, dar și strungarul Florea Marin, un tînăr care nu și-a pierdut încă ...aerul de licean.

Florea Marin este unul dintre muncitorii tineri, dar bagajul lui de experiență este redutabil. Ambițios și tenace, îndrăgostit de meseria lui și dornic să se dovedească la înălțimea exigențelor existente în această unitate industrială, în colectivul ei, tînărul muncitor s-a pregătit temeinic, în prezent fiind considerat ca unul dintre cei mai buni meseriași de la „Aversa". Nu de mult el a fost repartizat să lucreze la una dintre cele mai mari și mai moderne mașini de așchiat, un strung vertical cu calculator electronic încorporat în tabloul de comandă, o mașină capabilă să efectueze, mai rapid și mai precis, toate operațiile care înainte se făceau la nu mai puțin de nouă strunguri și freze mai vechi. Asemenea mașini — unele dintre ele fiind realizate prin ampla acțiune de autodotare și modernizare a producției — sînt multe în secțiile și în atelierele de la „Aversa". Și-n viitorul apropiat vor fi și mai multe. Pentru că lucrători ca tînărul Florea Marin, capabili să le utilizeze în cele mai bune condiții, la întreaga lor capacitate, sînt și ei mulți în întreprindere, fiecare dornic de noi și noi performanțe în muncă.

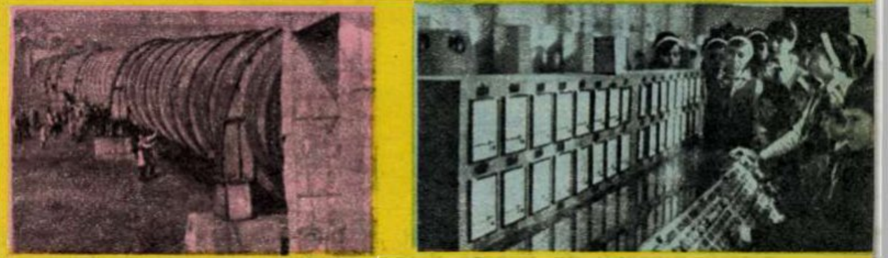

Grup de pionieri de la C.P.Ș.P. Giurgiu, la doar cîțiva kilometri de orașul lor, în vizită la marea stație de pompare a apei de la Ghizdaru.

O mare și trainică familie

S-ar putea ca pe masa voastră de lucru să nu fie totdeauna cea mai perfectă ordine, să mai căutați din cînd în cînd vreun obiect rătăcit printre cărți, caiete și foi. Nu se întîmplă însă niciodată așa ceva în secția a 4-a a „Aversei", o hală cît trei terenuri de volei la un loc, unde se construiesc pompele pentru centralele termoelectrice. Aici se știe unde e, in orice moment — numerotat și însoțit de o fișă proprie, care conține toate datele despre el, precum fișa unei cărți dintr-o bibliotecă publică — pînă și cel mai mic șurub! Ordinea și disciplina de lucru desăvîrșite în secția a 4-a — ca de altfel în întreaga întreprindere — constituie încă unul dintre aspectele care îți atrag atenția la „Aversa". Dar cîte altele asemănătoare mai sînt aici! Iată, de pildă, povestea cu familiile.

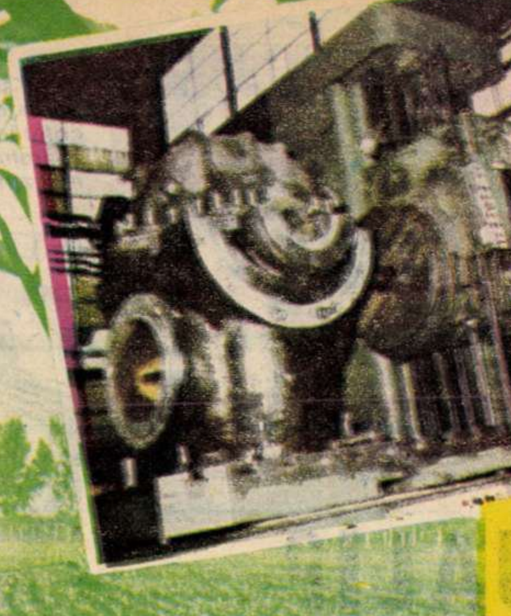

În plină devenire — uriașele pompe pentru stațiile din sistemele de irigații.

De diverse tipuri și mărimi, pompele fabricate la „Aversa" sînt, după domeniul de utilizare, adunate în... familii. Există astfel familia pompelor „NC-NP", cu utilizări complexe în alimentație și-n petrochimie. Familia pompelor „BT-AF", de mare capacitate, folosite în industria energetică pentru evacuarea zgurei și cenușii de furnale în soluție lichidă. Familia pompelor „MA-MV", tot de mare capacitate, destinate sistemelor de irigații. Și tot așa mai departe. Aflăm însă că la „Aversa" sînt și alte familii, de data aceasta dintre cele adevărate, bine știute de noi: familii de oameni. Și nu una-două, ci surprinzător de multe. Familia Urse, de pildă. Sînt, mai întîi, cei patru frați, toți maiștri, apoi și cîțiva copii de-ai lor, între care electricianul Romeo Urse și modelatoarea Cristina Urse. Și familia Titirișcă, frații Ion (maistru) și Nicolae (inginer), tot aici, în întreprindere, lucrînd și soțiile lor. Și familia maistrului Ion Pușcașu, completată prin cei doi băieți ai lui — Vasile (inginer) și Spiridon (frezor), cu soțiile lor care lucrează și ele în întreprindere, una ca lăcătuș, cealaltă la controlul tehnic de calitate. Exemplele de mai sus sînt doar cîteva dintre multe altele. Soți și soții, tați și mame, frați și surori, fii și fiice se regăsesc reuniți și aici, la „Aversa" — București. Le-au îndreptat pașii spre secțiile și atelierele întreprinderii aceleași aptitudini și aspirații — de a realiza împreună minunatele inimi de metal care sînt modernele și renumitele pompe cu marca „Aversa", unele dintre cele mai bune agregate de acest fel din lume, pompe deosebit de necesare întregii economii naționale.. Același țel nobil care îi reunește, de fapt, pe toți cei peste 4 500 de lucrători de-aici, constituiți cu toții într-o mare și trainică familie a muncii și creației.

CONSTANTIN DIACONU
Foto: **MIHAI NIEDL**

SEMAFOR!

SÎNTEȚI PUNCTUALI?

Sîntem convinși că fiecare dintre voi, dragi cititori, a avut prilejul să vorbească, cel puțin o dată, la o oră de dirigenție măcar, despre punctualitate. Ce este, cum se manifestă. Mergeți la un spectacol, participați la un concurs sportiv, aveți întîlnire cu prietenii, ați promis să înapoiați o carte într-o anumită zi sau, cazul cel mai des întîlnit, sînteți prezenți de fiecare dată la prima oră de curs. Fără să întîrziați nici un minut. Procedînd așa, ați înțeles, desigur, că punctualitatea este o dovadă a respectului vostru față de colegi, prieteni, față de cei din jur. Am întîlnit foarte mulți elevi care sînt de o punctualitate exemplară. Dar oare sînt toți așa? Bunăoară, Ruxandra Bosianu din clasa a VII-a B, Școala nr. 5 din București, ne spune:

– Împreună cu membrii comandamentului unității de pionieri am realizat o foto-anchetă cu tema: „punctualitatea". Timp de două zile am surprins pe pelicula aparatului de fotografiat imagini care „vorbesc" prin ele însele, am notat numeroase fapte petrecute în școală. Din toate acestea vă prezentăm numai cîteva...

Ceasul nostru își lansează tic-tacul ca o melodie. Este ora 8,40. Facem cunoștință cu primii sosiți în parc. Sînt Voichița Grecu, Miruna Mitru, Dan Alexandrescu și Cătălin Ciubotariu. La ora 9 trebuiau sa fie ei în parcul „Nicolae Iorga". Alături de colegii lor. La „ora" de muncă patriotică. Și sînt aici.

...Ceasul își continuă „melodia". Cu flori în mînă, Elena Vîlsan și Bogdan Beștoiu, clasa a VI-a B, tocmai vor să plece.

– Unde?

– La grădiniță.

Aveau acțiune comună cu grupele de șoimi ai patriei de care răspund. La ora 10 trebuia să fie acolo. Iar ei nu voiau să întîrzie.

...Iată însă că ceasul nostru a uitat să mai cînte. Tic-tac... tic-tac... tic-... tic-... Ce s-a întîmplat? Ne-am lămurit imediat. Elena S., membră a echipajului școlii la un concurs, nu s-a prezentat punctuală la proba respectivă. Ce folos că ceilalți coechipieri au știut totul perfect? Echipajul, în mod normal, nu s-a calificat la faza următoare. Cum?... Iar tic-... tac-...? Da, oftează ceasul (amărît)... Adrian C., pionier comandant de detașament, a întîrziat la acțiunea pe care pionierii o pregătiseră atît de bine.

...Melodia ceasului răsună ca un semnal. Atenție! Așa cum au afirmat cu o zi înainte, la orele 12 fix, Ana Maria Negulescu și Costache Vlad (clasa a V-a A), Clementina Ionescu (clasa a V-a B) și Silvia Comănescu (clasa a VII-a A) au intrat pe poarta școlii cu plasele cu sticle, borcane și hîrtie. Îi fotografiem, felicitîndu-i pentru punctualitate. Le vom trimite fotografia și pentru „Semaforul" școlii.

...Tot pentru punctualitate am notat numele elevilor Bogdan Humă (clasa a VII-a A), Samira Șerbănescu și Ruxandra Bosianu (clasa a VII-a B), Eugen Boeru și Irina Didoiu (clasa a VI-a B) care nu au întîrziat la orele de curs sau la acțiunile pionierești nici măcar... o secundă.

...Tic-... tic-... A sunat de intrare. Toți sînt în bănci. Sîntem și noi în clasă. Deodată, ușa se deschide. Florin A., Cosmin M. și Costin R. intră și ei. Cu o întîrziere de două minute.

...Costel N., Mircea P. și Dan T. vor întîrzia – a cîta oară? – în mod sigur la ore. I-am întîlnit nu departe de școală, admirînd... vitrinele. Nu i-am întrebat nimic. Ar fi „justificat" ei într-un fel lipsa lor de punctualitate. Reușim să-i fotografiem pe Dragoș B. și pe Laurențiu P., în momentul în care, în loc să se îndrepte spre școală pentru a intra la prima oră de curs, au intrat... la cofetărie. În fața obiectivului aparatului nostru de fotografiat mai apare, într-un tîrziu, și Claudiu Costel S. Colegii săi erau de mult timp la oră. Își respectă oare Claudiu profesorii, colegii, școala?

...Ceasul nostru ne indică prin minutarul său o altă direcție. Privim într-acolo. Marius Negrea și Bogdan Humă (clasa a VII-a A), Răzvan Berbecaru, Cristian Bîrlogea, Cristian Dinu și George Boată (clasa a VII-a C) mînuiesc uneltele de zor. Ei au promis tovarășei profesoare de biologie Ioana Catană că, pînă joi, orele 15, vor săpa terenul din fața școlii. După cum lucrează, sîntem convinși că-și vor îndeplini angajamentul, probabil, chiar cu o zi înainte. Fotografia poate susține afirmația noastră.

...Ghiciți, dragi cititori, din ce cauză Ruxandra Bosianu dintr-a VII-a A nu întîrzie niciodată?

ION SBÂRNEA

ANCHETA NOASTRĂ

Cine a procedat mai bine?

În biblioteca școlii, Radu Merișor îi explica răbdător Anișoarei Toma o lecție predată în ziua cînd fata, fiind bolnavă, lipsise. Din neatenție, Radu, fire jucăușă, a stricat ușa unui dulap cu cărți. Iar peste un sfert de ceas trebuia să fie împreună cu toată clasa la plantat puieți.

Radu Merișor era îngrijorat de problema dulapului. După plecarea Anișoarei, l-a luat repede de pe terenul de sport pe prietenul său Gabriel Hașu, un băiat foarte priceput, și nu s-a mișcat de lîngă el pînă cînd acesta n-a reparat ușa.

Pe urma, Radu, răsuflînd ușurat, a dat fuga la marginea orașului, unde colegii săi erau de mult la plantatul puieților.

Anișoara Toma l-a mustrat în văzul tuturor pentru întîrziere.

Radu Merișor i-a replicat că nu este de acord cu aceste observații. „În realitate, nu eu, ci tu procedezi incorect!" i-a spus el.

Dragi cititori,

Voi ce credeți? Care dintre eroii acestei situații a procedat cu adevărat corect?

Trimiteți, ca de obicei, răspunsurile pe adresa revistei „Cutezătorii", București, Piața Scînteii nr. 1. Specificați pe plic: „Pentru rubrica «Semafor»".

Cele mai interesante răspunsuri vor fi premiate și publicate.

? Ați întrebat? Vă răspundem! !

Originea florilor

● **„Care este originea florilor ce cresc astăzi în țara noastră?“, ne-a întrebat CARMEN STANCIU din BUCUREȘTI.**

Flora patriei noastre este foarte bogată, cuprinzînd specii de pe toate continentele planetei. La fel ca și în alte regiuni ale Europei, la noi cresc, într-o diversitate de forme și culori: lăcrămioare, viorele, brîndușe, crinul alb și cel de pădure, șofranul, pansele, gura leului, primula, garoafa de grădină, la acestea adăugîndu-se micșuneaua, mixandra, nu-mă-uita, narcisa... Țara noastră este patria unor flori unice în lume: garofița Pietrei Craiului, jimla din mlaștina de lîngă Hărman, alături de alte comori floristice: drețele de la Băile 1 Mai, daria și coada iepurelui din Țara Bîrsei. Din cele două Americi ne-au venit: filodendronul, condurul-doamnei, colocasia, urzicuța, begoniile, cactușii, telegraful, agava, cercelușul, petuniile, verbinele, crăițele, pufuleții, moțul curcanului, papucul-doamnei, cana, dalia, fluturelii, brumărelele, chiparoasele, salvia și zorelele. Asia ne-a dăruit: nalba-de-grădină, laleaua, trandafirul, zambilele, dedițeii, creasta-cocoșului, ciclamenul, ficusul indian, crinul-regal, hortensiile, bujorul și macul. Din Extremul Orient își au obîrșia: azaleea, garoafa de seră, camelia, ochiul-boului, fasolea-japoneză, saxifraga, crizantema și crinii de toamnă. Africa ne-a îmbogățit flora cu aloele, asparagusul, crinii roșii, dracena, fresia, gladiola, gerbera, mușcata, sanseviera, violeta africană, voalul-miresei... Din Australia ne-au ajuns doar cîteva flori de pai și îndeosebi eucaliptul. **(Claudiu Vodă)**

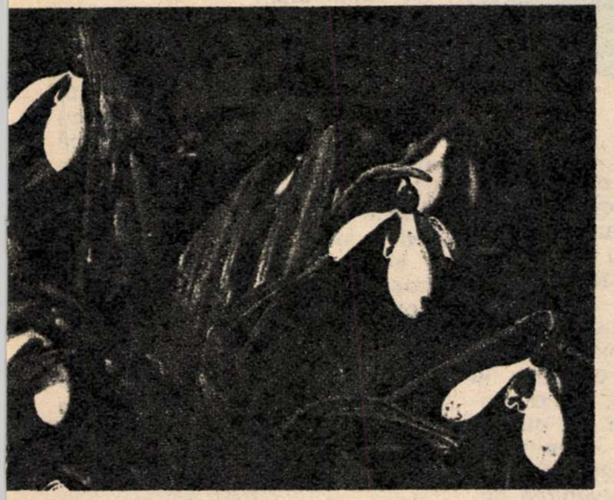

Aeroport pe Marte?

● **„Aș vrea să știu cînd se va ateriza pe planeta Marte“, ne-a scris TUDOR POP, clasa a V-a, Școala nr. 7, BRĂILA.**

Răspunsul nu poate fi dat cu precizie. Unii specialiști spun că omul va ateriza pe planeta Marte în deceniul al treilea, al secolului XXI. În orice caz, acest eveniment deosebit va trebui să fie foarte bine pregătit. Astfel, sonda spațială „Phobos“, plecată de pe Terra în luna iulie 1988, începînd cu sfîrșitul lunii ianuarie 1989, după ce a parcurs 470 milioane kilometri, s-a plasat pe o orbită marțiană, pentru o scurtă vreme, de unde va explora atmosfera, plasma și cîmpul magnetic. Tot cu ajutorul acestei sonde se mai speră să se obțină elemente referitoare la rezervele de apă și modul cum ea este transformată în atmosfera planetei. În jurul anului 1994, o altă sondă, „Columbus“, va lansa pe Marte două vehicule automate, veritabile laboratoare pentru studiul solului și atmosferei, unele mostre de teren urmînd a fi aduse pe Pămînt spre a fi analizate. Prin anul 1995 va începe construcția de stații spațiale permanente ce vor evolua pe diverse orbite, un fel de „gări“ pentru lansări de sonde și nave către „planeta roșie“. Între anii 1996 și 2000, sonde marțiene vor stabili locul cel mai propice pentru coborîrea omului, după care vor fi expediați roboți. În imagine, sonda „Phobos“, înainte de lansare. **(Mihai Dianu)**

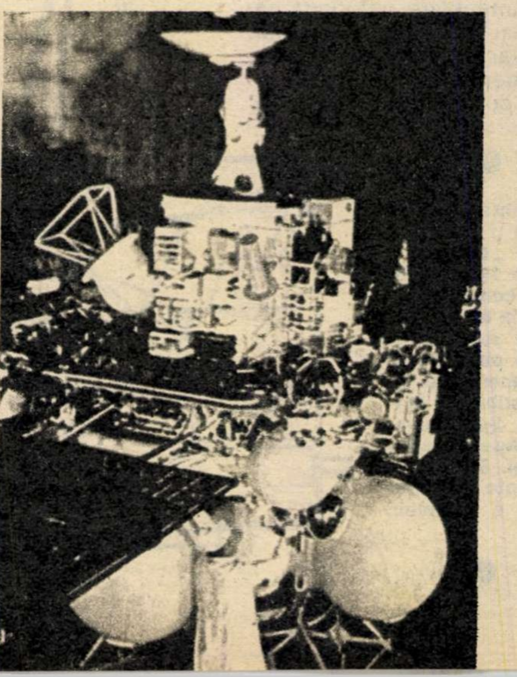

Concursul de fotografii „O ZI DIN VIAȚA ROMÂNIEI DE AZI“

În ziua de sîmbătă, 20 mai 1989, revista „Cutezătorii“ organizează un mare concurs de fotografii intitulat „O ZI DIN VIAȚA ROMÂNIEI DE AZI“.

Sînt invitați să participe:

- **toți pionierii cititori ai revistei**
- **elevii de liceu**
- **profesorii și părinții**
- **alți fotografi amatori**
- **fotografii profesioniști**

Participanții la concurs vor realiza imaginile într-una și aceeași zi, SÎMBĂTĂ, 20 MAI 1989, în orice perimetru dorit: școli, ateliere și laboratoare școlare; în întreprinderi, pe șantiere și pe ogoare; în săli de spectacole, pe stadioane, pe străzi, în cartiere etc.

Subiectele alese trebuie să fie grăitoare pentru valorile României de azi, pentru preocupările, sentimentele, țelurile și profilul moral al oamenilor de la noi, deci imagini adînc semnificative despre viața țării și a tinerelor generații.

Participanții pot realiza fotoreportaje, instantanee, portrete, compoziții, etc., dar toate în ZIUA DE 20 MAI 1989.

Pe reversul fotografiei se va nota denumirea locului în care a fost efectuată, precum și — dacă e cazul — numele, vîrsta și ocupația persoanelor din imagine.

Fotografiile (alb-negru) vor avea formatul minimum de 13/18 cm, fiecăreia fiindu-i atașat negativul spre a putea fi utilizat de către organizatori în vederea copierii exemplarelor pentru expoziție și pentru alte manifestări.

Fotografiile urmează să fie expediate pînă cel tîrziu 27 mai (data poștei) pe adresa redacției: Revista „Cutezătorii“, București, Piața Scînteii nr. 1. Fișa însoțitoare va indica numele, prenumele, vîrsta și ocupația autorului, adresa exactă și locul unde își desfășoară activitatea.

Pentru fiecare dintre cele cinci categorii de participanți indicați mai sus se vor atribui cîte 30 de premii, mențiuni și diplome speciale. Pentru cea mai bună imagine (sau cel mai bun set de imagini) se va atribui „Marele premiu“ — un televizor.

Cu cele mai reușite fotografii va fi organizată o amplă expoziție la Palatul pionierilor și șoimilor patriei din București. De asemenea, ele vor figura într-un album fotografic care urmează a fi publicat.

Cometa Halley. Culorile sînt convenționale, reprezentînd diferențele de temperatură dintre feluritele părți ale cometei.

Prietenii adevărului științific

MECANISMELE SUPERSTIȚIILOR

Dintre credințele lipsite de fond care au marcat începuturile umanității, superstițiile par să fi fost cele mai „pitorești" și mai numeroase. Rînd pe rînd, nenumărate credințe false au abdicat sau abdică în fața ochilor noștri. Tot astfel s-au spulberat sumedenie de superstiții de odinioară, ca de pildă credința în forța tămăduitoare a unor amulete. Aceste oscioare, pietricele, scoici, alte mici obiecte erau înzestrate fantezist cu „puteri ocrotitoare" de purtătorii lor sau de cei care le exploatau naivitatea vînzîndu-le.

Numeroase superstiții au pierit în negura timpului, dar, spre deosbire de alte credințe nefondate, altele s-au adaptat mereu realității, au căpătat mereu forme noi, unele izbutind să se mențină pînă astăzi în mintea unor oameni mai puțin cultivați sau avînd un caracter mai slab.

Adevăratul conținut al superstițiilor îl constituie dependența imaginară, falsă dintre o cauză și un efect între care în realitate nu există nici o legătură. Un exemplu îl constituie superstiția conform căreia există zile (sau ceasuri) bune și zile (ceasuri) rele. Nici o biografie particulară și nici o statistică nu pot îndritui o asemenea idee. Dar, firește, se poate întîmpla într-un caz particular sau într-altul ca două-trei evenimente plăcute (sau neplăcute) să se producă, prin coincidență, în aceleași zile ale săptămînii sau lunii, între anumite ore, la șir etc. Existența unei legături cauzale între fenomene atît de disparate ca experiența individuală și curgerea timpului — aceeasi pentru întreaga lume — nu a fost și nici nu poate fi demonstrată, dat fiind faptul că nu corespunde realității. Încă nu s-a întîmplat ca un elev care învață zi de zi să ia note proaste în zilele de joi sau în oricare zi. Se poate întîmpla însă ca un școlar care nu știe carte să fie luat pe nepregătite în orice zi a săptămînii...

Acceptarea unei superstiții de tipul celei amintite este imposibilă atît datorită faptului că ea contrazice realitatea, experiența, cît și pentru că ea se opune logicii. Admiterea ei ar duce implicit la ideea că în aceeași zi sau între aceleași ore sumedenie de oameni, dacă nu lumea întreagă, înregistrează același gen de întîmplări — pozitive sau negative. Că acesta este un neadevăr se înțelege de la sine, chiar dacă trecem peste faptul că, datorită fuselor orare, o bună parte a omenirii doarme în vreme ce restul se află în activitate.

Dar coincidențele furnizează superstiției multe alte surse de credințe aberante. Unii consideră că întîlnirea unei anume persoane sau unui anume animal poate atrage „ghinionul", „nenorocul". Firește, se poate ca uneori o întîmplare nefericită să coincidă cu o întîlnire de genul descris. Dar a extrage de aici o regulă generală, cînd între fenomene atît de diferite nu poate să existe nici o legătură, este o naivitate vecină cu prostia.

Nu cu multă vreme în urmă mai circulau superstiții privitoare la eclipsele de Soare și de Lună. Astăzi cînd, în condițiile învățămîntului generalizat de la noi, fiecare știe că eclipsele au început să fie prevăzute, pe baza calculului matematic, în urmă cu sute și mii de ani, nu mai există nici o justificare pentru asemenea idei. La fel, pe vremuri, destui oameni, înspăimîntați de evenimentele cerești neobișnuite și pe care nu le anunțau nici un ziar, nici o emisiune de televiziune, se puteau teme că apariția cometelor anunță întîmplări ieșite din comun. Dar chiar și revenirea periodică a cometelor formează de multă vreme obiectul studiilor și previziunilor științifice ale astronomilor.

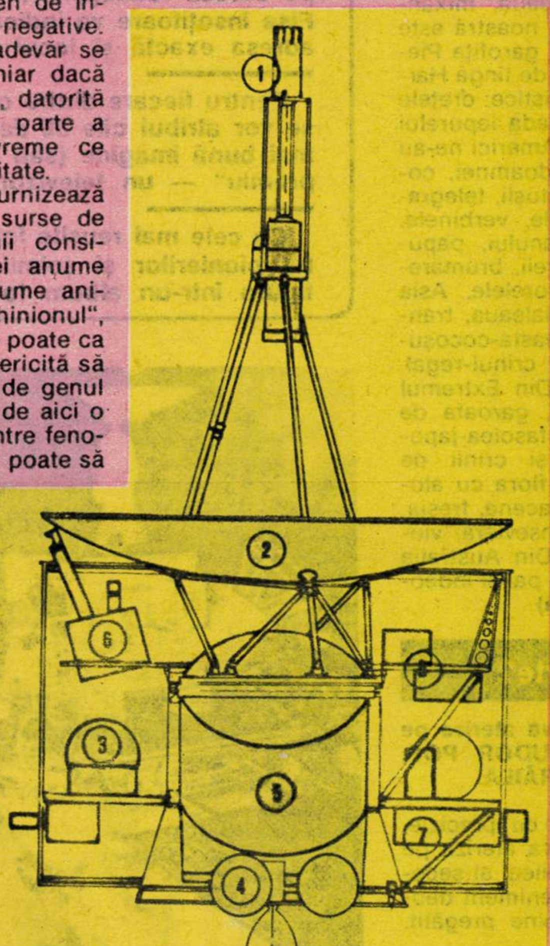

Schema stației interplanetare „Giotto", care, în 1986, a observat cometa Halley de la numai 600 km. 1) Antenă. 2) Antenă parabolică. 3,4) Rezervoare de combustibil. 5) Motor. 6) Spectrometru. 7) Aparat de fotografiat. 8) Alte instrumente de observare a cometei.

Tot de ordinul superstiției ține credința unora în puterea „supranaturală" a unor persoane de a ghici viitorul pe cele mai stranii căi, nici una științifică. Nu este deloc inteligent să acorzi credit unor asemenea eresuri în epoca noastră, cînd mijloace științifice permit calcularea timpului probabil, cînd irigațiile scot agricultura de sub puterea capriciilor vremii, cînd planificarea economică înlocuiește dezvoltarea întîmplătoare a forțelor de producție, iar noua știință a viitorologiei dispune de numeroase metode pentru examinarea perspectivelor de dezvoltare ale umanității.

Un singur exemplu va fi edificator: marea criză a petrolului care a zguduit lumea în ultimii 10—15 ani a fost prevăzută prin calcul și anunțată în urmă cu alți 20 de ani și mai bine. Dacă toate țările ar fi luat din timp măsurile ce se impuneau, impactul crizei energetice ar fi fost evitat sau cel puțin atenuat.

Un alt exemplu îl oferă condițiile concrete ale zborurilor cosmice. Un autor ca Jules Verne, cunoscut ca perfect documentat în cele mai felurite domenii, a „prevăzut" în romanul său „De la Pămînt la Lună" o seamă de condiții concrete în care acest zbor s-a și produs acum 20 de ani. Jules Verne a plasat locul de lansare în Peninsula Florida, unde s-a și produs, a enunțat o anumită viteză de desprindere de Pămînt a vehiculului cosmic, a apreciat corect lungimea și greutatea treptei finale a vehiculului, numărul persoanelor de la bord etc.

A făcut Jules Verne vreo „prevestire" mistică? Nicidecum. El a ales un punct izolat și înconjurat de mare din spațiul unei puteri apte din punct de vedere economic să încerce o asemenea aventură, iar viitorul i-a dat dreptate. Cît despre viteza de desprindere a unui obiect de atracția terestră, aceasta fusese deja calculată, iar binedocumentatul autor o cunoștea. Tot astfel, prin calcul științific și logică, se explică și celelalte detalii ale previziunii lui Jules Verne.

Superstițiile de orice fel, credința în forța supranaturală a unor obiecte sau în clarviziunea unor persoane, în momente favorabile sau defavorabile unor acțiuni sînt pure aberații, interpretări lipsite de bază ale unor fenomene a căror cauză este ignorată cu sau fără voie. Calculul, prevederea, grija lucrului bine făcut și la timp, setea de cunoaștere, dorința de a cerceta și a surprinde adevărata legătură dintre cauze și efectele lor ne vor fi întotdeauna cei mai buni sfătuitori.

C. NICULESCU

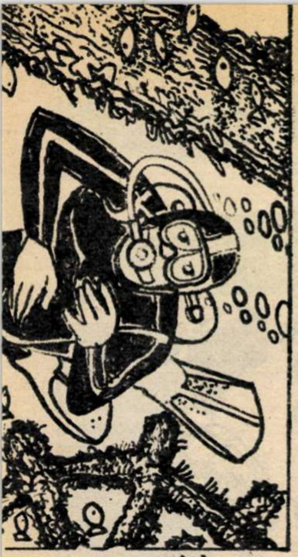

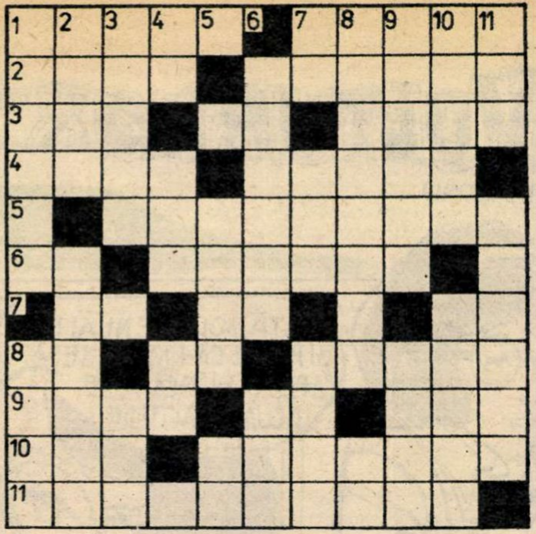

Marinăreasca

ORIZONTAL: 1) Dorul marinarilor. Navă. 2) Serviciu de patru ore, executat permanent, pe schimburi, la bordul unei nave. Partea stîngă a unei nave, după direcția înaintării. 3) Localitate în sudul Franței. Navă la tribord! Corăbii. 4) Mare în Golful Persic. Înceată ca o plută. 5) Conduce vaporul în largul mării. 6) Apă! Trăiește pe malul apelor. 7) Malul drept! La ieșirea din cart! Calm! 8) Curse! Ieșire la mare! Încărcătură cu mirodenii. 9) Cea de aur o căutau argonauții. Ion Ulmeanu. Rîu în Franța. 10) Rîu în Italia. A se instala pe un vas. 11) Giganții moderni ai mărilor.

VERTICAL: 1) A arunca ancora. Transportă cereale mai cu seamă pe ape interioare. 2) Încăperi situate sub puntea vaselor, în care se depozitează mărfuri. Legături la bordul navei. 3) Os de la piciorul mieilor. Lume (băn.). 4) La acostare! Aproape de cocă! Intrarea în radă! 5) Calea vapoarelor. Prova iolei! 6) Lest de apă cu care se încarcă o navă pentru a-și mări stabilitatea. Mila 213! 7) Prova vaporului! Coada tridentului! Măsură în spațiu. 8) A părăsi. Compartimentele 2 și 4 din cale! Stă de pază. Navigator englez care a făcut înconjurul lumii pe o ambarcație ușoară. 10) Uragan pe mare. Lumești. 11) Pierde! Cîrma vaporului.

Dicționar: OLS, AIN, EMA, IML, ENT, CARR, RDE.

Dan Ștefănescu,
Piatra Neamț

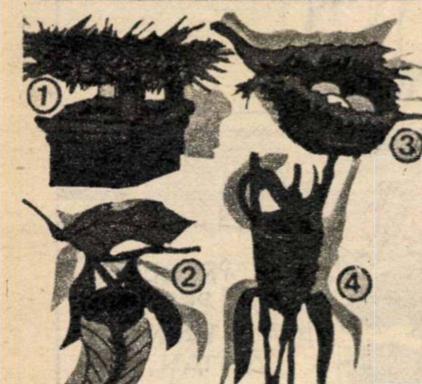

Păsări și cuiburi

Atribuiți celor patru păsări din imagine numele lor corect, după care încercați să stabiliți ce număr poartă cuibul specific fiecăreia.

Claudiu Vodă

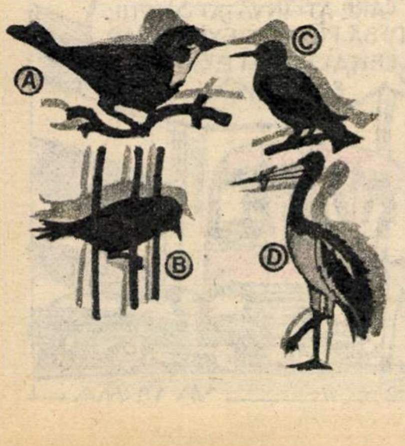

TICUȚĂ CEL UITUC

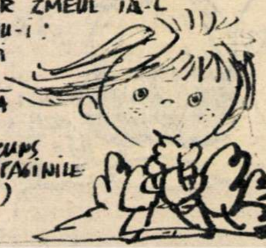

TICUȚA A CONSTRUIT UN ZMEU DE TOATĂ FRUMUSEȚEA. CUM A VENIT DE LA ȘCOALĂ A VRUT SĂ-L ÎNALȚE, DAR ZMEUL IA-L DE UNDE NU-I! AJUTAȚI-L VOI PE TICUȚĂ SĂ GĂSEASCĂ ZMEUL!
(SE AFLĂ ASCUNS UNDEVA, ÎN PAGINILE REVISTEI.)

Arena matematicienilor

Care sînt numerele ce trebuie scrise în casetele libere ale rîndului de jos pentru a completa logic fiecare coloană? Observați, de pildă, că numărul 1 361 221 provine din 1 357 833 + 3 387 + 1; iar 1 362 444 = 1 361 221 + 1 221 + 2...

1357833	3795651	5178354
▽	▽	▽
1361221	3797217	5182893
▽	▽	▽
1362444	3804346	5186877
▽	▽	▽
1366889	3810783	5194666
▽	▽	▽
a	b	c

CALEIDOSCOP • CALEIDOSCOP

Dezlegarea jocurilor din numărul trecut:

Fantezie muzicală în Re Major: 1. Recapitulare. 2. Arena. Atlet. 3. Laureați. Rer. 4) Ita. Reale. O. 5) Zorea. Rea. Rev. 6) Ar. Li. Reuni. 7) T. Repere. Re Z 8) Osti. Ga. To. 9) Aur. Er ea. 10) Reconstruire.

Șah: 1... Dg4 (un contrasacrificiu de damă, după care albul poate să cedeze). 2. h:g4 g:f6: Cu o figură în plus, negrul cîștigă.

Aritmogrif: 1) Călărie. 2) Cicloturism. 3) Ciclism. 4) Skeet. 5) Haltere. 6) Motociclism 7) Saski. 8) Rachetomodelism.

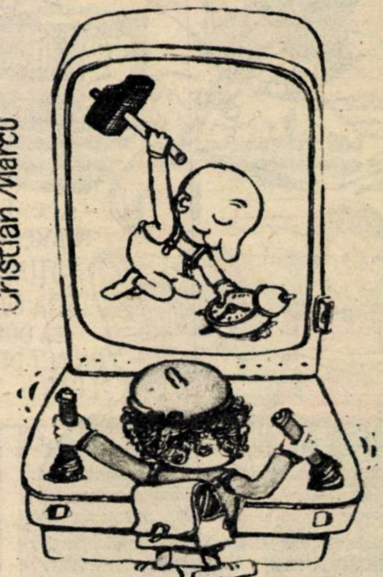

Cristian Marcu

Șah

Controlul poziției:
Alb — **Rh2, Dh4, Tc3, Nf2, Cg7; pioni: f4, f6, g2, h3;**
Negru — **Rh7, Df7, Ta2, Td2, Nb5; pioni: a6, e6, g6, h6.**

În această poziție, albul n-a găsit soluția de a apăra nebunul din f2 și a cedat partida. Încercați voi să salvați nebunul și, mai mult, să-i faceți mat pe regele negru după numai trei mutări. Așadar, albul la mutare.

Soluția în numărul următor.

A

	6	7	1	2	8	
9	5	10	2	6	2	3
4	8	2	3	4	6	2
11	1	5	3	6	2	3
1	2	9	4	12	2	3
1	5	1	5	11	2	3
10	7	4	1	7	6	2
	13	3	2	7	3	

B

ARITMOGRIF

ÎNLOCUIND CIFRELE PRIN LITERE, VEȚI OBȚINE, PRINTR-O DEZLEGARE CORECTĂ, PE ORIZONTAL NUMELE A OPT PĂSĂRI, IAR PE VERTICALA A—B NUMELE UNUI CELEBRU PAPAGAL CREAT DE MARELE MAESTRU AL FILMULUI DE ANIMAȚIE CARE A FOST WALT DISNEY.

Georgeta Dumitru

Foto:
MIHAI NIEDL

COPERTA NOASTRĂ

- *Hărnicie pionierească la Școala nr. 1, Buftea.*
- *Bucuria primăverii la Dridu, jud. Ialomița.*

Ce v-a plăcut din acest număr?
Ce ați dori să mai publicăm?

CUTEZĂTORII 14 Redacția revistelor pentru copii — București

REDACTOR ȘEF: ION IONAȘCU
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: OVIDIU ZOTTA

RESPONSABIL DE NUMĂR: ILEANA PIȚA ; *PREZENTAREA ARTISTICĂ:* POMPILIU DUMITRESCU ; *PREZENTAREA TEHNICĂ:* VIOREL SÂMPETREAN

Redacția Piața Scînteii nr. 1. București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia. TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" - Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. Index 41836 12 pagini 1,50 lei

3

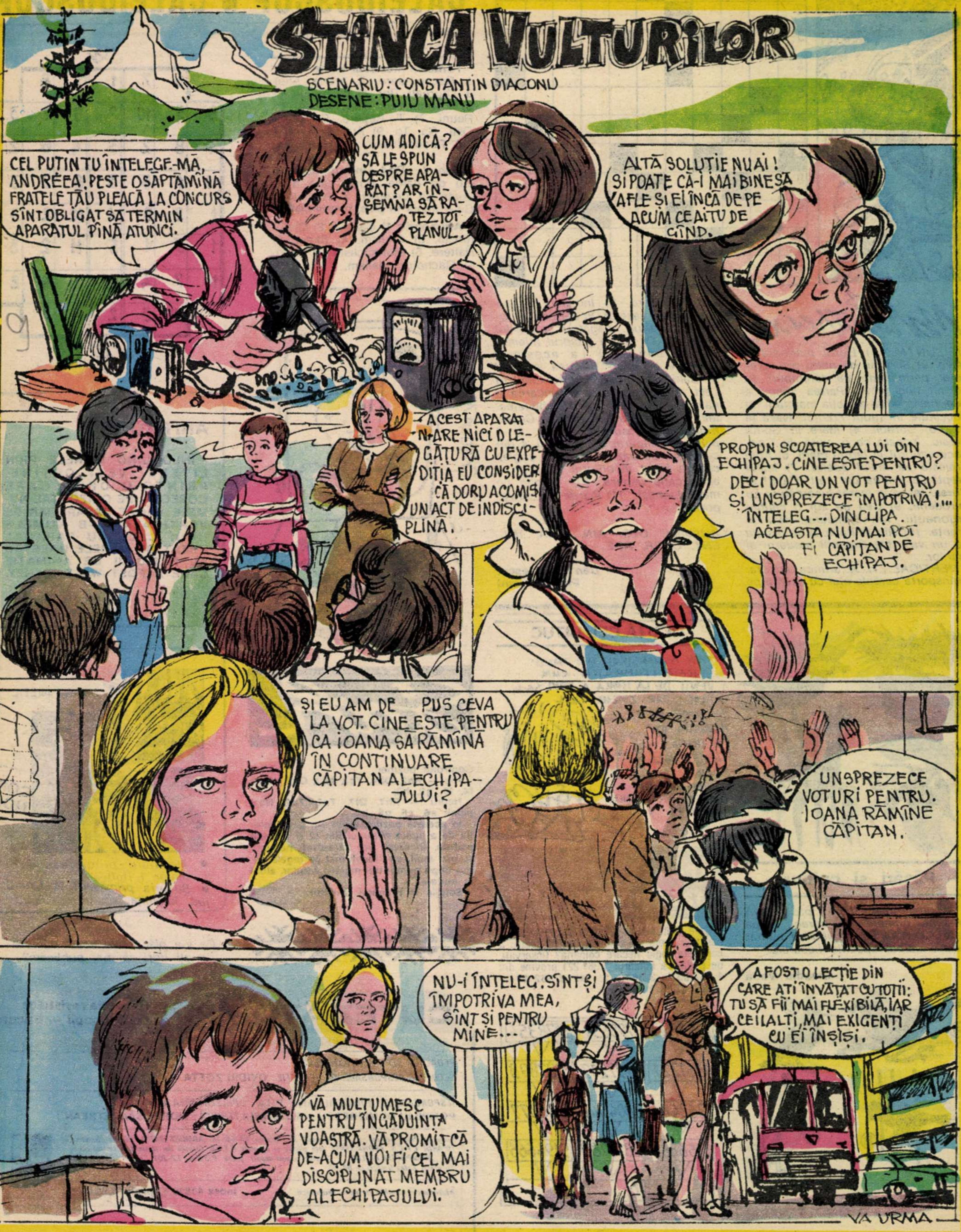
STÎNCA VULTURILOR
SCENARIU: CONSTANTIN DIACONU
DESENE: PUIU MANU
CEL PUȚIN TU ÎNȚELEGE-MĂ, ANDREEA! PESTE O SĂPTĂMÎNĂ FRATELE TĂU PLEACĂ LA CONCURS. SÎNT OBLIGAT SĂ TERMIN APARATUL PÎNĂ ATUNCI.
CUM ADICĂ? SĂ LE SPUN DESPRE APARAT? AR ÎNSEMNA SĂ RATEZ TOT PLANUL.
ALTĂ SOLUȚIE NU-AI! ȘI POATE CĂ-I MAI BINE SĂ AFLE ȘI EI ÎNCĂ DE PE ACUM CE AI TU DE GÎND.
ACEST APARAT N-ARE NICI O LEGĂTURĂ CU EXPEDIȚIA. EU CONSIDER CĂ DORU A COMIS UN ACT DE INDISCIPLINĂ.
PROPUN SCOATEREA LUI DIN ECHIPAJ. CINE ESTE PENTRU? DECI DOAR UN VOT PENTRU ȘI UNSPREZECE ÎMPOTRIVĂ!... ÎNȚELEG... DIN CLIPA ACEASTA NU MAI POT FI CĂPITAN DE ECHIPAJ.
ȘI EU AM DE PUS CEVA LA VOT. CINE ESTE PENTRU CA IOANA SĂ RĂMÎNĂ ÎN CONTINUARE CĂPITAN AL ECHIPAJULUI?
UNSPREZECE VOTURI PENTRU. IOANA RĂMÎNE CĂPITAN.
NU-I ÎNȚELEG. SÎNT ȘI ÎMPOTRIVA MEA, SÎNT ȘI PENTRU MINE...
A FOST O LECȚIE DIN CARE AȚI ÎNVĂȚAT CU TOȚII: TU SĂ FII MAI FLEXIBILĂ, IAR CEILALȚI, MAI EXIGENȚI CU EI ÎNȘIȘI.
VĂ MULȚUMESC PENTRU ÎNGĂDUINȚA VOASTRĂ. VĂ PROMIT CĂ DE-ACUM VOI FI CEL MAI DISCIPLINAT MEMBRU AL ECHIPAJULUI.
VA URMA

ÎN SUMAR:

- Primăvară pionierească
- Să descoperim împreună: Constructorii de vagoane de la Arad
- Oaspeţi la „Cutezătorii“
- Istorie, cultură, civilizaţie: Telefonul

Ritmuri pionierești în Festivalul Național „Cîntarea României“

Cutezătorii

15

JOI, 13 APRILIE 1989,
ANUL XXIII (NR. 1 122)

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAŢIONAL AL ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR

CADRAN POLITIC

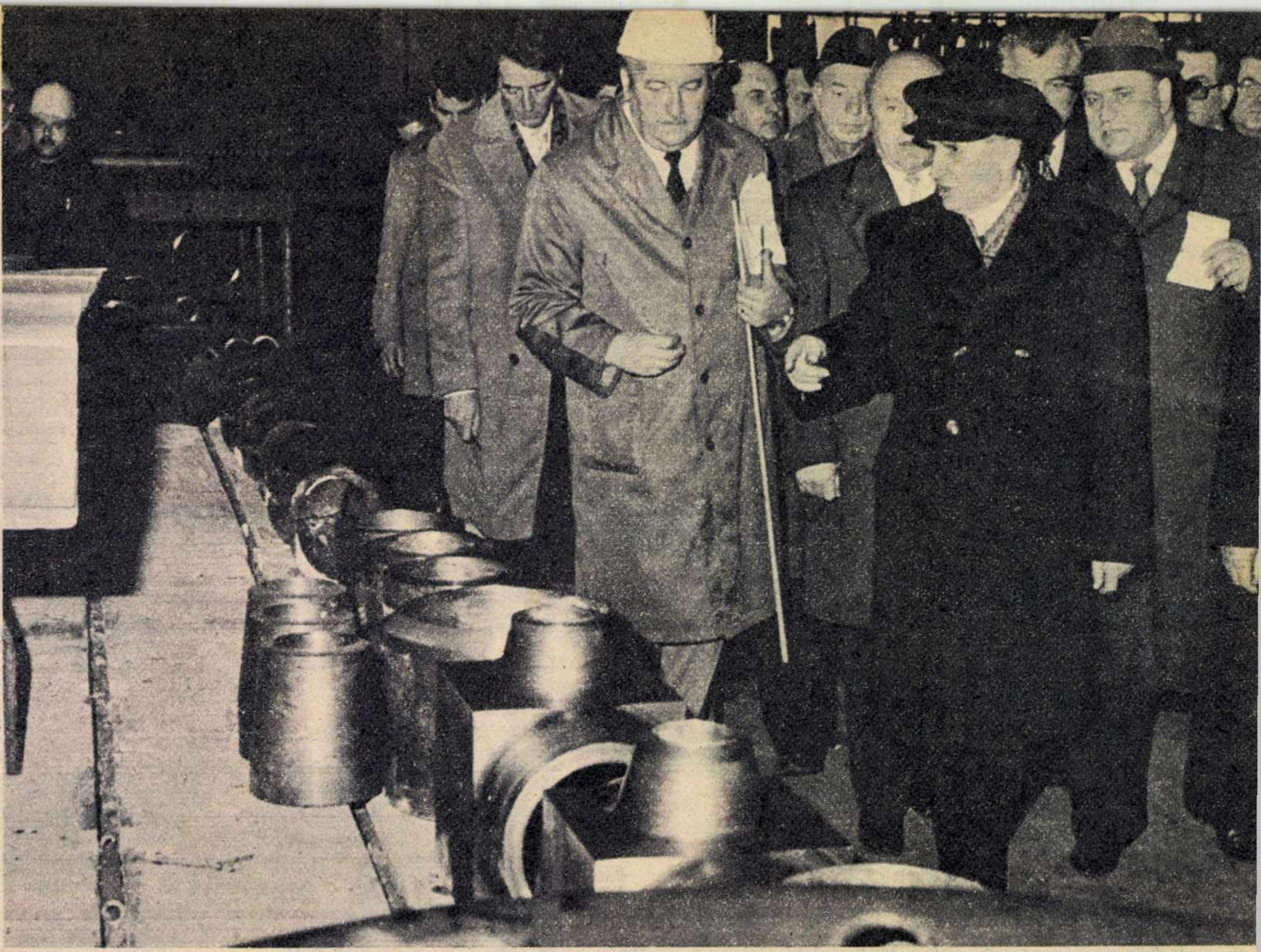

Faptele exemplare de muncă înscrise în cronica întrecerii socialiste în aceste zile, de către toţi oamenii muncii, puternic mobilizaţi de importanţa lucrărilor Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român, evidenţiază ampla angajare patriotică, revoluţionară a întregului nostru popor pentru înfăptuirea măreţelor obiective ale acestui an hotărîtor al celui de-al VIII-lea plan cincinal. Acţionînd cu înaltă răspundere pentru transpunerea în viaţă a tezelor, ideilor şi orientărilor tovarăşului Nicolae Ceauşescu privind sporirea permanentă a avuţiei naţionale, oamenii muncii din industrie şi agricultură, din institutele de cercetare şi de pe marile şantiere de construcţii îşi înzecesc eforturile pentru îndeplinirea zi de zi a planului la producţia fizică şi la export, pentru ridicarea calităţii şi eficienţei întregii activităţi.

Puternica bază tehnico-materială existentă astăzi în fiecare ramură şi sector de producţie, înaltul potenţial de creaţie al fiecărui colectiv de muncă asigură – aşa cum sublinia secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu – realizarea cutezătoarelor programe de dezvoltare economico-socială a ţării în acest an şi pe întreaga perioadă 1986–1990. Prin îndeplinirea exemplară a prevederilor înscrise în actualul plan cincinal, poporul nostru finalizează un important obiectiv strategic stabilit de documentele partidului: trecerea României de la stadiul de ţară în curs de dezvoltare la stadiul de ţară socialistă mediu dezvoltată. Succesele înregistrate în construcţia socialistă în anii care au trecut de la Congresul al IX-lea al partidului creează baze trainice progresului general al societăţii noastre în următorii ani. Orientările dezvoltării în viitorul cincinal – stabilite în deplină concordanţă cu posibilităţile reale ale ţării şi care urmează să stea la baza Programului-directivă ce va fi dezbătut şi supus aprobării celui de-al XIV-lea Congres al P.C.R. – pun un accent deosebit pe dezvoltarea intensivă a întregii economii naţionale, pe înfăptuirea programelor de organizare ştiinţifică şi modernizare a producţiei, pe realizarea unei noi calităţi a muncii în toate domeniile.

Înfăptuirea acestor măreţe obiective, care dau garanţia ridicării permanente a gradului de bunăstare şi civilizaţie al întregului nostru popor, se întemeiază pe izbînzile ce încununează zi de zi, lună de lună, eforturile creatoare desfăşurate cu consecvenţă în toate domeniile economiei naţionale, în ştiinţă, învăţămînt şi cultură. În spiritul sarcinilor stabilite de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, comuniştii, toate colectivele de oameni ai muncii acţionează cu răspundere pentru perfecţionarea continuă a metodelor de organizare şi conducere în toate domeniile de activitate, pentru valorificarea superioară şi gospodărirea judicioasă a resurselor de creştere a producţiei în fiecare unitate economică. Succesele înregistrate în această perioadă, premergătoare zilei de 1 Mai, evidenţiază ampla angajare în întrecerea socialistă, dăruirea cu care clasa muncitoare, întregul nostru popor îşi dedică energia şi puterea creatoare înfăptuirii planului pe acest an, a obiectivelor actualului cincinal. În industrie, pe baza programelor de organizare şi modernizare a producţiei, se aplică măsuri eficiente pentru reducerea consumurilor materiale şi energetice, ridicarea calităţii şi nivelului tehnic al produselor, precum şi pentru creşterea productivităţii muncii. În agricultură, lucrătorii ogoarelor sînt angajaţi cu toate forţele pentru realizarea la timp şi de bună calitate a lucrărilor agricole, pentru ca în această primăvară să se pună temelii trainice celor mai mari producţii agricole din istoria ţării. Acţiunile şi rezultatele obţinute în celelalte domenii ilustrează de asemenea hotărîrea tuturor celor ce muncesc de a-şi ridica necontenit activitatea la noi cote de calitate şi eficienţă, cinstind, astfel, prin remarcabile fapte de muncă împlinirea a 50 de ani de la marea demonstraţie patriotică, antifascistă şi antirăzboinică de la 1 Mai 1939, cea de-a 45-a aniversare a revoluţiei de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă şi cel de-al XIV-lea Congres al partidului.

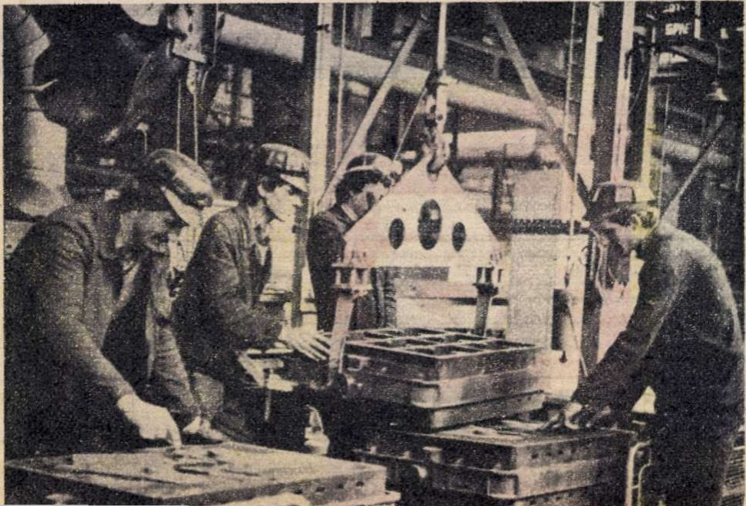

Orizont românesc

- Ziua de 1 Mai este întîmpinată pe întreg cuprinsul țării cu noi și importante succese în muncă. Astfel, colectivele de oameni ai muncii din unitățile industriale ale județului Vrancea au obținut, de la începutul anului, o producție industrială suplimentară în valoare de 115 milioane lei. Peste 60 la sută din acest spor l-au reprezentat produsele noi și modernizate.
- Acordînd o atenție deosebită creșterii productivității muncii în subteran, colectivul de muncitori din Teliuc și Ghelar, din cadrul Întreprinderii miniere Hunedoara, raportează depășirea prevederilor de plan cu aproape 3 000 tone minereu de fier și 11 000 tone dolomită pentru siderurgie.
- Pe baza intrării în funcțiune a noi sonde și a sporirii potențialului productiv al celor existente, oamenii muncii de la Schela de producție petrolieră Videle obțin importante succese în întrecerea socialistă. Bilanțul activității de pînă acum consemnează o producție suplimentară de peste 2,5 milioane metri cubi de gaze, precum și creșterea, în medie, cu 167 tone a cantității zilnice de petrol extras față de realizările din aceeași perioada a anului trecut.

Țara

Țară a muncii
Cu holde grele de rod
Cu munții tăi falnici,
Cu murmurul izvoarelor
Și cîntecul
Pădurilor de brazi;
Țară harnică
Cu livezi încărcate
De rodul florilor de mai,
Te cîntăm astăzi
Cu limpezimea
Glasurilor noastre;
Îți cîntăm izbînzile muncii
Și drumul spre viitor.

Irina Petrariu
cl. a VI-a,
C.P.Ș.P., Botoșani

MUNCA – FACTOR DETERMINANT ÎN DEZVOLTAREA SOCIETĂȚII NOASTRE SOCIALISTE

De 45 de ani încoace, de la actul de înaltă demnitate patriotică de la 23 August 1944, dar cu deosebire în anii de după Congresul al IX-lea al partidului, cînd destinele României au fost încredințate tovarășului Nicolae Ceaușescu, poporul nostru își făurește o viață nouă, într-o societate nouă.

Memoria timpului a înscris pentru totdeauna în conștiința poporului acel moment istoric din vara anului 1965. Adresîndu-se națiunii române, de la înalta tribună a Congresului al IX-lea al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că sînt multe de făcut pentru dezvoltarea economico-socială a țării. De atunci au trecut 24 de ani și viața a arătat, într-adevăr, cît de mari și cît de încărcate de răspunderi s-au dovedit a fi sarcinile ce au revenit, în această perioadă, partidului, întregului popor.

Țara s-a schimbat din temelii. Tot ce s-a înfăptuit în acești ani rodnici constituie rezultatul muncii clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, întregului nostru popor, sub conducerea înțeleaptă a Partidului Comunist Român. În cuvîntarea rostită la marea adunare populară din municipiul Petroșani, în ziua de 22 martie a.c., secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, s-a referit pe larg la toate aceste înfăptuiri mărețe, ce sînt rodul muncii eroice a națiunii române. Conducătorul partidului și statului nostru arăta: „Am realizat multe, am străbătut un drum lung. Însuși faptul că producția industrială este de peste 120 de ori mai mare decît în 1945, iar producția agricolă de peste 9 ori mai mare demonstrează, cu puterea realităților, ce forță reprezintă clasa muncitoare, poporul stăpîn pe destinele sale, care a înlăturat pentru totdeauna pe asupritori și își făurește viața liberă, independentă, așa cum o dorește".

De fapt, prin munca rodnică a fiilor ei, țara a cunoscut o puternică înflorire. Dintr-o țară subdezvoltată, destinată în trecut să rămînă „eminamente agricolă", România s-a transformat într-o țară industrial-agrară în plină dezvoltare. Au fost construite puternice și moderne centre industriale în toate județele, în toate orașele, chiar și în numeroase comune. S-a trecut la înfăptuirea obiectivelor noii revoluții tehnico-științifice, ale noii revoluții agrare, s-a dezvoltat continuu întreaga economie națională, au progresat într-un ritm fără precedent în întreaga istorie a patriei știința, învățămîntul și cultura. Pretutindeni, în orașe, în sate au fost construite locuințe, școli, spitale, s-a asigurat ridicarea gradului general de civilizație, au fost îmbunătățite condițiile de muncă, de viață.

În societatea noastră, în tot acest timp, munca poporului a rodit pentru că ea a fost continuu potențată de politica înțeleaptă a partidului nostru, de gîndirea novatoare, profund științifică a secretarului general al partidului, în condițiile afirmării și dezvoltării proprietății socialiste. An de an au fost alocate importante mijloace materiale și financiare pentru dezvoltarea țării, prin repartizarea judicioasă a venitului național pentru acumulare și consum. An de an s-au construit noi obiective economice, dintre cele mai moderne, înzestrate cu tehnică la nivel mondial, ceea ce a asigurat o mare diversificare a economiei naționale, îndeosebi a industriei. Prin munca poporului, în condițiile afirmării forței economiei românești, au fost construite Transfăgărășanul, Canalul Dunăre—Marea Neagră, metroul din Capitală și multe altele, au fost reînnoite mai toate localitățile țării. Pe întreg cuprinsul patriei crește continuu gradul de civilizație, de bunăstare materială și spirituală. Iar la baza acestor realități se află marea operă de construcție socialistă, înfăptuită cu poporul și pentru popor, se află proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție. „Numai și numai socialismul, proprietatea socialistă, proprietatea întregului popor — a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu — constituie garanția mersului înainte spre visul de aur, spre comunism".

Tot ce s-a înfăptuit pînă acum, în societatea noastră, constituie rodul muncii poporului. Tot ce se va înfăptui de aici înainte, pe baza cutezătoarelor programe stabilite de partid pentru prezent și pentru viitor, va fi rodul muncii poporului. Azi, răspunderea de a munci pentru țară este cea mai înaltă îndatorire a fiecărui cetățean, a întregii națiuni.

Cea mai elocventă expresie a iubirii de țară o constituie faptele de muncă. Exemplare sînt, în acest sens, succesele prin care oamenii muncii, întregul nostru popor întîmpină măreţele evenimente politice ce marchează viața politică a țării în acest an: împlinirea a 50 de ani de la marea demonstrație patriotică, antifascistă și antirăzboinică de la 1 Mai 1939, cea de-a 45-a aniversare a victoriei revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă din August 1944 și cel de-al XIV-lea Congres al Partidului Comunist Român.

SÎNTEM COPIII EPOCII DE AUR

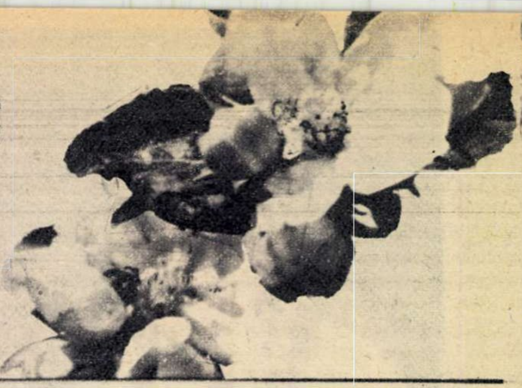

PRIMĂVARĂ PIONIEREASCĂ

În anii Epocii Nicolae Ceaușescu, ani de profunde transformări revoluționare în întreaga viață social-economică a țării, activitatea politico-educativă a Organizației Pionierilor a cunoscut o continuă perfecționare, tuturor pionierilor fiindu-le create minunate condiții de manifestare a spiritului de creativitate, de cultivare a aptitudinilor și talentului, de afirmare a personalității. În grupe, detașamente și unități, în consiliile și comandamentele pionierești, purtătorii cravatei roșii cu tricolor desfășoară bogate activități, rod al inițiativei creatoare a tuturor membrilor organizației. Forumurile pionierești instituite în această perioadă au devenit adevărate tribune ale democrației pionierești, în cadrul cărora se realizează fructuoase schimburi de experiență privind organizarea, desfășurarea și conducerea propriei activități, dedicate pregătirii celei mai tinere generații pentru muncă și viață, pentru viitor.

Pădurea de fag de la marginea comunei hunedorene **Ilia,** așezată în lunca Mureșului, a înmugurit. Au început să-i dea frunzele și tinerei păduri de... duzi aflată în apropierea școlii. Au plantat-o pionierii. Chiar ei au ales locul, sfătuindu-se cu profesorii lor, discutînd cu tovarășa primar al comunei. Faima lor de neîntrecuți sericicultori — anul trecut au fost primii din județ! — era dovada că nu se făcea o investiție de muncă, de timp și de teren fără a avea siguranța succeselor viitoare.

Succese. În școala îngrijită și înfrumusețată ca propria casă, într-un loc anume, ales mai la vedere, se află „vitrina succeselor". Este, de fapt, un întreg perete acoperit cu prețioase diplome obținute de către pionierii unității. Și oricît ar părea de știute, cînd ei trec pe acolo, privirea le zboară și numai o clipă înspre binemeritatele trofee.

...Luminiței Bogdan, pionieră comandantă de unitate, îi place să recitească formularea aceea de pe diplomă în care se spune că baza lor sportivă se situează pe primul loc pe țară, între toate celelalte baze sportive din mediul rural. Luminița a aflat că și în multe alte comune au fost amenajate sau sînt în curs de amenajare astfel de baze sportive, la fel de bine dotate. Dar, cu doi ani în urmă, ei fuseseră declarați drept cei mai harnici și mai ingenioși constructori. Mai întîi eliberaseră terenul din spatele școlii, apoi îl bătătoriseră și-l pregătiseră pentru betonare. Tot ei săpaseră gropile și făcuseră cofrajele pentru turnarea betoanelor, a stîlpilor. În atelierul de întreținere — unde le place mai ales băieților să meșterească mereu cîte ceva — tăiaseră țevile, le îmbinaseră, făcuseră atîtea și atîtea lucrări. De-atunci, unii au rămas cu o adevărată pasiune pentru astfel de treburi. Ce entuziasm, ce frămîntări! Le plăcea să lucreze cu toții împreună, să constate că autoconducerea în unitatea lor poate da astfel de rezultate minunate. Cîtă energie depuseseră ei atunci. Și cu cît folos! De îndată ce totul a fost gata, au început antrenamentele serioase și membrii echipajului „Prietenii pompierilor". **Ionică Tămaș, Simona Pieptea, Mircea Crișan, Mirela Josan** și încă alții puteau să execute cele mai complicate exerciții. Veneau colegii să-i asiste ca la adevărate competiții. Îi încurajau. Și... încă un trofeu prețios: locul I pe țară în întrecerea dintre echipajele „Prietenii pompierilor", în vara anului trecut. Iată cum succesele se leagă între ele, vin unul după altul și unul datorită celuilalt.

...Oare unde ar avea loc toate trofeele noastre artistice, gîndește **Ramona Tomuța,** una dintre laureatele din ediția trecută a Festivalului Național „Cîntarea României". Dar acelea luate pentru merite la învățătură? A obține medii mari a devenit o tradiție pe care fiecare generație care a învățat în această școală s-a străduit s-o respecte. Aceasta pentru că ei sînt fiii unei mari comune, între primele la hărnicie din județul Hunedoara, deținătoare de patru ani la rînd a Ordinului Muncii în întrecerea socialistă, sînt fiii unei comune care, nu peste multă vreme, se va numi „orașul Ilia".

— Oare simplul fapt că **Școala nr. 4** din **Deva** este una dintre cele mai mari ale județului Hunedoara aduce după sine mulțimea de realizări despre care ne vorbești?

— Și da, și... nu!

Raluca Muntiu, comandanta unității care numără **peste o mie șapte sute de pionieri,** spune aceasta zîmbind, și ne asigură că nu există nici un fel de contradicție în spusele ei.

— Desigur, numărul mare al pionierilor unității noastre face ca și planurile, propunerile, inițiativele să fie multe, diverse, originale. Numai că toate acestea le realizăm pornind de la grupe, de la fiecare dintre noi. Noi inițiem, noi înfăptuim.

Pot să dau o mulțime de exemple care să susțină cele afirmate. De pildă, acțiunea „O carte pe săptămînă", care a început de la cei mici. Ca să se învețe buni gospodari, ei au hotărît să adune, într-o cutie anume făcută, și cele mai mici monede. Au constatat, la sfîrșitul fiecărei săptămîni, că se aduna o sumă cu care puteau cumpăra ceva. Cuiva i-a venit ideea să se cumpere o carte pe care s-o poată citi cu toții. Bucuroși, și-au pus planul în aplicare și la sfîrșitul anului aveau o bibliotecă destul de bogată, pentru început. Șezătorile, discuțiile despre cărțile citite au început să fie cunoscute în toată unitatea.

În jurul Ralucăi sînt colegi nerăbdători să vorbească și despre alte inițiative, despre entuziasmul cu care acestea sînt înfăptuite. Pentru că, de pildă, unitatea lor s-a clasat prima din județ la concursul „Cutezători spre viitor". Și pentru că mai sînt multe de spus despre cele 6 locuri întîi obținute în Festivalul Național „Cîntarea României". Și pentru că **Bogdan Hosu,** președintele asociației lor sportive „Cutezanța" ar avea și el de amintit succese sportive, cum ar fi locul întîi pe județ la tetratlon. Și pentru că, mai întîi de orice, se poate afirma că cei peste o mie șapte sute de purtători ai cravatei roșii cu tricolor își onorează din plin prima și cea mai importantă îndatorire patriotică, aceea de a învăța temeinic. Ei știu că numai astfel vor putea prelua ștafeta muncii, aflată azi în mîinile părinților lor oțelari, furnaliști, specialiști de înaltă calificare în Combinatul Siderurgic Hunedoara, în Întreprinderea Electrocentrale Deva, în alte importante întreprinderi.

ELENA MĂNESCU

40 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Merit PIONIERESC

La Școala nr. 24 Galați sînt mulți pionieri cu rezultate foarte bune la învățătură. Între ei se află și pionierul Cristian Laurențiu Hendoreanu din clasa a VIII-a A care reprezintă un exemplu demn de urmat. Notele lui de zece pe linie strălucesc în cataloage de mai mulți ani la rînd, dar matematica și fizica îl pasionează cu deosebire. O dovedesc rezultatele frumoase pe care Cristian Laurențiu le-a obținut la concursurile pe obiecte de studiu. Cînd în urmă cu doi ani s-a prezentat la faza republicană a concursului de matematică de la Bacău, Cristian Laurențiu s-a reîntors acasă cu premiul al III-lea pe țară. Rezultatul obținut l-a ambiționat și mai mult. Numeroasele ceasuri dedicate rezolvării unor exerciții și probleme, cu un grad de dificultate tot mai sporit, au făcut ca în anul următor să obțină, în cadrul etapei județene a concursurilor de matematică și fizică, note maxime – 10!

Mai apoi, la faza republicană a concursului de matematică desfășurat la Brașov, se numără din nou printre premianți. Pentru concursurile din această primăvară, Cristian Laurențiu Hendoreanu s-a pregătit cu aceeași seriozitate.

Expoziție jubiliară

OMAGIU PATRIEI ȘI PARTIDULUI

În aceste zile, pretutindeni în țară au loc ample acțiuni pe care purtătorii cravatei roșii cu tricolor le dedică aniversării a 40 de ani de la crearea Organizației Pionierilor. Între acestea se înscrie și expoziția jubiliară „Omagiu patriei și partidului" a pionierilor din județul Arad, care reunește în cadrul celor două secțiuni ale sale lucrări din domeniul creației plastice și tehnico-științifice. Prima secțiune cuprinde pictură, grafică, ceramică, tapiserie și ingenioase proiecte de design, printre expozanți numărîndu-se talentații pionieri plasticieni Valentin Vidican de la C.P.Ș.P. Curtici, Marian Bunai de la Școala nr. 15 Arad, Nicoleta Săcui și Nadia Rediș de la C.P.Ș.P. Arad, Loredana Tătar de la Școala nr. 21 Arad, Marian Tăucean de la C.P.Ș.P. Chișineu-Criș. Dintre cele peste 200 de lucrări de creație tehnico-științifică, aflate în cea de-a doua secțiune a acestei expoziții, se remarcă cele semnate de către pasionații tehnicii Ștefan Süli de la C.P.Ș.P. Arad, Daniel Rațiu de la Școala nr. 10 Arad, Gheorghe Fericean de la C.P.Ș.P. Curtici, Ștefan Lauko de la C.P.Ș.P. Nădlac, Ovidiu Vitan de la C.P.Ș.P. Pincota și Daniel Codău de la C.P.Ș.P. Ineu.

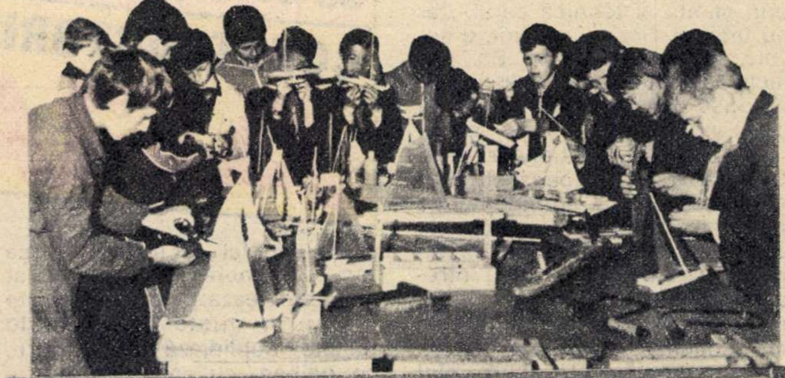

Pionierii-pictori de la școlile nr. 2 și 3 din Zărnești — Brașov dedică expoziția lor de desene, intitulată „Pionieri în Epoca de aur", aniversării a 40 de ani de la crearea Organizației Pionierilor ● **„Culorile copilăriei fericite"** se regăsesc în expoziția recent vernisată de către membrii cercului de artă plastică de la Școala nr. 33 din Galați, dar și în aceea a colegilor lor de la Școala

Ritm

Peciu Nou — Timiș ● **Pionierii școlilor** nr. 4, 9, 10 și 11 din Călărași ne anunță că au participat la un emoționant „Dialog între generații", în cadrul căruia s-au întîlnit cu foști pionieri care le-au împărtășit sentimentele pe care le-au nutrit acum 40 de ani, în momentul primirii cravatei de pionier ● **Prin dezbateri,** expuneri, vizionări de filme și expoziții documentare, purtătorii cravatei roșii cu tricolor din localitățile Alexeni, Cosîmbești, Ion Roată, Bucu și Ograda, județul Ialomița, au rememorat impresionante file din istoricul Organizației Pionierilor ● **În cinstea apropiatului eveniment jubiliar,** membrii cercurilor de creație literară de la Școala nr. 24 Sibiu au organizat concursul de creație literară intitulat „Pionieri — mîndria țării" ● **Detașamentul clasei a IV-a C** de la Școala nr. 6 „Vasile Alecsandri" din Iași, ne scriu Alina Tomulescu și Adriana Giugulă de la subredacția „Opinia pionierească", întîmpină aniversarea a 40 de ani de la crearea Organizației Pionierilor prin rezultatele foarte bune obținute la învățătură, în concursurile pe obiecte de învățămînt, precum și prin succesele cucerite în concursurile literare și pe scenele „Cîntării României" ● **Sportivii** din Suplacu de Barcău — Bihor își vor disputa și ei întîietatea în competițiile de șah, tenis de masă, cros și fotbal, pentru cîștigarea Cupei „A 40-a aniversare a Organizației Pionierilor"

1

Fotoreporter „CUTEZĂTORII"

Bucuria anilor frumoși ai copilăriei, ai pionieriei răzbate din fiecare cîntec, din fiecare vers recitat cu talent și dăruire, din pasul avîntat al dansului, pe marea scenă a Festivalului Național „Cîntarea României". Pionierii fotoreporteri se străduiesc să rețină pe peliculă cît mai multe momente din această valoroasă manifestare artistică.

● Pioniera **Gabriela Lucian** a ales pentru instantaneul său o secvență din programul colegilor ei de la **C.P.Ș.P. Tîrgoviște** (foto 1).

● Aplauze și pentru dansurile clasice interpretate de către membrii formației de la **C.P.Ș.P. Odorheiu-Secuiesc**. Fotoreporterul **Szabo Levente de la Școala nr. 6** ne asigură că aceștia se află întotdeauna printre favoriții publicului (foto 2)

● În comuna **Horodnic de Jos** din județul **Suceava,** la **Școala nr. 1,** un ansamblu nu mai puțin aplaudat. De data aceasta este vorba de mesageri ai minunatului folclor sucevean (foto 3)

● Un colectiv tînăr de păpușari, dar care promite mult prin ambiția, talentul și perseverența lui: pionierii cercului de teatru de păpuși de la **Casa pionierilor și șoimilor patriei** din **Oradea.** La cererea colegului lor fotoreporter — **Ionel Vancea** — aceștia și-au dezvăluit identitatea. Priviți-i! (foto 4)

2

3

4

Să descoperim împreună:

CONSTRUCTORII DE VAGOANE DE L

ARAD

Cine n-a călătorit într-un vagon?! Totuși ne iscodește întrebarea: ce-i un vagon? Sînt vagoane de tren, de tramvai, de metrou, vagoane de persoane, vagoane de marfă.

Astăzi, pe toate căile ferate ale României circulă garnituri de vagoane dintre cele mai diferite, industria, agricultura și celelalte sectoare de activitate beneficiind de aceste mijloace pe cît de clasice, pe atît de moderne. De un timp încoace, beneficiem și de faimoasele, cochetele, minunatele vagoane de metrou, renumitele **rame** (două cîte două vagoane) ale trenurilor care împînzesc spațiile subterane ale Capitalei. Toate acestea se construiesc la Întreprinderea de Vagoane Arad și devin bunurile noastre atît de utile. În ele călătoresc materia, timpul, în ele călătorim noi, călătoresc munți de cărbune, lingouri de oțel de la combinate; în frumoasele vagoane albe alunecă piramidele de grîu ale țării, pădurile bătrîne, cedînd locul celor tinere; în ele călătoresc fier-betonul, petrolul.

Omul vagoanelor de cursă lungă, cum i se mai spune lui Victor Cațavei, e de părere că:

— Întreprinderea de Vagoane Arad, pe drept numită și „capitala" industriei noastre de vagoane, are o veche tradiție muncitorească, aici formîndu-se multe generații de constructori care și azi își aduc contribuția, alături de miile de tineri muncitori, la construcția vagoanelor.

Au trecut aproape o sută de ani de cînd — de la o roabă, o lopată și doi muncitori — s-a trecut la construirea uzinei care, la început, producea vagoane și locomotive mari cît... caruța, cu viteze modeste. O prima cotitură se produce în 1894, cînd încep să se construiască aici întîile tramvaie care puteau fi văzute circulînd prin București; tot atunci uzina arădeană trecea și la construirea unor poduri de cale ferată din Transilvania, care aveau să devină celebre prin trainicia lor. De la stîlpii metalici folosiți pentru iluminarea orașelor pînă la mașinile agricole și viticole din vremea aceea nu mai era decît un pas care a și fost făcut spre industria de vagoane.

Mintea iscoditoare și plină de cutezanță a constructorilor de aici îi angajează mereu în formidabila cursă de realizare a autocombinelor, autobuzelor și autocamioanelor, punînd în dificultate, prin competitivitate, toate firmele din Europa. În anul 1921, colonelul-inginer Ștefan Protopopescu și generalul maior Andrei Popovici trec la producerea primelor avioane de vînătoare, ajutați de renumitul inginer Elie Carafoli, binecunoscutul inventator al avionului cu aripă joasă.

Zi de zi, uzina ia proporții, constructorii români cuceresc prin știință și tehnică cerul, dar nu uită că aici, pe pămînt, e nevoie și de... strunguri. Da, primele strunguri românești sînt produse tot la Arad! Refăcută după victoria revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă din August 1944, Întreprinderea de Vagoane Arad s-a modernizat continuu, în ultimii 25 de ani devenind cea mai importantă întreprindere de construcție a vagoanelor din țară și una dintre cele mai solicitate din lume.

Astăzi, vagoanele I.V.A. sînt dotate cu suspensii telescopice și frînă-disc; cu instalații de sonorizare, radio și t.v.; cu închidere automată electropneumatică. Majoritatea tipurilor de vagoane construite la Arad — de călători, de marfă, vagoane-cisternă sau cele folosite în platformele industriale — sînt întrebuințate în toate domeniile de activitate. Dar vîrful de ultimă oră atins în construcția de vagoane-călători îl reprezintă metroul românesc — produs de concepție și realizare în exclusivitate românească.

Iată-l — dintre cei 12 000 de muncitori și constructori — pe cazangiul-lăcătuș, maistrul Pavel Tisan de la secția prelucrări mecanice. Omul are în privire un fel de lumină vie ca focul. E îmbrăcat într-un halat alb, cercetează pe o planșă niște unghiuri, niște linii, niște puncte, subliniază cu albastru, cu galben, cu roșu.

— Poftiți în atelierul boghiuri! ne spune.

Atît. Aici nu-i timpul, nici locul conversațiilor. Toți cei 70 de membri ai „echipajului" muncitoresc sînt la locurile lor. E ora 8,26, clipă în care munca e în plină desfășurare.

Boghiul, care este partea principală — un fel de platformă cu osii și roți — pe care se așază vagonul, trebuie să fie perfect. Dintr-un punct de comandă, vocea lui Tisan se aude clar:

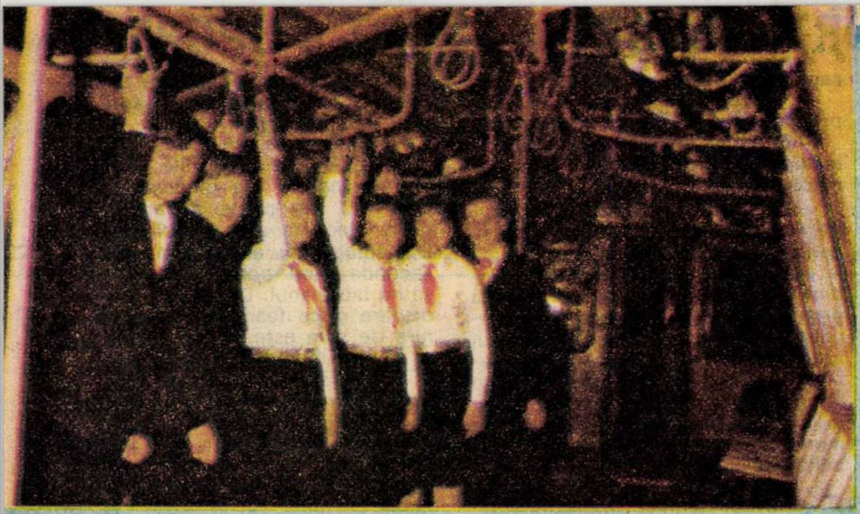

— Radule, la post toți lăcătușii?

— La post. Ritmul 100%. Fază plină! răspunde Radu Șerb, șef de echipă.

— Francisk, la post toți băieții?

— La post. Ritmul 100%. Fază plină!

Meșterul Francisk Schmidt, înalt și îmbrăcat în salopetă albastră, domină, uriaș, toată hala. Gîndești că poate lua o locomotivă în spate în timp ce pe masa lui de sudură și montaj are într-o cupă mică niște ghiocei.

— Lidia, la post toți sudorii din echipa ta?

— La post. Ritmul 100%. Fază plină!

Despre Lidia Lazac avem și o poveste adevărată: cu vreo 3—4 ani în urmă, pe cînd se numea Lidia Ștreangă și terminase școala de 10 ani la Siret — Suceava, și-a vizitat într-o zi fratele — Gheorghiță — muncitor la I.V.A... I-a plăcut meseria fratelui ei și-a rămas lîngă el, s-a calificat, a devenit sudor, s-a căsătorit — pe soțul ei îl cheamă Vasile Lazac — și, azi, toți trei lucrează în secția boghiuri — tineri toți, harnici și pasionați de munca lor.

Apelurile pe care le făcuse maistrul Tisan aveau un rost precis: la ora 9 fix intra în faza de verificare automată ultimul boghiu matinal. Procesul tehnologic al acestuia este la fel ca al celorlalte sute și mii: pregătirea ansamblului traversă; pregătirea lonjeroanelor, a timonierei-frînă și a osiilor; realizarea ansamblului-boghiu; legarea cadrului pe osie. Acum, boghiul pleacă în secția finisaj. Pe el va fi așezat vagonul. Peste încă două ore acesta e gata de plecare în cursă. Astfel, mii și mii de vagoane-marfă, sute de vagoane pentru călători iau drumul țării sau al lumii. Vagoanele I.V.A. au devenit emblematice.

Metroul are deja legendele lui. Există o întreagă bibliotecă formată din romane, cărți de reportaje, de poezii, de cîntece, există și filme documentare și artistice despre metrou, balade cîntate sau șlagăre de muzică ușoară; era de așteptat să pătrundă și în artă. Ramele de metrou s-au construit în paralel cu vagoanele de persoane și de marfă.

— Tocmai ați coborît dintr-un vagon nou, un vagon pentru ramele metroului, tovarășe inginer Belea. Ce sentiment vă încearcă?

— Un vagon este un organism perfect; e adevărat, n-are viață ca noi, dar, așa cum îl vedeți, el face parte din viața noastră, a constructorilor. Iată-l, este alcătuit dintr-o aparatură electrică formată din relee — 300 de relee pe-o ramă, 200 de siguranțe automate, motoare electrice de tracțiune, 15 000 de legături electrice = 25 km cablu cu secțiuni de la 1 mm^2 la 95 mm^2. Deschiderea și închiderea ușilor se fac automat, cu comandă electropneumatică. Demarajul se execută în 11 secunde. În 10 secunde atinge viteza de 60 km/h. Toate comenzile se fac în mod automat de către un aparat central montat pe ramă, mecanicul îndeplinind doar funcția de supraveghere a traficului.

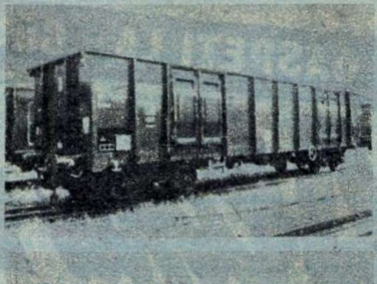

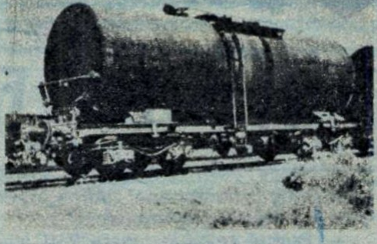

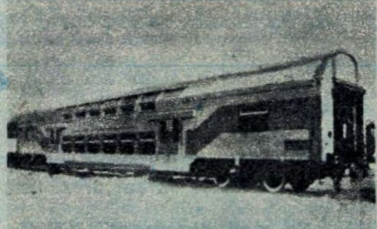

— Cum se realizează o ramă de metrou la I.V.A.?

— La secția „debitare" are loc tăierea tablelor pentru confecționat un ansamblu de piese care formează cutia vagonului, după care se trece la „secția vagoane speciale" unde se montează toate echipamentele electrice și electropneumatice ale ramei. Tot aici el devine elegant, frumos, plăcut, aceste calități aplicîndu-se în condiții de aer ozonizat și numai la temperatură de 10—15° C. Aici e nevoie de multă liniște, de calm și bună dispoziție, de lumină. Culorile sînt sensibile ca niște ființe vii și nu acceptă stări nervoase, zgomotele le „impresionează" neplăcut. Urmează punerea în funcție a ramei, a tuturor serviciilor auxiliare pentru realizarea tracțiunii metroului.

Vagoanele I.V.A. fac parte din viața, din ființa noastră indiferent pe unde circulă ele, în țară sau peste hotare. Sînt viață din viața noastră, din viața țării întregi pentru că la realizarea lor participă toată industria românească. E o mîndrie pentru noi să știm că întreprinderea noastră e prezentă în Capitală, în toată România și pe toate continentele. Glasul roților de la vagoanele I.V.A. se aude în toate inimile constructorilor arădeni. Majoritatea vagoanelor noastre de azi grăbesc, puternice și elegante, peste hotarul acestui timp, în mileniul al treilea, în pace și demnitate liberă.

ION CRÎNGULEANU

ȘCOLI CARE VĂ AȘTEAPTĂ:

În industria construcției de vagoane din țara noastră se practică mai multe meserii pe care unii dintre voi sînt doritori să le îmbrățișeze, devenind astfel lăcătuși, mecanici, electricieni, strungari, tîmplari, macaragii, vopsitori etc. În vederea însușirii acestor meserii vă recomandăm următoarele școli care vă așteaptă:

— Liceul industrial nr. 1 Arad, jud. Arad;

— Liceul industrial nr. 10 Arad, jud. Arad;

— Liceul industrial „George Coșbuc" Nădlac, jud. Arad;

— Liceul industrial nr. 1 Drobeta Tr. Severin, jud. Mehedinți;

— Liceul industrial Caracal, jud. Olt;

— Liceul industrial nr. 1 Balș, jud. Olt;

— Liceul industrial nr. 2 Balș, jud. Olt.

Cititorilor revistei
„Cutezătorii", cărora le doresc,
cu toată prietenia, să fie
la... mare înălțime în activi-
tatea școlară și sportivă!
Alina Astafei

OASPEȚI LA „Cutezătorii"

Alina Astafei

„TOȚI PUTEȚI FI ÎNVINGĂTORI!"

Invitata noastră de astăzi, Alina Astafei, în vîrstă de 19 ani, studentă la Institutul de educație fizică și sport, una dintre cele mai bune săritoare în înălțime din lume, cîștigătoare, în urmă cu cîteva săptămîni, a medaliei de aur la Campionatele europene pe teren acoperit. Participă la interviu, punînd întrebări, alături de reporter, cîțiva pionieri de la Școala nr. 17: Irina Matei, Emanuela Trifan, Robert Iosu, Cătălin Poștaru, Vlad Albu, Ștefan Iuga și Florin Stănescu, împreună cu tovarășa profesoară de educație fizică G. Covaci.

— Ce le spune o mare sportivă cititorilor despre începuturile ei sportive? (Robert Iosu)

— În 1979, fiind în clasa a patra, am început prin a concura la „Jungime" și la viteză. Am cucerit locul... opt!

— Care nu prevestea o mare carieră sportivă...

— Dar antrenorul C. Dumitrescu, de la Clubul „Steaua", a văzut, cu ochiul lui de fost campion la înălțime, o fată potrivită cu această probă, nouă pentru mine. La început îmi era pur și simplu frică de ștachetă! Antrenorul Dumitrescu stătea de cealaltă parte a ștachetei, cu o pungă de... bomboane! „Alina, dacă sari, primești o bomboană!"

— Primul rezultat „mare"? (Cătălin Poștaru)

— Am trecut, la vîrsta de 11 ani și jumătate, 1,54 m.

— Iar după încă doi ani cîștigați titlul național de junioare.

— Pentru ca puțin mai tîrziu să întrerup practic antrenamentele — asta s-a întîmplat în 1984 — din motive de sănătate! Eram prea... slăbuță!

— Nu v-ați descurajat.

— Nu. Cînd m-am simțit bine, am reluat antrenamentele.

— Care e programul unui antrenament?

— Unele exerciții (de exemplu, „broscuța", adică săritura de colo-colo în poziție ghemuit sau alergarea pe treptele tribunei stadionului) sînt pentru creșterea forței, altele pentru viteză și, în fine, cele pentru însușirea tehnicii specifice săriturii în înălțime. Nu-i prea distractiv, dar dacă trebuie, dacă te gîndești la scopul final, le faci.

— De cîte ori „atacați" ștacheta la un antrenament? (Florin Stănescu, campionul școlii la această probă.)

— De 20—25 de ori. Cu sărituri mai degrabă mici, sub 1,90 metri.

— Sînt „mici" numai pentru cine sare în concursuri cca 2 metri! Ce moment este mai important într-o săritură la înălțime: elanul, bătaia sau saltul peste ștachetă?

— Toate sînt importante, fiecare pregătindu-l, în ordine, pe celălalt.

— De ce se spune că în săritura la înălțime factorul psihic are o însemnătate deosebită?

— Pentru că trebuie să te concentrezi la maximum pentru a putea să parcurgi în viteză **exact** spațiul pînă la punctul de bătaie. Dar să ne gîndim și la faptul că în concurs ai dreptul la trei încercări pentru fiecare înălțime. În funcție de numărul și de valoarea participanților, ștacheta se poate deci ridica de multe ori, concursul durînd ceasuri lungi, de-a lungul cărora trebuie să te menții mereu la cota maximă a posibilităților tale.

— Pînă acum, săritura în înălțime a cunoscut tehnici foarte diferite: „foarfeca", rostogolirea ventrală și, în fine, zborul pe spate — flop. Credeți că s-ar putea să apară și alt fel de a trece ștacheta?

— Legile biomecanicii nu prea ne lasă să întrezărim alte inovații în tehnica săriturii la înălțime.

— Dar în echipament mai pot apărea noutăți? De pildă, cuie mai lungi la pantofii săritorilor în înălțime...

— Glumiți?! Aceste cuie se măsoară obligatoriu după concurs! Ele nu trebuie, din motive de protecție, să depășească 12 mm.

— Există o limită la săritura în înălțime? De exemplu, 2,60 m la fete și 3 m la băieți?

— Nu știu. Principalul este să încercăm a obține ceea ce pare imposibil.

— Știm că ați fost una dintre cele mai bune eleve ale Liceului industrial nr. 2, la clasa de electrotehnică, avînd, la matematică, de pildă, medii de 10 și fiind mereu premiată la sfîrșit de an. De ce un mare sportiv trebuie să fie și un foarte bun elev?

— Nu trăim ca să facem cît mai mult sport, ci facem sport ca să trăim cît mai mult și mai frumos! Asta mi-a spus-o, încă de mică, tatăl meu, Petru Astafei, fost campion al țării la săritura cu prăjina. Sportul e doar o a doua față a vieții. Poți să constați, la un moment dat, că nu ai destule resurse pentru marea performanță. Și apoi mai există, inclusiv pentru supercampioni, clipa retragerii. Atunci ce îți rămîne? Meseria pe care o ai, cultura însușită în școală. Adică principalul!

— Vă mai emoționați ușor la concursuri, ca în urmă cu șapte-opt ani?

— Firește. Uneori, cînd intru pe stadion, îmi dau lacrimile. Mă simt foarte singură. Mă gîndesc că nimeni nu mă poate ajuta să trec peste ștacheta ridicată atît de sus! Dar emoția ține acum numai pînă în secunda cînd hotărăsc că trebuie să-mi iau elanul. Din acest moment, dispare orice teamă. Această stăpînire de sine este, și ea, un rezultat al antrenamentelor.

— Vă spuneți, în aceste clipe, că trebuie să fiți mai bună decît toate concurentele?

— Îmi spun că **sînt** cea mai bună! Oricît ai fi de modest, e neapărat necesar ca, în concurs, să ai convingerea că nimic nu te poate opri să obții un rezultat extraordinar.

— Și chiar vă ajută această convingere?

— Mi s-a întîmplat, acum vreo trei ani, ca, în Anglia, să mă trezesc cu o durere în picior. Era, de fapt, o fractură de metatarsian. Mi-am spus că nimic nu mă poate opri. Mă simțeam datoare să apăr, chiar în această stare, culorile țării. Am strîns din dinți și... am cîștigat medalia de argint.

— Ce este forma sportivă? Se spune despre unii sportivi că sînt în formă sau în mare formă, iar despre alții că, dimpotrivă, n-ar fi în formă.

— Așa-zisa „formă sportivă" este situația în care, fiind pregătit perfect din punct de vedere fizic și psihic, poți să dai în concurs randamentul cel mai bun în raport cu posibilitățile tale. Antrenamentul excesiv sau, dimpotrivă, neîndestulător pot să-l facă pe orice sportiv celebru să obțină rezultate inferioare celor cu care ne-a obișnuit. Spunem atunci că nu este în formă. La fel se întîmplă cînd sportivul nu duce o viață ordonată.

— Ce este mai important: talentul sau munca? (Tovarășa profesoară G. Covaci.)

— Știți mai bine decît mine! Există sportivi cu mari posibilități care, din pricina comodității, s-au ratat. După cum există și alții mai puțin înzestrați fizic care, prin muncă, și-au dezvoltat în chip uimitor calitățile naturale.

— Ce scriitori vă plac cu deosebire? (Întrebarea aparține Emanuelei Trifan, performeră a recentului concurs de limba și literatura română.)

— Mihai Eminescu. Și Marin Preda.

— În urmă cu cinci ani erați încă pionieră și abonată la „Cutezătorii". Vă mai amintiți de revistă?

— Cum să nu! Îmi plăceau cu deosebire reportajele de la rubrica „Să descoperim împreună", anchetele printre cititori și, desigur, rubrica sport. Decupam fotografiile pionierelor cu performanțe deosebite. Țineam aceste poze pe masa de lucru și mă tot întrebam: aș putea, oare, să ajung și eu ca fetele acestea?

— Ați vrea să le dați un sfat cititorilor despre cum ar trebui să procedeze pentru a obține performanțe la învățătură, în sport și în general în ceea ce își propun, devenind astfel respectați de toată lumea?

— Nu cred că e vreunul care să nu știe ce are de făcut! Principalul ar fi să acționeze fiecare cu sută la sută din energia și posibilitățile pe care le are! În acest fel, îi asigur, toți vor fi învingători!

SANDU ALEXANDRU

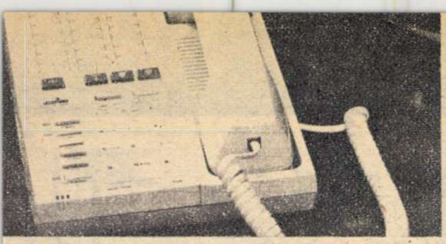

? Ați întrebat? Vă răspundem! ?

TELEFONUL
IERI, AZI, MÎINE

• Telefoane moderne, dotate cu echipamente electronice și posibilități de memorare.

• „Aș dori să aflu ce progrese importante s-au obținut în domeniul telefoanelor?" — ne-a scris nu demult CĂTĂLIN VALENTIN ION din RÎMNICU SĂRAT.

Sîntem în prezent înconjurați de o mulțime de aparate și echipamente care fac deja parte din viața noastră de zi cu zi și a căror prezență ni se pare firească: telefonul, radioul, receptorul TV etc., fără de care nu ne-am mai putea concepe existența. Totuși ele nu sînt vechi de cînd lumea, majoritatea dezvoltîndu-se sau chiar inventîndu-se în secolul nostru.

Telefonul este în prezent un nou membru în familie, cel care „participă" printre primii la schimbul de idei și informații cu prieteni, colegi, cunoscuți. La început adevărat mobilier frumos lustruit și așezat în perete, apoi aparat impozant cu furci amenințătoare, pentru ca acum să se apropie din ce în ce mai mult de termenul de echipament cu cele mai diverse posibilități. În prezent, telefonul acoperă Terra cu o densitate impresionantă: 1 telefon la 12 locuitori.

Așa cum era și firesc, telefonul a ținut pasul cu tehnologiile moderne, dezvoltarea lui viitoare făcîndu-se pe mai multe direcții: prima dintre acestea are în vedere integrarea telefonului în rețelele de calculatoare cu rolul de a transmite cele mai diverse date, direcție prioritară, în prezent, în telecomunicații și în care s-au înregistrat realizări notabile încă de-acum 10—15 ani. Cea de-a doua tendință vizează dezvoltarea telefonului... fără fir, pentru a putea comunica în orice moment și din orice mijloc de transport, existînd deja realizări deosebite în acest domeniu. A treia tendință are în vedere o nouă abordare a noțiunilor de arhitectură și construcție, văzute prin prisma rețelelor locale de telecomunicații care să funcționeze optim: În sfîrșit, cea de-a patra orientare presupune transmisii de imagini pe fir (videotelefon) și în acest domeniu existînd deja echipamente complexe, cu performanțe tehnice ridicate.

• „De fapt, cînd a fost inventat telefonul?" — vrea să știe AUREL IORDACHE din CRAIOVA.

Telefonul a apărut în 1876, stîrnind entuziasm, neîncredere, sentimente contradictorii firești. A luat naștere în laboratorul unui inventator de excepție: Alexander Graham Bell. Prima legătură la distanța (New-York, Chicago) a fost realizată în 1892. În ceea ce privește țara noastră, prima înștiințare publică despre telefon o găsim în „Monitorul oficial" (București), din 3 martie 1886, care consemna instalarea unei „centrale" cu 5 posturi! O centrală telefonică în adevăratul sens al cuvîntului a fost instalată în București în anul 1900. Ea avea 6 000 de circuite și era deservită de 17 telefoniste! De aici se poate trage o concluzie interesantă: România își asigură încă de la începutul secolului, în unele domenii tehnice locuri de frunte, alături de alte țări europene.

• „În ce alte domenii, în afară de cel al comunicațiilor directe, se afirmă astăzi telefonul?" — este întrebarea pe care ne-a adresat-o IRINA DUMITRAȘCU din BUCUREȘTI.

Telefonul s-a impus, alături de aparatul de radio, de receptorul t.v., și și-a cîștigat, de-a lungul deceniilor, un loc binemeritat în familiile noastre. Acest loc va căpăta cu timpul din ce în ce mai multă importanță în toate compartimentele vieții sociale, telefonul oferind cele mai diverse servicii. Iată cîteva dintre ele: **telefonul numeric** (care este integrat în rețele complexe, conținînd calculatoare, videoterminale, imprimante etc.) cu posibilități de memorare, apeluri repetate, identificarea solicitantului, teleconferință etc.; **audiovideotex,** echipament cu ajutorul căruia se pot transmite imagini color însoțite de sunet; **telecopierea** și **teletex,** care acționează similar echipamentelor de fotocopiere, numai că o fac la distanță, respectiv echipamente utilizate în prezent mai ales în medicină și serviciile publice (informații meteo, rezervări bilete, tealarmă); **microinformatica de comunicație** care va asigura schimbul de idei între echipamentul numit telefon și terminalele inteligente din rețea; în sfîrșit, **videotelefonul, mesageria audiovideografică și teleconferința** vor fi cele care vor scurta distanțele, înlesnind schimbul de date, imagini, grafice, practic orice fel de informații între cele mai îndepărtate puncte de pe glob.

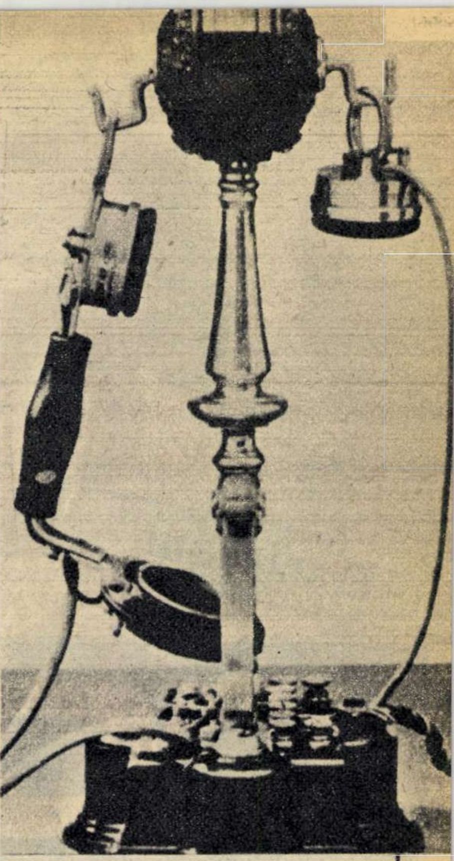

• Telefonul cu furcă — strămoșul aparatului de astăzi.

Performanțele deosebite ale prezentului ne fac să nu considerăm toate acestea drept o ficțiune literară sau un vis frumos al unor cercetători rupți de realitate; radiotelefonul este de mult un fapt împlinit, legătura în infraroșu se aplică deja în cele mai diferite domenii de activitate, iar videotelefonul (un telefon căruia i s-au adăugat un ecran și o cameră de luat vederi) și rețele formate din fibre optice au deja un palmares bogat de realizări tehnologice și aplicații practice, în televiziune, comerț, medicină, difuzare de documentație și informații etc.

Așa după cum s-a putut vedea, telefonul s-a îndepărtat foarte mult de invenția lui Graham Bell; aparatele miniaturizate care încap în căușul palmei și care asigură un fel de radiomesagerie, telefoanele portabile, comunicațiile din întreprinderi, videotelefonul sînt numai cîteva dintre tendințele actuale ale implicării telefonului în noua eră a telecomunicațiilor.

Ing. **MIHAELA GORODCOV**

• Instalație electromecanică pentru funcționarea primelor centrale telefonice.

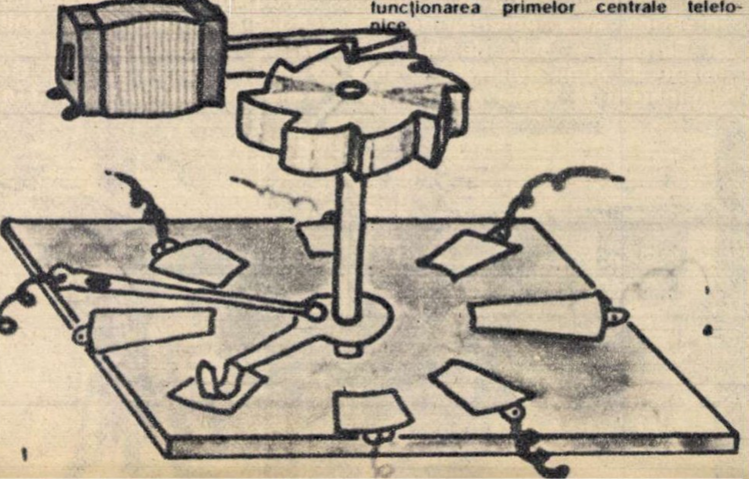

Meridiane

COPII

FĂRĂ COPILĂRIE

Soarele ce-și trimite razele printre aburii reci ai munților anunță că începe o nouă zi. În autobuzul ce coboară pe șoseaua șerpuitoare a Anzilor, printre călătorii care merg la tîrgul din orașul apropiat, o fetiță stă ghemuită pe una dintre băncile din spate, ținînd în brațe o bocceluță. Numele ei este Carla și abia a împlinit 12 ani. Deși pare că privește peisajul care îi aleargă prin fața ochilor, gîndul ei zboară în altă parte. Oare ruda aceea pe care n-a văzut-o niciodată, dar despre care mama i-a spus că ar fi înstărită, o va aștepta cînd autobuzul va ajunge în marele oraș? Altfel... Nu cunoaște pe nimeni și doar biletul pe care-l poartă în buzunar ar putea-o ajuta să găsească adresa. Mama ei n-o însoțește deoarece biletul de autobuz e prea scump pentru veniturile pe care le au. Familia Carlei se compune din șapte persoane, iar părinții abia reușesc să scoată cîte ceva din pămîntul sărăcăcios pe care-l lucrează din zori pînă-n seară. Și pentru că de-acum Carla „s-a făcut mare“, mama a fost de părere că și-ar putea asigura existența singură, muncind în gospodăria așa-zisei rude de la oraș. Ce va face cu școala? Carla nu crede că va avea timp s-o mai urmeze, deși i-ar fi plăcut mult să învețe. Pe măsură ce autobuzul străbate șoseaua, chipul ei e cuprins tot mai mult de tristețe.

La aceeași oră, într-un oraș mare, tot din America de Sud, străzile încep să se anime de oameni ce se îndreaptă, grăbiți, spre locurile lor de muncă. Printre ei se strecoară băieți de 10—12 ani, cu brațele încărcate de ziare abia ieșite din rotative. Ca să le vîndă cît mai repede, fac reclamă, anunțînd în gura mare titlurile unor articole. Peste cîteva ceasuri vor putea fi văzuți în fața lădițelor de lustragii, invitînd trecătorii să-și lustruiască încălțămintea. Tot dimineața, foarte devreme, se trezește și Robertino, un băiețaș care trăiește într-o țară din Europa, la Neapole. Ca să poată ajunge la locul lui de muncă, o țesătorie, trebuie să străbată întregul oraș. La vîrsta lui, de 13 ani, e greu să se trezească în fiecare zi în zori. Dar n-are de ales. Veniturile părinților sînt atît de mici încît nu ajung întregii familii, iar el trebuie să muncească în condiții istovitoare.

Asemenea Carlei, fetița din Anzi, care din cauza sărăciei a fost nevoită să se despartă de părinți ca să-și poată asigura existența, muncind într-o familie pe care n-a văzut-o niciodată, asemenea lui Robertino și a celorlalți băieți din marele oraș sud-american există în lume — în Africa, Asia, America de Sud și Europa — sute de mii, milioane de copii nefericiți. Drama exploatării la vîrste atît de fragede le marchează destinele pentru totdeauna. Statistici și documente ale unor foruri internaționale dezvăluie cifre și fapte de-a dreptul zguduitoare. Ele arată că zeci de milioane de copii din întreaga lume, în vîrstă de pînă la 15 ani, sînt constrînși să lucreze în condiții deosebit de grele.

Împinși de mizerie, de nevoia de a-și ajuta familiile, copiii respectivi sînt supuși unei nemiloase exploatări, iar în pofida legilor existente în multe țări, prin care se interzice munca copiilor, autoritățile nu iau nici o măsură. Din această cauză, nici nu poate fi cunoscută cifra exactă a copiilor exploatați dintr-o țară sau alta. Organizația Internațională a Muncii, de pildă, evaluează numărul copiilor sub 15 ani care lucrează la 50—55 de milioane. Alți specialiști anunță însă o cifră mult mai mare — 145 de milioane.

Acești copii își irosesc copilăria muncind din greu în industrie, agricultură sau pe stradă ca lustragii, vînzători de ziare etc. Circa 500 000 mii de copii brazilieni lucrează peste 49 de ore săptăminal, în timp ce în India, ca și în unele țări africane sau din Orientul Mijlociu, muncesc, în diferite sectoare, 48 milioane de copii. Pentru a-și asigura o existență precară, acești copii își părăsesc familia și școala, neavînd posibilitatea să se pregătească pentru viitor.

Potrivit unor documente ale Organizației Națiunilor Unite, și în țări dezvoltate ca S.U.A., Franța, Austria, Elveția, Grecia, Italia sau Spania mai sînt folosiți copii în munci grele și periculoase. Între țările membre ale Comunității Economice Europene, recordul aparține Italiei, cu 114 mii de copii care lucrează, potrivit Organizației Internaționale a Muncii, sau cu 500 000 mii de copii, potrivit unor surse sindicale italiene. Mulți dintre acești copii trăiesc în regiunea Neapole, unde lucrează în industriile textilă și pielăriei. De altfel, în Italia mulți copii între 8 și 14 ani lucrează în atelierele de marochinărie. În R.F. Germania, în urma unui accident de muncă, produs într-o mină de cărbuni în care și-au pierdut viața 2 copii de 10 ani, investigațiile declanșate în 1987 au constatat că peste 97 000 de minori, marea majoritate avînd părinții imigranți, erau angajați în mod ilegal, contra unor salarii derizorii.

E trist că în lumea secolului XX, milioane și milioane de copii trăiesc drama exploatării, drama frustrării de copilărie, la vîrsta cînd ar trebui să învețe și să se bucure de joc, în timp ce sume exorbitante sînt irosite pentru producerea mijloacelor de distrugere a vieții.

E. ROȘCA

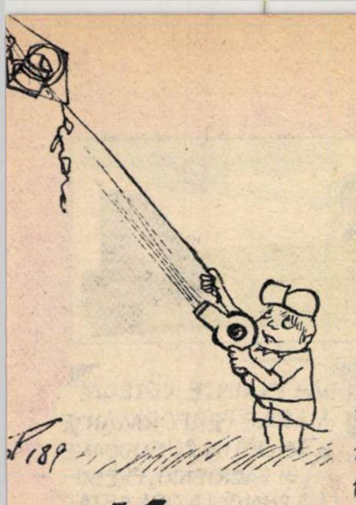

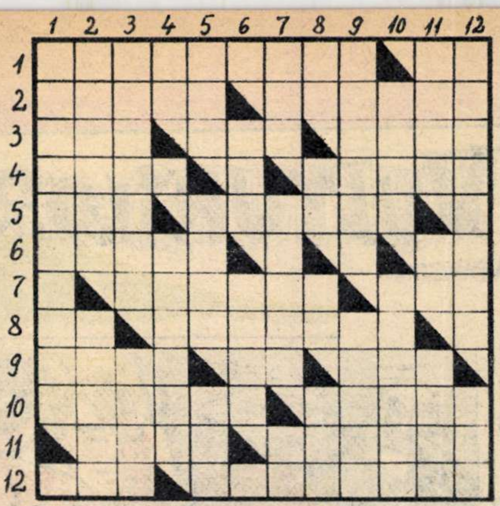

Monumente ale naturii

ORIZONTAL: 1) Rezervație cuprinzînd cel mai frumos codru secular de la noi, în care se adăpostesc specii rare precum: tisa, tulichina, vulturica etc. Ultimele relicte! 2) ...neagră, specie din Carpații noștri, ocrotită de lege. Zonă din țara Bîrsei, în care se află o relictă specifică numită daria. 3) Rîu în Brazilia. ...alb, răpitoare ocrotită la noi în țară (pl.). Cîntăreț de viers... 4) Mamifer pe cale de dispariție, ocrotit de lege (pl.). Rocă vulcanică cenușie (piatră...). 5) Fire. Plantă rară, monument al naturii, răspîndit sporadic în Munții Retezat, Făgăraș și Rodnei. 6) Papucul doamnei! Usturoi. 7) ...albă, plantă rară din Munții Bucegi, Mehedinți etc., declarată monument al naturii. Piatra..., munte din masivul Bucegi, cuprinzînd o rezervație în care găsim păduri seculare de brazi și fagi, pîlcuri de tisă, precum și relicte glaciare ca zîmbrul (masc.). 8) Za răsucită! Munți din Carpații Meridionali. 9) Macul... din curte! Bas! Navigație. (abr.). 10) Pe litoral... cenușiu, pasăre ocrotită din Delta Dunării. 11) Cel mai mare continent al lumii, de unde este originară Polygala sibirica, plantă ocrotită, aflată în Rezervația Valea lui David (Moldova). Curelar. 12) Lac vulcanic din Carpați, în preajma căruia cresc plante ocrotite ca: roua cerului, brădișorul, vuietoarea etc. ...Vadului, pajiște umedă de lîngă Șercaia, pe care crește în flora spontană inegalabila narcisă.

VERTICAL: 1) ...Belioara, rezervație naturală din Apuseni, unde pot fi admirate relicte ca: săpunarița, tulichina, argințica etc. 2) Arbust ocrotit, denumit și zadă, aflîndu-se izolat în mai multe puncte din Carpații Răsăriteni și Meridionali. Altă denumire a vulturului bărbos, răpitoare pe cale de dispariție din Carpați. 3) Munți din vestul țării, în care se mai pot vedea relicte ca: strugurii ursului, iedera albă, tisa etc. Arbore ocrotit, răspîndit sporadic în arcul Carpatic. 4) Către! Traista ciobanului (pl.). 5) Mă servesc. Larița, plantă ocrotită din Carpații românești (pl.). Trei din Cenad! 6) Feline. Bame amestecate! 7) Interjecție. Rîu în Ardeal, pe care se află Parcul dendrologic de la Simeria. Pom gol! 8) Rea! Plumb. Asin! Siberia de vest! 9) Tisa sau zîmbrul, specie considerată monument al naturii din Carpații noștri (pl.). Fotbalist. 10) Un manual neterminat! ...de munte, zburătoare ocrotită din munții noștri. 11) Îngrăditură. Măsură agrară. Acut. 12) Denumire generică atribuită plantelor și animalelor aflate pe cale de dispariție pe teritoriul țării noastre. Vorba ciorii...

DICȚIONAR: ARU, NVG, EAD, EMBA, AHI, SIB, MANU.

Laurian Buture, George Negrea,
Borzești

ȘAH

Controlul poziției

Alb — Re3, Db1, Ta1, Nf3, Cg3; pioni: a2, b2, c4, f4, h2;
Negru — Rg8, Dc7, Ng7, Cc6, Cf6; pioni: a7, b7, f5, g6, h7.

Negrul începe și cîștigă.

Soluția în numărul următor.

LA RUGBY

(Biverb: 9. 7)

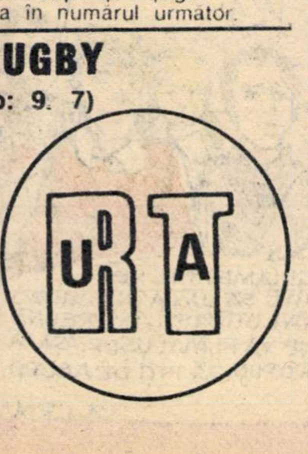

Radu Stoianov
Fundulea — Călărași

Care este numărul?

Se alege un alergător care se instalează la doi pași în fața celorlalți, așezați în linie dreaptă. Acesta, în taină, alege un număr de la 1 la 10. Jucătorii, rînd pe rînd, trebuie să ghicească numărul ales. Dacă ei rostesc un număr greșit, jucătorul le răspunde „Nu!". În caz contrar, începe de îndată cursa: jucătorul se întoarce și aleargă cît poate de repede spre o țintă stabilită dinainte la 20 de pași. Cel care a rostit numărul corect îl urmărește pe alergător ca să-i dea „leapșa" înainte ca acesta să ajungă la țintă. Dacă reușește, rolurile se inversează; dacă nu, sub aceeași formulă, jocul continuă.

Maria Mitrea

Ce v-a plăcut din acest număr?
Ce ați dori să mai publicăm?

CALEIDOSCOP

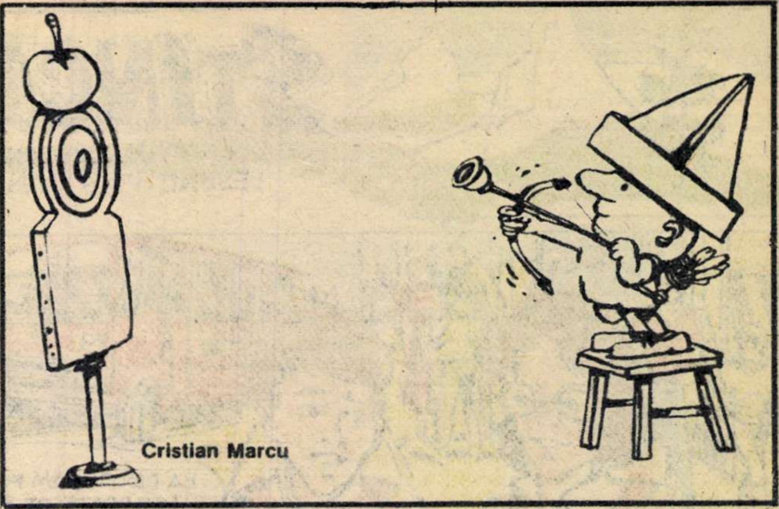

Cristian Marcu

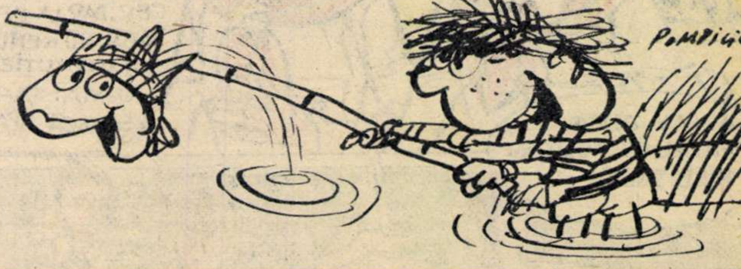

Recunoașteți obiectele?

Care din obiectele înfățișate in cele trei desene corespund cîte uneia din denumirile populare: codirlă, căuș, ciubăr, ciutură, chiup, cofă? Cunoașteți și intrebuințările lor?

Claudiu Vodă

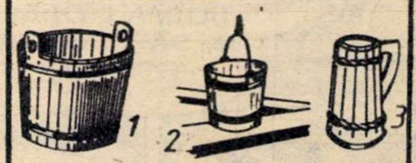

TICUȚĂ CEL UITUC

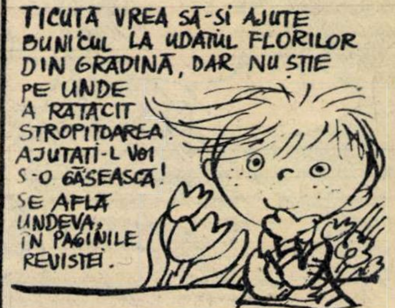
TICUȚĂ VREA SĂ-ȘI AJUTE BUNICUL LA UDATUL FLORILOR DIN GRĂDINĂ, DAR NU ȘTIE PE UNDE A RĂTĂCIT STROPITOAREA. AJUTAȚI-L VOI S-O GĂSEASCĂ! SE AFLĂ UNDEVA, ÎN PAGINILE REVISTEI.

DEZLEGĂRILE JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT

MARINĂREASCĂ: 1) Acasă. Vapor. 2) Cart. Babord. 3) Ols. Ma. Arce. 4) Șeic. Lentă. 5) T. Comandant. 6) Ap. Castor. I. 7) Al. Rt. N. Lm. 8) Sr. Re. Cacao. 9) Lina. Iv. Ain. 10) Ema. Îmbarca. 11) Petroliere.

ȘAH: 1. Tc8!! T:f2 2. D:h6 + R: g6 3. Th 8 mat. Dacă 1...h5 2. Dg5!, iar dacă 1... g5 2.7: g5 Dg6 3. C: e6!

ARITMOGRIF

1 = C; 2 = A; 3 = R; 4 = 1; 5 = 0; 6 = T; 7 = U; 8 = N; 9 = L; 10 = P; 11 = G; 12 = F; 13 = G.

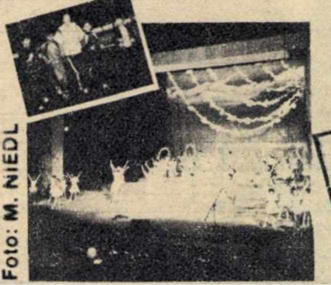

Foto: M. NIEDL

COPERTA NOASTRĂ

Invitata noastră: Alina Astafei.

Pionieri in Festivalul Național „Cîntarea României", pe scena Palatului Pionierilor și Șoimilor Patriei.

CUTEZĂTORII 15
Redacția revistelor pentru copii — București

REDACTOR ȘEF: ION IONAȘCU
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: OVIDIU ZOTTA

RESPONSABIL DE NUMĂR: ION SBARNEA; *PREZENTAREA ARTISTICĂ:* POMPILIU DUMITRESCU; *PREZENTAREA TEHNICĂ:* IOAN MIHĂESCU

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64-66

Materialele nepublicate nu se înapoiază. index 41836 12 pagini 1,50 lei

STÎNCA VULTURILOR

SCENARIU: CONSTANTIN DIACONU
DESENE: PUIU MANU

4

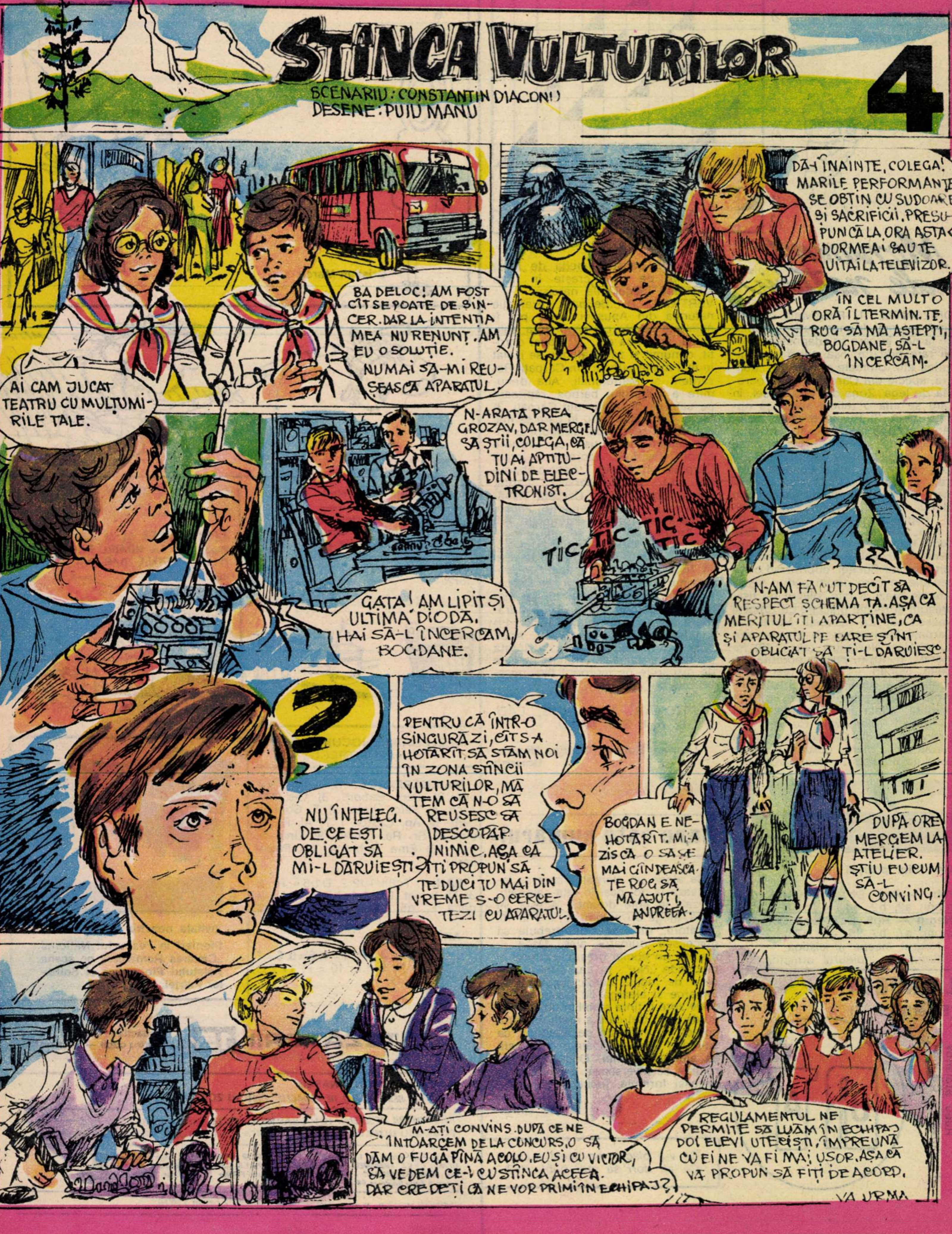

AI CAM JUCAT TEATRU CU MULȚUMIRILE TALE.
BA DELOC! AM FOST CÎT SE POATE DE SINCER. DAR LA INTENȚIA MEA NU RENUNȚ. AM EU O SOLUȚIE. NUMAI SĂ-MI REUȘEASCĂ APARATUL.
DĂ-I ÎNAINTE, COLEGĂ! MARILE PERFORMANȚE SE OBȚIN CU SUDOARE ȘI SACRIFICII. PRESUPUN CĂ LA ORA ASTA DORMEAI SAU TE UITAI LA TELEVIZOR.
ÎN CEL MULT O ORĂ ÎL TERMIN. TE ROG SĂ MĂ AȘTEPȚI, BOGDANE, SĂ-L ÎNCERCĂM.
GATA! AM LIPIT ȘI ULTIMA DIODĂ. HAI SĂ-L ÎNCERCĂM, BOGDANE.
N-ARATĂ PREA GROZAV, DAR MERGE. SĂ ȘTII, COLEGĂ, CĂ TU AI APTITUDINI DE ELECTRONIST.
TIC-TIC-TIC-TIC
N-AM FĂCUT DECÎT SĂ RESPECT SCHEMA TA. AȘA CĂ MERITUL ÎȚI APARȚINE, CA ȘI APARATUL PE CARE ȘÎNT OBLIGAT SĂ ȚI-L DĂRUIESC.
?
NU ÎNȚELEG. DE CE EȘTI OBLIGAT SĂ MI-L DĂRUIEȘTI?
PENTRU CĂ ÎNTR-O SINGURĂ ZI, CÎT S-A HOTĂRÎT SĂ STĂM NOI ÎN ZONA STÎNCII VULTURILOR, MĂ TEM CĂ N-O SĂ REUȘESC SĂ DESCOPĂR NIMIC. AȘA CĂ ÎȚI PROPUN SĂ TE DUCI TU MAI DIN VREME S-O CERCETEZI CU APARATUL.
BOGDAN E NEHOTĂRÎT. MI-A ZIS CĂ O SĂ SE MAI GÎNDEASCĂ. TE ROG SĂ MĂ AJUȚI, ANDREEA.
DUPĂ ORE MERGEM LA ATELIER. ȘTIU EU CUM SĂ-L CONVING.
M-AȚI CONVINS. DUPĂ CE NE ÎNTOARCEM DE LA CONCURS, O SĂ DĂM O FUGĂ PÎNĂ ACOLO, EU ȘI CU VICTOR, SĂ VEDEM CE-I CU STÎNCA ACEEA. DAR CREDEȚI CĂ NE VOR PRIMI ÎN ECHIPAJ?
REGULAMENTUL NE PERMITE SĂ LUĂM ÎN ECHIPAJ DOI ELEVI UTECIȘTI, ÎMPREUNĂ CU EI NE VA FI MAI UȘOR. AȘA CĂ VĂ PROPUN SĂ FIȚI DE ACORD.
VA URMA

ÎN SUMAR:

- *Sîntem copiii Epocii de aur*
- *De la comuniști învățăm cutezanța*
- *Festivalul Național „Cîntarea României“*
- *Limba noastră-i o comoară*
- *Istorie, cultură, civilizație*

BANCA de ONOARE

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

16

JOI, 20 APRILIE 1989,
ANUL XXIII (NR. 1 123)

CADRAN POLITIC

Poporul, întreaga noastră naţiune au urmărit cu viu interes, cu deplină satisfacţie şi mîndrie patriotică lucrările Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român – moment de importanţă istorică în dezvoltarea patriei noastre, în făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate. Desfăşurată în zilele de 12–14 aprilie, sub preşedinţia tovarăşului Nicolae Ceauşescu, plenara a dezbătut şi aprobat documente deosebit de importante pentru dezvoltarea economico-socială a ţării în acest cincinal şi pentru perioada viitoare, activitatea organelor şi organizaţiilor de partid în domeniul muncii organizatorice, ideologice şi politico-educative, precum şi activitatea internaţională a partidului. În cadrul plenarei, au fost aprobate măsurile în vederea pregătirii Congresului al XIV-lea al Partidului Comunist Român.

Participanţii la plenară, întregul nostru popor au luat cunoştinţă cu sentimente de bucurie şi deplină mîndrie patriotică de faptul că, la sfîrşitul lunii martie, România şi-a achitat integral datoria externă. Aceasta reprezintă un strălucit rezultat al politicii Partidului Comunist Român, al strategiei economice elaborată de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, al muncii eroice a harnicului nostru popor.

Aşa cum sublinia tovarăşul Nicolae Ceauşescu, plata în întregime a datoriei externe reprezintă o mare victorie a activităţii creatoare a întregii noastre naţiuni, deschide perspective minunate pentru înfăptuirea Programului partidului de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintare a României spre comunism.

Magistrala cuvîntare rostită, în încheierea plenarei, de către secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, constituie un document de excepţională însemnătate, orientînd cu clarviziune întregul proces de dezvoltare economico-socială în acest an şi în 1990, în cel de-al 9-lea plan cincinal, 1991–1995, şi în perspectiva anului 2000. Evidenţiind marile realizări ale poporului nostru în anii construcţiei socialiste, îndeosebi după Congresul al IX-lea, secretarul general al partidului a subliniat că transformarea României într-o ţară puternică, industrial-agrară, s-a înfăptuit pe baza creşterii permanente a forţelor de producţie, a ştiinţei şi culturii, prin dezvoltarea continuă a industriei, agriculturii, a celorlalte sectoare de activitate. În acest fel s-a asigurat ridicarea continuă a gradului de civilizaţie, a nivelului de trai material şi spiritual al întregii naţiuni. Elocvente din acest punct de vedere sînt şi schimbările calitative care s-au petrecut în dezvoltarea generală a judeţelor, oraşelor şi comunelor, transformările înnoitoare pe care le vor cunoaşte acestea în viitor, prin crearea unor condiţii tot mai bune de muncă şi viaţă tuturor cetăţenilor patriei.

Înfăptuirile remarcabile ale poporului nostru, îndeosebi din ultimii 24 de ani, asigură o bază trainică dezvoltării economico-sociale în perioada 1991–1995. În cel de-al 9-lea cincinal, România va intra într-o etapă nouă, de făurire a fazei superioare a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi de creare a condiţiilor necesare trecerii la afirmarea în viaţă a principiilor comuniste de muncă şi viaţă. În cincinalul 1991–1995, va continua dezvoltarea intensivă a industriei, agriculturii şi a celorlalte sectoare de activitate. Aşa cum sublinia secretarul general al partidului, dezvoltarea tuturor ramurilor economico-sociale se va baza pe cele mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii, ale noii revoluţii agrare. Se vor înfăptui neabătut programele de organizare şi modernizare a producţiei, punîndu-se un accent şi mai puternic pe ridicarea nivelului tehnic şi a calităţii tuturor produselor româneşti, pe sporirea competitivităţii acestora pe piaţa internă şi externă. Realizarea măreţelor obiective de dezvoltare economico-socială, de înflorire continuă a tuturor localităţilor patriei, necesită perfecţionarea continuă a cadrului larg democratic creat în ţara noastră, creşterea mai puternică a rolului organismelor muncitoreşti-revoluţionare, ridicarea necontenită a răspunderii revoluţionare a comuniştilor, a tuturor oamenilor muncii, pentru victoria socialismului şi comunismului. Întreaga activitate politică, organizatorică, ideologică va trebui să contribuie la întărirea continuă a Partidului Comunist Român, a unităţii şi forţei sale de acţiune în toate domeniile. Perfecţionarea conducerii socialismului – arăta tovarăşul Nicolae Ceauşescu –, democratizarea activităţii economico-sociale presupun întărirea rolului conducător al partidului, o strînsă unitate între partid şi popor, aceasta reprezentînd o necesitate obiectivă, garanţia supremă a mersului ferm înainte spre socialism şi comunism al ţării noastre.

În cadrul plenarei C.C. al P.C.R., al celorlalte organisme ale democraţiei muncitoreşti revoluţionare, al sesiunii Marii Adunări Naţionale, s-a dat o înaltă apreciere contribuţiei determinante, de inestimabilă valoare teoretică şi practică aduse de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu la elaborarea şi fundamentarea strategiei dezvoltării generale a ţării, la edificarea unei Românii puternice, libere, independente şi prospere. S-au exprimat, totodată, sentimente de aleasă stimă şi preţuire faţă de tovarăşa Elena Ceauşescu pentru aportul de însemnătate deosebită la înfăptuirea politicii partidului şi statului nostru.

Urmînd neabătut orientările şi îndemnurile secretarului general al partidului, comuniştii, toţi oamenii muncii din patria noastră îşi reafirmă angajamentul revoluţionar de a înfăptui exemplar hotărîrile adoptate de Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român, de a acţiona cu fermitate pentru îndeplinirea, la un înalt nivel de calitate şi eficienţă, a planului pe acest an şi pe întregul cincinal, întîmpinînd, astfel, cu noi realizări, ziua de 1 Mai, cea de-a 45-a aniversare a revoluţiei de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă şi cel de-al XIV-lea Congres al Partidului Comunist Român.

> **Pentru prima dată în istoria sa îndelungată, România nu mai are nici o datorie externă, nu mai plăteşte tribut nimănui şi este cu adevărat independentă — şi economic, şi politic!**
>
> **NICOLAE CEAUSESCU**

Conducătorului iubit

Omagiu cald conducătorului iubit
Ce-nalță-n vatră, tot mai mîndră, țara,
Statornicind pe plaiu-n veci unit,
Prin muncă avîntată, primăvara!

Nu este colț în care bucuria
Să nu-și deschidă floarea în lumină,
Un cînt de pace este România
Și un poem e bolta ei senină.

Avînd cîrmaci de geniu pe Omul ce-l iubim,
Partidul ne deschide zări supreme,
De-aceea noi cu dragoste-l cinstim,
Urcînd cu el biruitori prin vreme.

MARIANA MARIN, clasa a VI-a A,
Cenaclul „Petale de lumină",
Școala nr. 29, Galați.

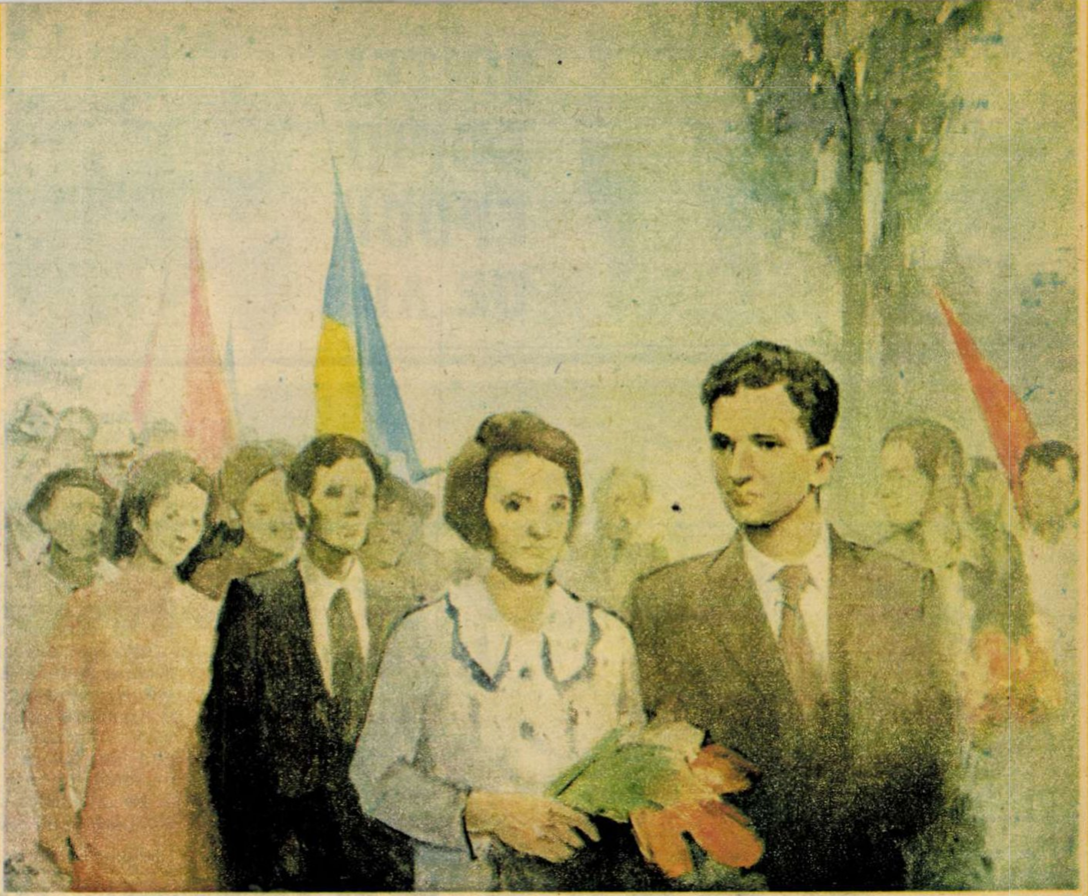

LUMINOASE PAGINI DE EROISM MUNCITORESC

Sărbătorind, în acest prag de mai, împlinirea a 50 de ani de la marea demonstrație patriotică, antifascistă și antirăzboinică de la 1 Mai 1939, precum și 100 de ani de la declararea zilei de 1 Mai ca zi a solidarității internaționale a celor ce muncesc, poporul român cinstește bogatele tradiții revoluționare ale clasei noastre muncitoare, lupta eroică a Partidului Comunist Român împotriva inegalității și asupririi sociale, a fascismului și războiului, pentru apărarea independenței și suveranității naționale, pentru transformarea revoluționară a societății românești. Evocînd aceste evenimente, înscrise cu litere de aur în marea carte a istoriei patriei, oamenii muncii din țara noastră, întreaga națiune română aduc înalt omagiu tovarășului Nicolae Ceaușescu, ilustrul conducător al partidului și statului, Erou între eroii neamului, proeminentă personalitate a vieții politice internaționale, a cărui activitate revoluționară de aproape șase decenii este consacrată, sub flamurile gloriosului nostru partid comunist, înfăptuirii supremelor aspirații ale poporului, victoriei socialismului pe pămîntul scump al patriei. Poporul nostru aduce, deopotrivă, un vibrant omagiu tovarășei Elena Ceaușescu, militant de frunte al partidului și statului nostru, savant de largă reputație internațională, pentru îndelungata și neprețuita activitate revoluționară dedicată binelui și fericirii poporului, propășirii patriei socialiste.

Istoria sărbătoririi zilei de 1 Mai în România reprezintă o strălucită ilustrare a eroismului muncitoresc, a atașamentului său față de idealurile dreptății și libertății sociale, a abnegației și dăruirii revoluționare în lupta pentru înlăturarea vechii orînduiri, pentru trecerea la edificarea noii societăți, socialiste.

De-alungul istoriei sale, ziua de 1 Mai a fost transformată de clasa noastră muncitoare într-o zi de puternică luptă revoluționară, de contestare hotărîtă a nedreptelor alcătuiri sociale și politice ale orînduirii burgheze, de exprimare viguroasă a opțiunilor ferme pentru o lume mai bună și mai dreaptă, pentru socialism. Clasa noastră muncitoare a sărbătorit, printre cele dintîi în lume, ziua de 1 Mai, imprimîndu-i caracterul unei manifestări revoluționare viguroase, în care s-a dat glas speranțelor de mai bine ale celor care prin munca lor, prin truda minții și brațelor lor, erau făurarii întregii avuții sociale, voinței lor de a asigura edificarea unei societăți întemeiate pe respectul profund și deplin al muncii și al celor ce muncesc. Toate aceste adevăruri ilustrate de-a lungul anilor de sărbătorirea zilei de 1 Mai și-au aflat cea mai înaltă expresie în desfășurarea marii demonstrații patriotice, antifasciste și antirăzboinice de la 1 Mai 1939, în pregătirea și organizarea căreia tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu au avut un rol determinant.

Era o perioadă istorică grea pentru poporul român. Politica agresivă a statelor fasciste și revizioniste amenința grav independența și integritatea teritorială a României. În aceste împrejurări, Partidul Comunist Român a chemat întreg poporul, pe toți cei cărora le erau aproape de inimă prezentul și viitorul patriei, să se ridice la luptă, să-și unească energiile într-un larg cuprinzător front popular, capabil să înfrunte orice tentativă de agresiune. În acest spirit a acționat partidul pentru pregătirea sărbătoririi zilei de 1 Mai 1939, pentru transformarea ei într-o puternică manifestare a stării de spirit antifasciste a poporului, a voinței sale de a apăra cu orice preț hotarele primejduite ale patriei. Munca politico-organizatorică amplă, desfășurată în acest context de partidul comunist, a vizat activizarea politică a unor largi forțe sociale, realizarea unității de acțiune a clasei muncitoare. Sub semnul acestor imperative au avut loc pregătirea, organizarea și desfășurarea marii demonstrații de la 1 Mai 1939, acțiune în conducerea căreia partidul îl desemnase pe tovarășul Nicolae Ceaușescu. Această nouă și importantă însărcinare pe care i-o încredința partidul reprezenta o elocventă expresie a marii prețuiri de care se bucură în cadrul mișcării comuniste, pentru eroica sa activitate revoluționară, pentru înaltele virtuți morale și politice probate cu statornicie în lupta condusă de partid: abnegație și dăruire revoluționară, inepuizabilă putere de muncă, clarviziune și maturitate în gîndire, dîrzenie și neînfricare, forță de înrîurire a conștiințelor, capacitate organizatorică, nestrămutată încredere în justețea cauzei pentru care acționa.

O contribuție deosebit de importantă în organizarea și desfășurarea marii demonstrații a avut tovarășa Elena Ceaușescu, aflată pe atunci în fruntea comisiei pentru reorganizarea activității U.T.C. dintr-unul din sectoarele Capitalei, purtînd în rîndurile tineretului cuvîntul, chemările vibrante ale partidului comunist, mobilizînd tînăra generație la acțiune antifascistă hotărîtă.

Activitatea desfășurată de partidul comunist pentru organizarea sărbătoririi zilei de 1 Mai 1939 sub semnul marilor imperative ale acestui moment istoric a rodit bogat, manifestările muncitorești de acum cinci decenii transformîndu-se într-o viguroasă bătălie revoluționară cu caracter patriotic, antifascist și antirăzboinic. Prin toate acestea, ziua de 1 Mai 1939 se înscrie în istoria țării ca un moment de seamă, ca o ilustrare a potențialului revoluționar și patriotismului fierbinte al clasei noastre muncitoare, a poporului român.

SÎNTEM COPIII EPOCII DE AUR

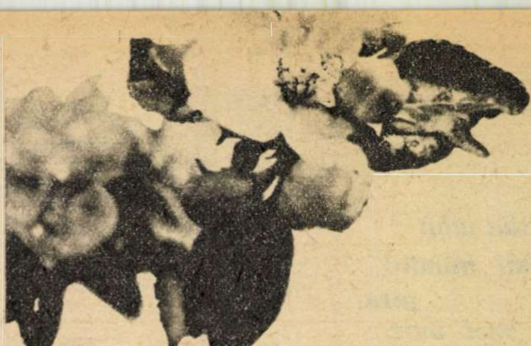

FLORILE PRIETENIEI

Creată din inițiativa secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, Organizația Șoimii Patriei — organizația de masă a copiilor preșcolari și a școlarilor din clasa I — contribuie la educarea patriotică, socialistă a celei mai tinere generații, în spiritul dragostei și respectului față de patrie, partid și popor.

Ca membri ai Organizației Șoimii Patriei, copiii cunosc trecutul glorios al poporului nostru, tradițiile de luptă revoluționară ale clasei muncitoare, ale Partidului Comunist Român. Încă de la vîrste fragede, ei învață să prețuiască mărețele realizări din patria noastră, obținute în anii socialismului, să iubească munca, să fie harnici și curajoși.

Pionierilor patriei le-a fost încredințată sarcina de a îndruma activitatea prietenilor lor mai mici. Împreună — șoimi ai patriei și pionieri — participă la frumoase și bogate activități, menite să contribuie la pregătirea și formarea viitorilor cetățeni de nădejde ai țării.

Așezați în jurul măsuțelor, Manuela, Georgiana, Georgel, Alin și ceilalți șoimi ai patriei din grupa mare a Grădiniței nr. 9, Tg. Jiu pictează. Cu ajutorul pensulelor, prichindeii fac ca acuarelele din cutiile înșirate pe măsuțe să ia cele mai diferite chipuri: o căsuță în fața căreia au înflorit trandafirii, pacea întruchipată de un porumbel, un pom încărcat cu mere mari, roșii... Copiii lucrează concentrați și cu toate acestea privirile lor se îndreaptă din cînd în cînd spre ușă, semn că așteaptă pe cineva. Și cînd ușa se deschide, în sfîrșit, iar în pragul ei apare un pionier, purtînd sub braț o carte mare, un cor de glasuri subțirele și gingașe izbucnește:

— Lucian! A venit Lucian!

Pe chipurile tuturor se citește o mare bucurie.

Cine este Lucian? De ce a venit el, astăzi, printre cei din grupa mare? Răspunsul îl poate da oricare dintre șoimii patriei care pictau meticuloși, pînă în clipa sosirii acestuia.

Pionierul Lucian Șega de la Școala nr. 12 din municipiu este unul dintre numeroșii prieteni, cu cravată de pionier, ai șoimilor patriei de la Grădinița nr. 9. Ceea ce nu știu ei încă, deoarece sînt prea mici, e faptul că Lucian e un pasionat de matematică, fizică și chimie, care se numără an de an printre participanții la concursurile pe materii. Anul acesta, de pildă, a reprezentat școala la etapa pe țară a concursului de chimie, iar de la concursul de matematică „Traian Lalescu", desfășurat la Deva, s-a întors cu locul I.

Șoimii patriei s-au apropiat mult de Lucian pentru felul de a fi prietenos, pentru vorba lui caldă, pentru poveștile frumoase pe care le citește copiilor din grupă, de fiecare dată cînd vine la ei. Acum, de pildă, le-a adus cartea „Povestiri istorice" de Dumitru Almaș. Veseli, se adună în jurul lui și după ce au admirat ilustrațiile bogat colorate din carte s-au așezat cuminți pe scăunele. Și Lucian a început să le citească o povestire din care șoimii patriei află cine au fost dacii și romanii. După atenția cu care este urmărită lectura, îți poți da seama repede cît de interesante li se par toate întîmplările petrecute cu atîtea secole în urmă, întîmplări care vorbesc despre istoria patriei. Dar cîte lucruri interesante n-au învățat ei de la prietenii lor, pionierii de la Școala nr. 12?

Marilena Gîlcescu, de pildă, i-a învățat o frumoasă poezie despre patrie. Într-una din zile, Lucian și-a desfăcut cravata de pionier de la gît, a așezat-o cu grijă pe masă și a început să le explice ce simbolizează roșul cravatei și tricolorul de pe marginile ei. El le-a povestit apoi despre o mulțime de fapte frumoase prin care pionierii din detașamentul lui își cinstesc cravata de pionier.

Într-una din zile, cînd primăvara dăduse primele semne, împreună cu pioniera Ana Maria Pescaru au făcut o frumoasă călătorie în lumea plantelor. Ana Maria le-a adus la grădiniță un ghiveci în care se afla o mușcată înflorită. A așezat-o cu grijă pe o măsuță și le-a vorbit despre alcătuirea ei. Apoi a început să scoată ușurel pămîntul din jurul rădăcinii, astfel încît copiii să poată admira planta în întregime: rădăcina, tulpina, frunzele și florile. Și ca să lămurească cît mai bine lucrurile, Ana Maria i-a invitat în grădină pentru a face împreună un experiment. Au luat o lopățică, o stropitoare și, stăpîniți de curiozitate, au pornit împreună cu Ana Maria în grădină. La capătul unui strat, Ana Maria a făcut în pămînt trei mici scobituri, atît cît să încapă în ele cîte o plantă. Din tufa de mușcată desprinse cu grijă un lăstar, iar din capătul unei crenguțe a rupt o inflorescență ce-și desfăcea delicat umbreluța roz.

— Vedeți? Aici avem o planta cu rădăcină, aici doar un lăstar, lipsit de rădăcină, iar dincoace o floare. Le vom așeza în pămînt pe fiecare dintre ele și le vom îngriji pe toate la fel, în fiecare zi. Cine se oferă să le ude?

O mulțime de mînuțe se ridicară. Cînd peste cîteva zile Ana Maria a venit din nou la grădiniță, însoțită de micii ei prieteni a dat o raită la stratul pe care făcuseră împreună experimentul. Georgiana și Alin se apropiară de ea să-i spună că, de fapt, ei știu de pe-acum ce s-a întîmplat acolo. Dimineața cînd mămicile îi aduceau la grădiniță, ei le trăgeau de mînă spre locul doar de ei știut ca să vadă ce fac cele trei mușcate. Cum toți copiii se aflau însă în jurul ei, o urmară și ei liniștiți. Cînd au ajuns au început să privească și să asculte. Iată că razele blînde ale soarelui, ca și apa pe care copiii le-o oferiseră, împreună cu tovarășa educatoare, din belșug, au făcut ca atît mușcata cu rădăcină, cît și lăstarul să se răsfețe acum în fața lor proaspete și surîzătoare. În patul umed și cald pe care-l oferea solul lăstarului îi mijiseră rădăcini nevăzute, făcînd să se nască o nouă plantă care va înflori. Doar umbreluței cu flori roz nici soarele și nici apa nu mai putuseră să-i ajute cu nimic. Acum ședea în fața lor tristă și ofilită, gata să se usuce. Din explicațiile Anei Maria toți au înțeles ce rol însemnat are rădăcina în viața fiecărei plante. Și au mai înțeles că toate plantele, ca să trăiască și să înflorească, au nevoie de apă, de soare, de îngrijire.

De la pionierii Ana Maria Pescaru, Lucian Șega, ca și Marilena Gilescu, Eremia Pisc, Maria Anca, șoimii patriei de la Grădinița nr. 9, Tg. Jiu au aflat o mulțime de lucruri interesante și folositoare.

Acum șoimii din grupa mare așteaptă cu nerăbdare excursia la Întreprinderea Electromagnetica din Rovinari unde muncesc și mulți dintre părinții lor. Cu toții doresc ca ziua aceea să fie de neuitat. Cîntecele despre copilăria lor fericită, poeziile și dansurile populare pe care le vor interpreta împreună cu pionierii, vor constitui nu numai o frumoasă surpriză pentru gazdele în mijlocul cărora se vor afla, ci și o expresie a prețuirii cu care copiii îi privesc pe cei care prin munca lor contribuie la înflorirea patriei scumpe.

ECATERINA ROȘCA

Foto: **MIHAI NIEDL**

TELEGRAMA ADRESATĂ TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU

secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România

de participanţii la Sesiunea de comunicări consacrată aniversării a 40 de ani de la crearea Organizaţiei Pionierilor

Mult iubite şi stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu,

Participanţii la Sesiunea de comunicări, organizată cu prilejul aniversării a 40 de ani de la crearea primelor detaşamente de pionieri, consacrată contribuţiei dumneavoastră inestimabile la fundamentarea, orientarea şi îndrumarea activităţii Organizaţiei Pionierilor, la educarea comunistă, patriotică, în spirit revoluţionar a tinerei generaţii, vă exprimă, mult iubite şi stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, sentimentele de aleasă preţuire şi profund respect, dumneavoastră, ilustru conducător al partidului şi statului, ctitor al României socialiste moderne, Erou între eroii neamului, genial gînditor şi om politic de înalt prestigiu internaţional, pentru nobila şi exemplara dumneavoastră activitate de înflăcărat patriot revoluţionar pusă cu neasemuită abnegaţie în slujba înfăptuirii idealurilor de libertate şi progres ale poporului român, ridicării patriei noastre scumpe pe trepte tot mai înalte de glorie şi măreţie, afirmării ei libere, independente şi suverane în rîndul naţiunilor lumii.

Desfăşurîndu-se în atmosfera de înaltă angajare patriotică, generată de magistrala dumneavoastră cuvîntare la Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român, cutezător program de muncă şi luptă revoluţionară, de o înaltă valoare teoretică şi practică, sesiunea de comunicări reprezintă un nou prilej ca, în numele milioanelor de copii ai României socialiste — şoimi ai patriei, pionieri şi şcolari — şi al cadrelor ce le îndrumă activitatea, să vă aducem cele mai calde mulţumiri pentru grija şi dragostea părintească cu care înconjuraţi zi de zi copiii ţării, recunoştinţa fără margini pentru minunatele condiţii de muncă, viaţă şi învăţătură ce le sînt asigurate în vederea creşterii, educării şi formării lor multilaterale, ca viitori constructori ai socialismului şi comunismului în patria noastră.

Gîndurile şi sentimentele de fierbinte dragoste şi recunoştinţă, de aleasă stimă şi preţuire ale purtătorilor cravatei roşii cu tricolor se îndreaptă, totodată, către tovarăşa academician doctor inginer Elena Ceauşescu, eminent om politic şi de stat, savant de largă recunoaştere internaţională, pentru prodigioasa activitate ce o desfăşoară, cu pasiune şi înaltă competenţă, în elaborarea şi înfăptuirea programelor de dezvoltare multilaterală a patriei, pentru contribuţia strălucită ce o aduce la înflorirea ştiinţei, învăţămîntului, artei şi culturii româneşti, pentru grija şi atenţia deosebite cu care ocroteşte copilăria, creşterea şi formarea multilaterală pentru muncă şi viaţă a tinerelor vlăstare ale patriei noastre socialiste.

Cu profundă mîndrie patriotică şi satisfacţie, cea mai tînără generaţie a ţării a luat cunoştinţă de marea izbîndă a poporului român, sub conducerea partidului comunist — lichidarea datoriei externe — şi exprimă aleasă recunoştinţă şi nemărginită preţuire faţă de conducătorul de geniu al României socialiste, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al partidului, preşedintele Republicii.

Aniversarea Organizaţiei Pionierilor în preajma împlinirii a 50 de ani de la marea demonstraţie patriotică, antirăzboinică şi antifascistă de la 1 Mai 1939 — luminoasă pagină a luptei poporului român, a clasei noastre muncitoare pentru dreptate socială şi naţională — reprezintă pentru cea mai tînără generaţie a ţării o minunată posibilitate de a evoca şi omagia, cu profund respect şi fierbinte mîndrie patriotică, rolul dumneavoastră hotărîtor, mult iubite şi stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, al mult iubitei şi stimatei tovarăşe Elena Ceauşescu, în organizarea şi desfăşurarea luptei revoluţionare împotriva fascismului şi războiului, pentru libertatea, independenţa şi suveranitatea patriei, pentru edificarea noii societăţi pe pămîntul României.

La cea de-a 40-a aniversare, Organizaţia Pionierilor se prezintă ca un detaşament puternic, cu o bogată experienţă în procesul educării comuniste, revoluţionare, patriotice a pionierilor şi şoimilor patriei. Toate realizările obţinute de Organizaţia Pionierilor sînt indisolubil legate de neobosita şi strălucita dumneavoastră activitate de îndrumare permanentă şi nemijlocită, de îndemnurile şi indicaţiile pe care le-aţi dat organizaţiei revoluţionare a copiilor, pentru ca aceştia să se pregătească temeinic, să preia şi să ducă mai departe făclia progresului material şi spiritual al ţării, pentru ridicarea ei necontenită pe cele mai înalte trepte ale civilizaţiei comuniste.

A rămas profund înscris în conştiinţa şi inima tinerelor vlăstare momentul în care dumneavoastră, mult iubite şi stimate tovarăşe secretar general Nicolae Ceauşescu, aţi investit cu o nouă şi înaltă semnificaţie cravata pionierească, dăruindu-ne marea cinste de a avea în culorile sale, alături de roşul drapel al partidului comunist, culorile tricolorului românesc, încredinţîndu-ne astfel răspunderea care ne va însufleţi mereu, aceea de a munci şi trăi în spirit revoluţionar, patriotic, după exemplul înaintat al comuniştilor.

Şoimii patriei, cei mai tineri cetăţeni ai României socialiste, vă sînt adînc recunoscători pentru crearea organizaţiei copilăriei lor fericite — Organizaţia Şoimii Patriei —, pentru mîndria şi cinstea pe care le-aţi conferit-o, de a se numi „şoimi voinici", de a purta lîngă inimă tricolorul românesc, de a învăţa să-şi iubească patria, să crească în dragoste şi respect faţă de muncă, cinste, adevăr şi omenie.

Noi, copiii Epocii de aur a României socialiste — „Epoca Nicolae Ceauşescu" — ştim că tot ceea ce s-a înfăptuit şi se înfăptuieşte în perioada inaugurată de istoricul Congres al IX-lea al Partidului Comunist Român, care, prin voinţa întregii naţiuni, v-a ales în suprema funcţie de secretar general al partidului, se datoreşte prodigioasei dumneavoastră activităţi revoluţionare, înţelepciunii şi clarviziunii ştiinţifice cu care conduceţi destinele României socialiste, neasemuitului patriotism cu care vă dedicaţi întreaga viaţă realizării celor mai nobile idealuri ale poporului nostru bunăstării şi fericirii tuturor fiilor patriei.

Cu mîndria de a fi contemporani Epocii de aur a României socialiste, vă mulţumim fierbinte, iubit conducător, pentru anii fericiţi pe care îi trăim, pentru minunatele condiţii de viaţă, muncă şi învăţătură ce ne sînt asigurate prin înalta dumneavoastră grijă, pentru soarele păcii, care ne ocroteşte copilăria şi viitorul luminos pe care ni-l făuriţi.

Conştienţi că împlinirea aspiraţiilor noastre cutezătoare, înfăptuirea visului de aur al omenirii — comunismul —, sînt indisolubil legate de asigurarea şi menţinerea păcii pe Pămînt, vă aducem cel mai vibrant omagiu, exprimînd sentimentele noastre de aleasă cinstire şi preţuire faţă de prodigioasa dumneavoastră activitate internaţională, desfăşurată cu exemplar umanism şi înaltă răspundere, pentru pace şi dezarmare, pentru o lume mai bună şi mai dreaptă pe planeta noastră, activitate prin care daţi o nouă şi semnificativă strălucire vocaţiei legendare de pace a românilor, prestigiului patriei noastre în lume.

În deplină unitate de gînd şi faptă cu întregul nostru popor, noi, pionierii şi şoimii patriei, toţi copiii României, vă asigurăm solemn că, urmînd neabătut exemplul dumneavoastră luminos de dăruire revoluţionară pentru înaintarea neabătută a naţiunii române pe calea dezvoltării libere, independente şi demne, ne angajăm plenar să creştem, să învăţăm şi să muncim exemplar, animaţi de dorinţa şi hotărîrea arzătoare de a ne integra cu fermitate, cutezanţă şi spirit revoluţionar în atmosfera de grandioase transformări socialiste ale patriei, magistral ilustrate de realităţile acestui timp glorios, atît de bogat în semnificaţii şi realizări.

Exprimînd încă o dată adînca şi neţărmurita recunoştinţă a pionierilor, şcolarilor şi şoimilor patriei, a cadrelor care le îndrumă activitatea, pentru condiţiile minunate asigurate copilăriei fericite din patria noastră, permiteţi-ne, mult iubite şi stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, să vă aducem omagiul fierbinte al întregii generaţii tinere a României socialiste şi să vă urăm, din adîncul inimilor, dumneavoastră şi mult iubitei şi stimatei tovarăşe Elena Ceauşescu, multă sănătate şi putere de muncă, noi şi strălucite realizări în grandioasa activitate pe care o desfăşuraţi pentru edificarea noii societăţi în România, ani mulţi şi fericiţi spre binele şi prosperitatea naţiunii române, spre triumful păcii şi progresului în întreaga lume.

**PARTICIPANŢII LA SESIUNEA DE COMUNICĂRI
ORGANIZATĂ CU PRILEJUL ANIVERSĂRII A 40 DE ANI
DE LA CREAREA ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR**

Cu ocazia celei de-a 40-a aniversări a creării Organizaţiei Pionierilor, sîmbătă a avut loc în Capitală sesiunea de comunicări „Rolul hotărîtor al tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, în fundamentarea, orientarea şi îndrumarea activităţii Organizaţiei Pionierilor ca şcoală de educare şi formare comunistă, patriotică, revoluţionară a celei mai tinere generaţii a patriei".

Au luat parte activişti de partid şi de stat, ai organizaţiilor de masă şi obşteşti, tineri, pionieri, cadre didactice.

Desfăşurată în atmosfera de fermă angajare şi intensă muncă creatoare generată de magistrala cuvîntare a secretarului general al partidului la recenta Plenară a C.C. al P.C.R., sesiunea a oferit tuturor participanţilor. Organizaţiei Pionierilor prilejul de a-şi exprima mîndria patriotică faţă de importanta realizare a ţării noastre — plata completă a datoriei externe, care se înscrie în bilanţul marilor înfăptuiri ale glorioasei epoci intrate în conştiinţa naţiunii sub numele ilustrului ei ctitor, „Epoca Nicolae Ceauşescu", de a susţine, împreună cu toţi cetăţenii patriei, propunerea de a nu se mai apela la credite străine, de a se asigura întreaga dezvoltare a României prin mijloace proprii, printr-o largă colaborare internaţională.

Cu bucuria în suflet de a trăi în aceşti ani înfloritori, cele mai tinere vlăstare ale patriei au dat glas hotărîrii ferme de a duce mai departe tradiţiile revoluţionare ale Organizaţiei Pionierilor, de a învăţa şi munci exemplar, de a se pregăti şi deveni oameni de nădejde, demni de măreţia acestui timp eroic, de viitorul comunist al patriei.

Într-o atmosferă de vibrant entuziasm, participanţii la sesiune au adresat o telegramă tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România.

estivalul Național „Cîntarea României“

COPIII ȘI ARTELE

Acest aprilie, atît de fastuos înveșmîntat în verdele înfrunzirii și troienit de flori, este aureolat și de sărbătoarea celor ce întruchipează însăși primăvara, tineretea țării - copiii, pionierii. Dar iată că tot în acest aprilie aniversar, anotimpul vîrstei lor entuziaste a inundat și scenele marilor competiții din cadrul etapei republicane a Festivalului Național „Cîntarea României“. Reuniți într-o desfășurare de forțe impresionantă, acești mii și mii de pionieri, care au evoluat sub cupola sălilor de spectacole din toate județele țării, au înregistrat succese care fac dovada unui potențial artistic bogat și valoros. Fapt pe care ni l-au confirmat și concurenții individuali, și formațiile artistice ale Palatului Pionierilor și Șoimilor Patriei.

Cu o grație, sensibilitate și expresivitate impresionante, componentele formației de dans românesc contemporan au întruchipat, printr-o sugestivă alegorie, unirea Țărilor Române sub aceeași stemă, sub faldurile tricolorului care se înalță triumfal în finalul acestui moment coregrafic de excepție prin concepție și realizare. „Ritmuri vechi și ritmuri noi“, „Flori de zîmbet din album“, „Jucării în 2000“, „Roboții“ au făcut parte din remarcabilul repertoriu de concurs al multilaureatului ansamblu de dansuri „Primăvara“.

Numeroșii membri ai multilaureatului ansamblu de cîntece și dansuri populare „Românașul“ au inundat pur și simplu scena, în finalul acestui spectacol-concurs, cu strălucirea costumelor și ritmurile melodiilor și jocurilor coborîte de pe meleagurile Moldovei sau Vîlcei, Doljului sau Sibiului, nelipsind, bineînțeles, tradiționalul „Călușˮ. Felicitări lor și tuturor tinerilor artiști care în această nouă ediție a festivalului au demonstrat că, prin muncă pasionată, perseverentă, prin cultivarea realului lor talent creator și interpretativ, pot urca pe cel mai înalt podium al afirmării artistice.

ILEANA PIȚA

* * *

ARMONII DE IMAGINI ȘI CULORI

De curind, la „Muzeul Satului şi de Artă Populară“, nenumăraţi vizitatori au admirat o expoziţie de tapiserie care a reunit 67 de lucrări ale purtătorilor cravatei roşii cu tricolor de la Casa Pionierilor şi Şoimilor Patriei din Sectorul 2 al Capitalei.

53 de premii republicane, mai multe expoziţii municipale (găzduite de Teatrul Naţional, Muzeul Colecţiilor, Casa Corpului Didactic, Muzeul Satului şi de Artă Populară), expoziţii colective in Reşiţa, Suceava, Deva incununează bucuria unei munci perseverente.

Aceşti creatori de frumos sint indrumaţi cu pasiune şi competenţă de către tovarăşa profesoară Aritina Călinescu, **care i-a invăţat ABC-ul tradiţional şi modern al tapiseriei. I-a inturnat spre nesecatul izvor de inspiraţie al artei noastre populare. Motive străbune, din diferite zone folclorice ale ţării, sint reinsufleţite de ei in ţesătura executată cu fineţe, cu adevărată măiestrie.**

Cum au ajuns la această performanţă? Aşezindu-se in faţa gherghefului, au invăţat să urzească firele de bumbac în poziţia verticală, după cartonul-proiect, să monteze cartonul distanţier pentru franjuri, atunci cind este cazul. Apoi a fost necesară deprinderea mai multor modalităţi de lucru. Au inceput cu cea mai veche — tehnica scoarţei —, invăţind să aleagă peste fire, printre fire şi pe sub fire cu vergeaua. A urmat tehnica scăzutului in linie curbă, preluată din vechile scoarţe olteneşti, de fapt o fază premergătoare tapiseriei propriu-zise. Au aflat că, imbinind tehnica scoarţei cu tehnica persan, pot utiliza o gamă largă de felurite noduri. La prima vedere, tehnica nodurilor duble li s-a părut foarte dificilă şi migăloasă. Rîndurile de noduri trebuiau alternate neapărat cu rînduri de bătală (o ţesătură simplă) pentru a le susţine. Firesc, au deprins şi o tehnică foarte modernă, cu caracter pur decorativ, o tehnică a combinaţiilor de innodări artistice, adică de răsuciri şi impletiri de fire in diferite poziţii, forme, de imbinări armonioase de fire colorate.

Iată insa ca, stăpinind tehnicile de lucru, muncind laolaltă cu rîvnă, talentul lor ni se dezvăluie, aducind cu sine bucuria izbinzii: lucrări frumoase. Şi nu numai atit. Pionierii se mindresc cu o noutate. Folosind o modalitate modernă de lucru, imbinind tehnicile scoarţei şi persanului, intr-un stil personal, au realizat carpete cu chenare şi motive propriu-zise in relief, deosebit de originale.

Rezultatele obţinute ii stimulează, ii ambiţionează continuu. Mulţi dintre ei trăiesc o bucurie plină de frumuseţe lucrind şi acasă, din dorinţa de a desena şi colora mai sugestiv proiectul (schiţa) ce urmează să prindă viaţă in „ţesătura“ firelor de lină, de a folosi cu mai mare uşurinţă şi indeminare orice tehnică de lucru. Fiecare dintre ei ar putea alcătui o mică expoziţie personală. Lucrările acestea se dovedesc a fi adevărate armonii de imagini şi culori. De fapt, in ele se află şi o părticică din sufletul lor curat de copil.

Deşi sint de virste diferite, pe toţi ii caracterizează, in egală măsură, şi înzestrarea artistică, şi hărnicia. Iată doar cîţiva autori, deţinători de premii I la Festivalul Naţional „Cîntarea României“ şi la Concursul de tapiserie „Tineri creatori“ din cadrul decadei meşterilor consacraţi: Ana Maria Rotariu **(cl. a VIII-a),** Cristina Raclau **(cl. a VII-a),** George Vijelie **(cl. VIII-a),** Gheorghe Daniel **(cl. a VII-a),** Georgeta Ştefan **(cl. a V-a),** Ana Maria Sileanu **(cl. a IV-a),** Nicolae Marcu **(cl. a III-a),** Andreea Sandu **(cl. a VII-a),** Augusta Ghitan **(cl. a VII-a).**

Dacă doriţi, dragi cititori, să aflaţi mai multe lucruri despre aceşti pionieri talentaţi şi lucrările lor, vizitaţi-i sau scrieţi-le chiar la cercul lor de tapiserie. Veţi avea ce invăţa şi admira!

MARIA MITREA

Important

Vă reamintim: concursul nostru „Paleta de aur“ este in plină desfăşurare!

Trimiteţi lucrările, pentru prima etapă a concursului, pînă la data de 15 august, pe adresa: Redacţia „Cutezătorii“, Piaţa Scinteii nr. 1, Sector 1, oficiul poştal 33, Bucureşti. Nu uitaţi să treceţi pe lucrări toate datele: titlul, numele, prenumele, şcoala, clasa, localitatea, strada, numărul, judeţul, codul poştal.

Vă puteţi alege subiecte de pretutindeni: din viaţa şcolară, de acasă, din şantiere şi intreprinderi, de pe ogoare. De asemenea puteţi realiza peisaje, flori, portrete, compoziţii etc. Aceste flori pot fi executate in orice tehnică sau gen artistic: desen in tuş, acuarelă, guaşă, tempera, carioca, ulei, tapiserie, broderie, pictură pe sticlă, gravură, sculptură.

Se vor acorda frumoase premii in obiecte, menţiuni, diplome pentru talent şi fantezie şi alte insemne „Cutezătorii“.

Vă urăm succes!

40 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Purtăm cu noi raze de soare

**Purtăm în gind o primăvară,
O zi a visului curat,
Cînd noi, către partid și țară,
Pionierește am jurat!**

**Purtăm o zi a înfloririi,
A pasului cutezător,
Comoara muncii și-a gîndirii
Să-ți dăruim, viteaz popor!**

**Purtăm prin ani o zi...
Și iată, noi generații o trăiesc,
Cu roșul steag prins în cravată
Și tricolorul românesc.**

LIDIA CONSTANTINESCU

PIONIERI ÎN ANII DE LUMINĂ

Sala Mică a Palatului R.S.R. a găzduit, în ziua de 11 aprilie, adunarea jubiliară a purtătorilor cravatei roșii cu tricolor din Capitală consacrată aniversării a patru decenii de la crearea primelor detașamente de pionieri din România.

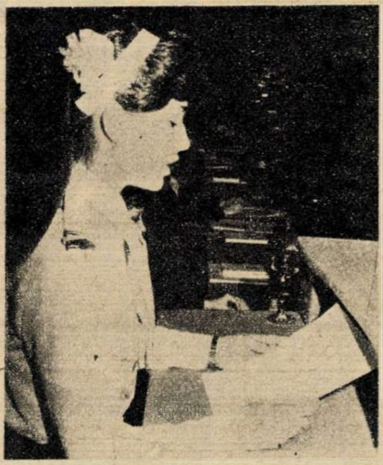

În cadrul manifestării a fost reliefată deosebita semnificație social-politică pe care o dobîndește aniversarea celor 40 de ani de la crearea Organizației Pionierilor în contextul în care întregul popor întîmpină cu importante realizări marile evenimente ale anului — sărbătorirea a 50 de ani de la marea demonstrație patriotică, antifascistă și antirăzboinică de la 1 Mai 1939, 45 de ani de la victoria revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944 și Congresul al XIV-lea al partidului. După cum s-a subliniat în cadrul adunării Organizația Pionierilor a obținut realizări deosebite în complexa operă de formare a omului nou, de educare patriotică, în spirit revoluționar, a celor mai tinere vlăstare ale țării — șoimii patriei și pionierii. Toate aceste rezultate sînt indisolubil legate de contribuția determinantă a conducătorului partidului și statului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ctitorul de geniu al noului destin al națiunii, marele Erou între eroii neamului, ale cărui gîndire și acțiune revoluționare au imprimat un suflu profund înnoitor măreței opere de edificare a socialismului și comunismului, în centrul căreia se situează omul ca valoare supremă. Totodată, pionierii Capitalei au dat glas recunoștinței fierbinți față de tovarășa Elena Ceaușescu, eminent om politic și savant de largă recunoaștere internațională, pentru grija neasemuită pe care o acordă asigurării unor minunate condiții de creștere, educare comunistă și formare multilaterală a celei mai tinere generații a României socialiste.

În încheierea adunării jubiliare, într-o atmosferă de vibrant patriotism, participanții au adresat tovarășului Nicolae Ceaușescu o telegramă.

În holul Sălii Mici a Palatului a fost deschisă expoziția omagială, „Mulțumim din inimă partidului pentru copilăria noastră fericită", de copiii din Capitală, ce cuprinde lucrări realizate în cadrul celor 6 792 de cercuri tehnico-aplicative din școli și de la casele pionierilor și șoimilor patriei.

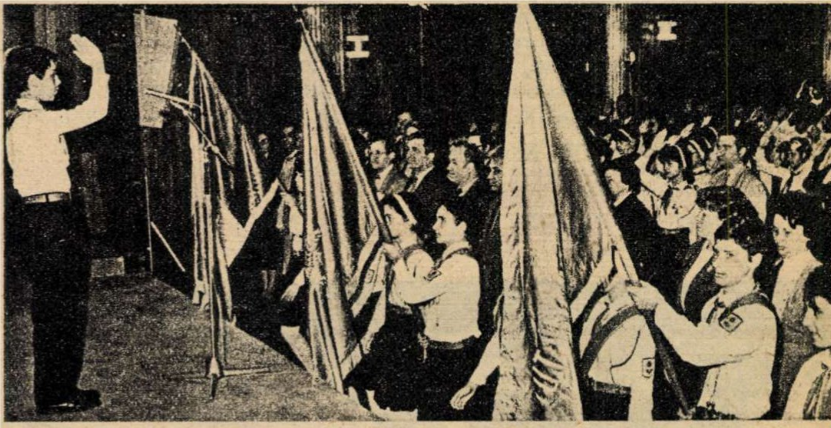

ȘTAFETA CUTEZANȚEI PIONIEREȘTI

În această primăvară aniversară a Organizației Pionierilor, cronica activităților desfășurate de către purtătorii cravatei roșii cu tricolor din întreaga țară înregistrează numeroase acțiuni politico-educative, manifestări cultural-artistice, noi fapte de muncă, de hărnicie pe care ei le dedică acestui sărbătoresc eveniment. Între acestea se înscrie și ampla suită de acțiuni pe care pionierii prahoveni au desfășurat-o sub genericul „Ștafeta cutezanței pionierești" și care a fost încununată de spectacolul jubiliar susținut pe scena Casei de Cultură a Sindicatelor din municipiul Ploiești. Acest spectacol a urmat momentului festiv în care a fost prezentat albumul „Sîntem copiii Epocii de aur" și trofeul-simbol al „Ștafetei cutezanței pionierești". Atît albumul, cît și trofeul simbol și-au încheiat itinerarul la Ploiești după ce au trecut prin cele 14 orașe ale județului: Azuga, Bușteni, Sinaia, Comarnic, Breaza, Cîmpina, Băicoi, Plopeni, Slănic, Vălenii de Munte, Boldești-Scăieni, Urlați, Mizil, Ploiești. În timpul popasului pe care ștafeta l-a făcut în fiecare dintre aceste orașe, pionierii au participat la întîlniri cu activiști de partid și de stat, cu foști membri ai primelor detașamente create acum 40 de ani, cu oameni ai muncii fruntași în producție. În filele albumului „Sîntem copiii Epocii de aur" au fost consemnate realizările deosebite obținute de pionierii fiecăruia oraș în activitățile desfășurate. În fiecare dintre localitățile amintite, aceste acțiuni au culminat printr-un spectacol jubiliar dedicat aniversării Organizației Pionierilor. În imagine vă prezentăm o secvență din cadrul festivităților desfășurate la Azuga.

Ritm

La începutul acestui sărbătoresc aprilie, și pionierii artiști argeșeni s-au întîlnit pe scena Casei de Cultură a Sindicatelor din Pitești, pentru a da glas, prin spectacolul „Mlădițe argeșene la a 40-a aniversare", sentimentelor lor de fierbinte recunoștință, de aleasă stimă și prețuire față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, față de tovarășa Elena Ceaușescu, pentru minunatele condiții de învățătură și muncă asigurate tinerelor generații ale țării, pentru copilăria fericită pe care o trăiesc. Tot cu acest prilej a fost vernisată și expoziția de creație tehnico-științifică și artistică a pionierilor din județul Argeș • **Sub genericul „Din istoria mișcării pionierești constănțene"**, la C.P.Ș.P. din municipiul reședință de județ a fost prezentată o gală de filme documentare și o expoziție conținînd documente și fotografii care rememorează pagini reprezentative pentru cele patru decenii ale activității pionierești din județul Constanța • **Argumente, fapte elocvente** și în același timp emoționante pentru bogata cronică a activităților pionierești desfășurate de-a lungul a patru decenii au adus și participanții la sesiunea „Laurii cravatelor roșii cu tricolor", desfășurată la Școala nr. 18 din Oradea • **„Generațiile pionieriei"** — iată tema mesei rotunde care i-a reunit, la Școala nr. 180, pe pionierii reprezentanți ai tuturor unităților din Sectorul 1 al Capitalei • **După cum ne informează** reporterii subredacției „Cutezătorii" de la C.P.Ș.P. Alexandria, colegii lor de la cercurile de electronică și construcții radio vor finaliza mai devreme lucrările cu care se vor prezenta la actuala ediție a concursului „Start spre viitor": un ingenios analizor spectru-audio, o stație de telecomandă proporțională cu patru canale, un complex pentru depanarea televizoarelor și un robot electronic utilizabil în procese industriale. În felul acesta doresc ei să întîmpine apropiata sărbătoare a pionieriei • **Foaierul Teatrului de păpuși din Galați** este la această oră gazda unei expoziții foarte apreciate de numeroșii copii spectatori, aflați și în ipostaza de vizitatori ai acesteia. Lucrările sînt semnate de către înzestrații lor colegi, membri ai cercului de pictură — tapiserie de la C.P.Ș.P. din municipiu • **Luînd exemplul** prietenilor lor mai mari — mai mulți dintre pionierii detașamentului clasei a III-a B de la Școala nr. 23 Craiova, au hotărît să contribuie și ei la îngrijirea spațiului verde din fața blocului unde locuiesc, plantînd 10 cireși, doi tei și sădind multe flori în rondurile pe care tot ei le-au săpat și amenajat.

ILEANA PIȚA

SPORT

PIONIERI ÎN ÎNTRECERILE „DACIADEI“

Un palmares remarcabil

Diana Ureche

Diana Ureche, elevă în clasa a VII-a la Şcoala nr. 21 din Cluj-Napoca, se anunţă, încă de pe acum, de la vîrsta pionieriei, ca o mare performeră de viitor a nataţiei româneşti.

La 14 ani încă neîmpliniţi, Diana are un palmares remarcabil. După ce a cucerit numeroase titluri naţionale la categoria copii, anul trecut a participat, pentru prima oară, la un concurs important: Campionatele europene pentru juniori din oraşul olandez Hammersfort. Şi, spre bucuria noastră, ea s-a întors cu o medalie de argint, la 400 m mixt, adică la cele patru stiluri din nataţie: bras, craul, delfin (fluture) şi spate. Dar ea este şi o foarte valoroasă înotătoare în cadrul echipei. Şi iată dovada: anul trecut, Diana a luat parte la Concursul internaţional „Prietenia“, din R.P.D. Coreeană. La Phenian, echipa României a cucerit titlurile la două probe — la 4x100 m şi la 4x200 m liber. Diana şi colegele sale au ocupat astfel locul întîi, stabilind şi recorduri ale Concursului internaţional „Prietenia“.

În viitorul apropiat, pe Diana o aşteaptă un mare examen: cel de la Leeds, din Anglia, de la Campionatele europene de juniori, unde se va strădui să schimbe... bronzul medaliei cucerite anul trecut cu argintul şi — de ce nu? — cu... aurul!

O. NORAN

Tot mai sus!

În anul 1988, la vîrsta de 13 ani, un băiat necunoscut încă în atletism, sărea peste stacheta înălţată la 1,95 metri, devenind astfel - peste noapte, cum se zice în asemenea situaţii - campion naţional la categoria juniori 3. Cine este, cum şi de unde a „răsărit“ acest performer de excepţie?

Se numeşte Robert Lung şi este elev în clasa a VIII-a la Liceul „Mihai Eminescu“ din Iaşi. A fost descoperit, în urmă cu mai bine de trei ani, de către profesoara - antrenoare Viorica Urseanu, care îl pregăteşte şi în prezent. De la dînsa am aflat că Robert e deosebit de dotat pentru această probă atletică (inclusiv din punct de vedere fizic, între altele avînd înălţimea de 1,96 m) şi că evoluţia lui continuu ascendentă îl desemnează ca pe un posibil viitor mare campion. Este edificatoare în acest sens ultima lui performanţă realizată în acest an - o săritură în sală de 1,98 metri, în cadrul Concursului republican al juniorilor 2 (la care a participat fără să aibă încă vîrsta pentru această categorie). E o performanţă pe care specialiştii au catalogat-o ca excepţională, mai ales ţinîndu-se seama de faptul că, dacă s-ar fi sărit pe teren descoperit, aceasta ar fi fost cu cîţiva centimetri mai mare.

Visul lui Robert Lung este să reuşească să depăşească pragul celor 2,30 metri, după care ştie că se va putea lua la întrecere cu cei mai mari săritori din lume. Îi dorim deplin succes!

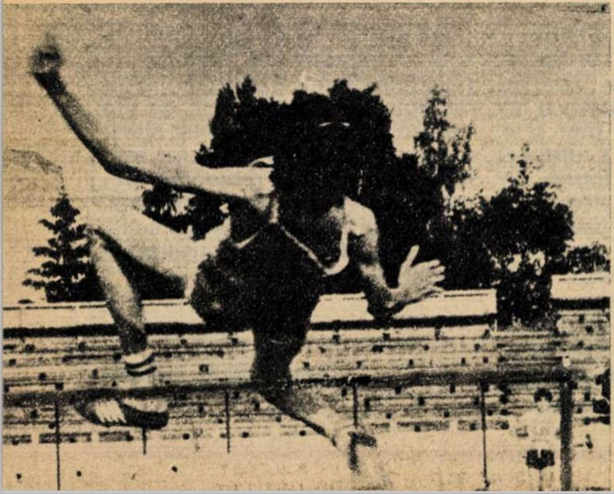

Neobosiţii peregrini pe două roţi

Nu-i uşor nici pentru cei mari să străbată mii de kilometri pe „bidivii“ cu două roţi, cu atît mai mult pentru cei mici. Şi totuşi de mai bine de două decenii, sute de pionieri şi şcolari din numeroase localităţi ale judeţului Covasna pornesc, în vacanţa de vară, pe biciclete în lungi călătorii prin ţară.

În vara anului trecut, de pildă, 63 de pionieri din şcoli din oraşul Sfîntu Gheorghe şi din localităţi învecinate au desfăşurat o deosebit de interesantă expediţie cicloturistică. Timp de mai bine de două săptămîni, ei au parcurs pe biciclete 1 200 de kilometri.

A fost, după cum au mărturisit ei la întoarcerea în şcolile lor, o expediţie nu numai plăcută şi frumoasă, ci şi instructivă în cel mai înalt grad prin tot ceea ce au văzut şi au cunoscut cu acest prilej. Drept care mulţi dintre ei vor lua parte şi la expediţia din vara acestui an, care se va desfăşura pe alt traseu prin ţară. Va fi un nou prilej de fortificare pentru aceşti copii, de îmbogăţire a sufletului şi minţii cu imaginile neasemuite ale frumuseţii şi bogăţiei patriei noastre, cu noi şi importante cunoştinţe.

Mihaela Gusu, profesor,
subredacţia „Cutezătorii“,
C.P.Ş.P., Sfîntu-Gheorghe

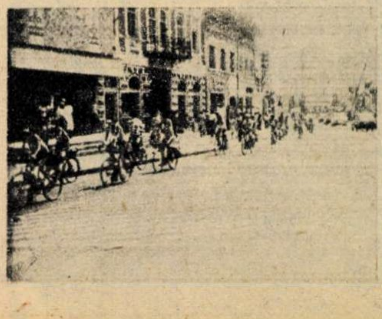

Din timpuri străvechi, omul s-a străduit să surprindă, în imagini desenate, diverse momente din viaţa şi activitatea sa. Mărturie a acestei năzuinţe multimilenare stau desenele rupestre de la Altamira şi Lascaux, picturile egiptene, basoreliefurile policrome din Mesopotamia, decoraţia vaselor antice greceşti şi limbajul pictural al hieroglifelor creat în Egipt cu mai bine de 4 700 ani în urmă ori cel al maiaşilor din Yucatan...

Gîndul fixării unei imagini cu adevărat „ruptă din viaţă“ a apărut, pare-se, mai înainte de secolul al XVI-lea, cînd fenomenul a fost studiat de Leonardo da Vinci şi compatriotul său Porta.

Primii paşi

Anul 1802 aduce prima încercare mai importantă pe calea către apariţia fotografiei: Wegwood şi Davy reuşesc pentru întîia oară să reproducă desene transparente pe o suprafaţă făcută fotosensibilă cu nitrat de argint, dar fără a izbuti să le fixeze, nici să capteze o imagine formată într-o cameră obscură. Reuşita acestui din urmă pas îi va reveni fizicianului francez Nicéphore Niepce. Între anii 1820 şi 1822, el a izbutit să reproducă şi să fixeze imagini formate în camera obscură pe un suport metalic sensibilizat cu o emulsie specială din bitum. Această emulsie, din brun-închis, devenea albă sub acţiunea luminii solare. Pictorul Daguerre făcuse, de asemenea, cercetări în acest domeniu al opticii. Cei doi se asociază în 1829 şi pun la punct o tehnică numită **dagherotipie,** care consta în developarea unei plăci sensibilizată cu iodură de argint sub acţiunea vaporilor de mercur.

De aici înainte, perfecţionările şi descoperirile vor urma într-un ritm tot mai viu: în 1835 Talbot realizează negative adevărate pe hîrtie transparentă, după care obţine imagini pozitive — fotografii — prin contact cu o altă hîrtie sensibilizată cu clorură de argint. Fixarea imaginii a făcut-o mai întîi cu sare de bucătărie, iar din 1840 cu tiosulfat de sodiu. Tot în 1835 Wheastone construieşte cel dintîi aparat de fotografiat stereoscopic (ale cărui fotografii dădeau impresia de relief). În 1860, Foucault realizează prima fotomicrografie, adică o fotografie obţinută prin obiectivul microscopului. Încă din 1861 apar încercări de a se obţine fotografii colorate, an în care Clark Maxwell descoperă ceea ce el numeşte „metoda tricromă“. Tot în 1861, Willème foloseşte fotografii pentru a realiza sculpturi, iar în 1865, Onimus utilizează fotografii anume făcute pentru „analiza mişcărilor“. Neurologul român Gheorghe Marinescu a fost cel dintîi care a văzut celula nervoasă vie la microscop şi a folosit fotografia în cercetările sale ştiinţifice.